28,890/A/2
A.x.04

52
7
36,4
18 #4

182
20
9,02

42550 B

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ,

HIPPOCRATIS

APHORISMI,

Variorum Auctorum, maxime

IPPOCRATIS & CELSI,

Locis Parallelis Illustrati.

Subjiciuntur

ELSI SENTENTIÆ.

Studio & cura

HEODORI JANSSONII

ab ALMELOVEEN, M. D.

Editio nova diligenter correcta.

ARGENTORATI,

ud AMANDUM KÖNIG.

CIↃ IↃCC LVI.

CELEBERRIMO VIRO

D. JOANNI MUNNICKS M. D.

Anatomes ac Botanices in Academia Rheno-Trajectina Doctori, Reip. Ultr. Poliatro

THEOD. JANSSON.

AB

ALMELOVEEN

S. D.

QUodcunque in illustrando Aphorismorum Hippocratis opere, impendi, sive diligentia, sive studium id sit, laboris, nemini

nisi

niſi Tibi, Vir Eruditiſſime, inſcribi debere lubens agnoſco. Si enim ipſum reſpiciam volumen, cui æquius præceptoris offerre poſſum monita, quam Tibi a quo & ipſe non pauca ſtudiorum curſu percepi ſaluberrima. Si verò meum qualemcunque intuear laborem, is ipſe, utpote diligentioris lectionis & cum Celſo collatio-

lationis, quandoquidem in collegiis ea exponenda præſcribere nobis ſolebas, auctorem, Te flagitare videtur. Dabis itaque hoc bene mereri de Te cupienti diſcipulo, & me, ut ſpero, amare perges. *Vale.*

THEODOR. JANSSON.

AB

ALMELOVEEN

BENIVOLO

LECTORI

S.

*MAgni Hippocratis A-
phoriſmos recenſur
bibliopolæ, è m
numquid novam hanc ſuam
editionem exornare quod poſ-
ſet, haberem animadverſio
num, ſciſcitanti, ſingula a
aliis tam ſollicite eſſe pertra
ctata, ut vel parum vel ni
hil ſpecilegio foret relictum
reſpondi. Hactenus tamen
edi*

editionem, quæ variorum autorum, maxime verò Hippocratis & Celsi loca parallela contineret, desiderari. Virum autem Cl. Lucam Verhoofd *omnia pene quæ ad Hippocratem spectant præstitisse, subjungo, eaque propter sequendam esse ejus editionem. Celsi verò ob exemplarium editionis Lindanæ defectum studio neglexisse. Rogat itaque nos obnixe typographus, Vellemus illa adaptare aliis quoque editionibus, simulque addere quæ nobis forent observata, quod*

humaniſſime publici commodi cauſa petenti facile conceſſimus, eoque lubentius, quod in animo nobis ſit, eandem illam Lindani editionem, cum virorum doctorum conjecturis & variantibus lectionibus exornatam, cum aliis auctoribus, præcipue verò cum ipſo textu collatam brevi, Deo ita volente, denuo exhibere; quapropter paginarum verſuumque retinuimus numerum. Subjiciuntur elegantiores Celſi Sententiæ a Lygæo quondam aliisque collectæ, a nobis librorum capitum-

pitumque ordini restitutæ, & pluribus Celsi locis auctæ, quod nescire te noluimus. Vale.

CL. VIRO

D. THEODORO JANSS.
AB ALMELOVEEN.

AMICO OPT.

Hippocratis Aphorismos locis ex Celso parallelis ornatos edenti.

QUantum parva suo quondam debebat alumno
Coa, suo tantum maxima Roma tulit.
Horum nunc opera ingenio complexus & arteis
Una opera nobis, ô Theodore, *refers.*
Quid de Te dicam? Latium Tibi plaudit & Hellas:
Alter & Hippocrates, Celsus & alter eris.

G. THOMASIUS.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Α΄ ΦΟΡΙΣΜΟΙ΄.

HIPPOCRATIS

APHORISMI.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΩΝ

Τμῆμα πρῶτον.

Α.

Ὁ (a) βίος βραχὺς, 1) ἡ δὲ τέχνη μακρὴ, 2) ὁ δὲ καιρὸς ὀξὺς, 3) ἡ δὲ πεῖρα σφαλερὴ, ἡ δὲ κρίσις χαλεπή. 4) δεῖ δὲ οὐ μόνον ἑαυτὸν παρέχειν τὰ δέοντα ποιέοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν (b) νοσέοντα, καὶ τοὺς (c) παρεόντας, καὶ τὰ ἔξωθεν.

1) Loc. in Hom. L. 1. 2) Loc. in Hom. L. IV. 1. II. Prædict. XIX. 13. XXIX. 8. I. Morb. IV. 1. 2. I. Morb. Mul. LXVI. 13. 3) Humor. I. 6. 7. Artic. IX. 7. 4) I. Epid. II. 93. 94 VI. Epid. II. 78. ad 82.

(a) Cicer. A. Q. L. 1. IV. Joan. Sarisbur. de

Β'. 1) Ἐν τῇσι ταραχῇσι τῆς κοιλίης, καὶ τοῖσιν ἐμέτοισι, 2) τοῖσιν αὐτομάτως γινομένοισιν, 3) ἢν μὲν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρωνται, ξυμφέρει τε, καὶ ἐυφόρως φέρουσιν· ἢν δὲ μὴ, τἀναντίον· 4) ὥτω δὲ καὶ ἡ κενεαγγείη, ἢν μὲν οἵην δεῖ γίγνεσθαι, γίγνηται, ξυμφέρει τε, καὶ ἐυφόρως φέ-

ρε-

HIPPOCRATIS
APHORISMORUM

Sectio Prima.

I.

VIta brevis, 1) ars longa, 2) occasio celeris, experimentum periculosum, 3) judicium difficile. 4) Oportet autem non modo se ipsum exhibere quæ oportet facientem, (b) sed etiam ægrum, (c) & præsentes, & externa.

Nug. Curial. Prol. (b) Celf. III. 6. p. 127. L. 1. Isidor. Pelusiot. L. 20. & L. VI. 6. §. L. 5. Epist. CCXLIV. 14. pag. 358. L. 8. Senec. de Brev. Vit. (c) Art. XI. 2. L. 5. Cap. I.

2. 1) In perturbationibus alvi, & vomitibus 2) sponte evenientibus, 3) siquidem, qualia oportet purgari, purgentur, confert, & facile ferunt: sin minus, contrà. 4) Sic & vasorum evacuatio, si quidem, qualem fieri decet, fiat, confert, & facile ferunt: sin minus, contrà. 5) Respicere igitur oportet & re-

ρσιν. ἢν δὲ μὴ, τἐναντίον. 5) ἐπισκέπειν ἕν δεῖ καὶ χώρην, καὶ ὥρην, καὶ ἡλικίην (a) καὶ νόσους, ἐν ἧσι δεῖ, ἢ ἔ.

Verat. uſ. I. 9.
1) Aph. II. 14.
I. Prædict. XX. 8.
II. Epid. XLVII. 11.
2) Aph. IV. 2. 21.
VI. 15.
3) Vid. Aph. I. 25.
4) Humid uſ. V. 11.
Vict. Acut. V. 24.
XXI. 5.
Aph. II. 29.
5) Aph. I. 17.

γ'. 1) Ἐν τοῖσι γυμνασικοῖσιν 2) (a) αἱ ἐπ' ἄκρον ἐυεξίαι, σφαλεραὶ, ἢν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσιν. 3) ὁ γὰρ δύνανται μένειν ἐν τῷ αὐτέῳ, ὧδε ἀτρεμέειν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀτρεμέουσιν, οὐδέ τι δύνανται ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπιδιδόναι, λείπεται ἕν ἐπὶ τὸ χεῖρον· τετέων ἕν εἵνεκα τὴν εὐεξίην λύειν ξυμφέρει μὴ βραδέως, ἵνα πάλιν ἀρχὴν ἀναθρέψιος λάβῃ τὸ σῶμα. μηδὲ τὰς ξυμπτώσιας ἐς τὸ ἔσχατον ἄγειν. 4) σφαλερὸν γὰρ· 5) ἀλλ' οἰκοίη ἂν ἡ φύσις ἢ τε μέλλοντος ὑπομένειν, ἐς τοῦτο ἄγειν. 6) ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ κενώσιες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἄγουσαι, σφαλεραί. καὶ πάλιν αἱ ἀναθρέψιες αἱ ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔσαι, σφαλεραί.

1) Aph. I. 15.
2) Epiſt. Hipp. ad Damag. II. 209.
3) IV. Morb. XI. 15. 16.
4) Aph. II. 51.
5) Optimeſt. III. 26.

δ'. 1) Αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται. κ

ἐν

gionem, & tempeſtatem, & ætatem, & morbos, (a) in quibus convenit, aut non.

Humor. I. 14. ad 19. Epiſt. Democ. ad Hipp. 30. ad 34. Celſ. præf. I. p. 18. l. 33. III. 4. pag. 119. l. 31. V. 26. §. 6. pag. 284. l. 31.

(a) Orat. Theſſ. filii 130. I. Diæt. II. 12. 13. &c.

3. 1) In exercitantibus 2) (a) boni habitus ad ſummum progreſſi, periculoſi, ſi in extremo fuerint. 3) Non enim poſſunt in eodem manere, neque quieſcere. Cum vero non quieſcant, neque ultra poſſint in melius proficere, reliquum igitur in deterius. Horum igitur cauſa bonum habitum ſolvere confert haud cunctanter, quò rurſus renutritionis principium ſumat corpus. Neque confidentiæ ad extremum ducendæ: 4) periculoſum enim: 5) ſed qualis natura fuerit ejus qui perferet, eò uſque ducendæ. 6) Sic & evacuationes ad extremum ducentes, periculoſæ. Et rurſus refectiones, cùm extremæ fuerint, periculoſæ.

6) Aph. II. 22. 51. (a) Celſ. II. 2. pag. 48. Vet Medic. XIIX 1. l. 5. Baſilius Magnus Vict. Acut. XVII. 10. de vera Virg. p. 131.

4. 1) Tenuis & exquiſitus victus, &

ἐν τοῖσι μακροῖσιν αἰεὶ πάθεσι (a), 2) καὶ ἐν τοῖσιν ὀξέσιν ἢ μὴ ἐπιδέχεσθαι, σφαλεραί. 3) καὶ πάλιν αἱ ἐς τὸ ἔσχατον λεπτότητος ἀφιγμέναι δίαιται, χαλεπαί. 4) καὶ γὰρ αἱ πληρώσιες αἱ ἐς τὸ ἔσχατον ἀφιγμέναι, χαλεπαί.

1) Aph. I. 5. Præcept. XI. 4. 2) Vict. Acut. XX. 6. 7. 3) Aph. I. 3. II. 51. 4) Aph. VI. 39. Ægi-net. lib. 1. c. 32.

ε'. 1) Ἐν τῇσι λεπτῇσι διαίτῃσιν ἁμαρτάνουσιν οἱ νοσέοντες· 2) διὸ μᾶλλον βλάπτονται. πᾶν γὰρ τὸ ἁμάρτημα, ὃ ἂν γίνηται, μέγα γίνεται μᾶλλον (ἐν τῇσι λεπτῇσι) ἢ ἐν τῇσιν ὀλίγον ἀθροτέρῃσι διαίτῃσι. Διὰ τοῦτο καὶ τοῖσιν ὑγιαίνουσι σφαλεραὶ αἱ πάνυ λεπταὶ καὶ καθεστηκυῖαι καὶ ἀκριβέες δίαιται, ὅτι τὰ ἁμαρτανόμενα χαλεπώτερον φέρουσι. Διὰ τοῦτο ἐν αἱ λεπταὶ καὶ ἀκριβέες δίαιται σφαλεραὶ ἐς τὰ πλεῖστα τῶν μικρὸν ἀθροτέρων.

1) Aph. I. 4.

ς'. (a) Ἐς δὲ τὰ ἔσχατα νοσήματα, αἱ ἔσχαται θεραπεῖαι ἐς ἀκριβείην κράτισαι.

(a) Celf. II. 10. p. 84. l. 8. IV. 9. pag. 232. l. 15. Cicero de Officiis lib. I. cap. 24.

ζ'. 1) Ὅκα μὲν ἔν κάτοξυ τὸ νόσημα, 2) αὐτίκα τὲς ἐχάτας πόνας ἔχει, καὶ τῇ ἐχά-

in longis morbis ſemper (a), 2) & in acutis, ubi non convenit, periculoſus. 3) Et rurſus ad extremum tenuitatis progreſſus victus, difficilis. 4) Nam & repletiones ad extremum progreſſæ, difficiles ſunt.

(a) Celſ. III. 2. pag. 114. l. 3. III. 15. pag. 145. l. 21.

5. 1) In tenui victu delinquunt ægri: 2) ob id magis læduntur. Omne enim delictum, quod committitur, multò majus fit (in tenui) quam in paulò pleniore victu. Propterea etiam ſanis periculoſus eſt valde tenuis & conſtitutus & exquiſitus victus; quia delicta gravius ferunt. Ob hoc igitur tenuis & exquiſitus victus periculoſus magis quam paulò plenior.

2) Vet. Medic. XV. 9. ad 14. Vict. Acut. XX. 6. 7. 11.

6. (a) Ad extremos morbos, extrema remedia exquiſitè optima.

Loc. in Hom. XXXVI. 14. LV. 7. ad 11. Articul. I. 9.

7. 1) Ubi igitur peracutus eſt morbus, 2) ſtatim extremos habet labores,

ἐλάτως λεπτοτάτῃ (a) διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι, ὄκως ἢ μὴ, ἀλλ' ἐνδέχεται ἀδροτέρως διαιτᾶν, τοσοῦτον ὑποκαταβαίνειν, ὁκόσον ἂν ἡ νοῦσος μαλθακωτέρη τῶν ἐλάτων ἦ.

1) Aph. IV. 10.
2) I. Epid. III. 29. 33.

ή. 1) Ὁκόταν ἢ ἀκμάζῃ τὸ νόσημα, τότε καὶ τῇ λεπτοτάτῃ διαίτῃ ἀναγκαῖον χρέεσθαι.

Vict. Acut. XVII. 11.
XX. 1. ad 6.

θ'. Συντεκμαίρεσθαι δὲ χρὴ (a) καὶ τὸν νοσέοντα, εἰ ἐξαρκέσει τῇ διαίτῃ πρὸς τὴν ἀκμὴν τῆς νούσου, 1) (b) ἢ πότερον ἐκεῖνο ἀπαυδήσει πρότερον, καὶ ἢν ἐξαρκέσῃ τῇ διαίτῃ, ἢ ἡ νοῦσος πρότερον ἀπαυδήσει καὶ ἀμβλυνεῖται.

Vict. Acut. XIX. 5. ad 10. 1) Aph. I. 23. Humor. III. 87.

ί. (a) 1) Ὁκόσοισι μὲν ἓν αὐτίκα ἡ ἀκμὴ, αὐτίκα λεπτῶς διαιτᾶν. ὁκόσοισι δὲ ἐς ὕστερον ἡ ἀκμὴ, 2) ἐς ἐκεῖνο καὶ πρὸ ἐκείνου μικρὸν ἀφαιρετέον. ἔμπροσθεν ἢ πιωτέρως διαιτᾶν, ὡς ἂν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

1) Vict. Acut. XIX. 8. 9. 2) Affection. XLII. 3.

ιά.

& extremè tenuissimo victu uti necesse est. (a) Ubi vero non, sed plenius cibare licet, tantum *à tenui* recedendum, quantum morbus remissior extremis fuerit.

II. Epid. I. 24.
(a) Cels. III. 6. p. 131. l. 28.

8. 1) Cum morbus in vigore fuerit, tunc vel tenuissimo victu uti necesse est.

1) Aph. II. 29.

9. Considerare oportet etiam ægrotantem, (a) num ad morbi vigorem victu sufficiet, 1) (b) & an prius ille deficiet, & victu non sufficiet, vel morbus prius deficiet, & obtundetur.

(a) Cels. III. 4. p. 120. l. 7. II. 10. pag. 78. l. 13. III. 6. p. 131. l. 21. V. 26. p. 295. l. 21. Chrysost. in Pfal. VII. p. 86. ed. in fol. 1614.
(b) Cels. III. 4. p. 119. l. 34.

10. (a) 1) Quibus igitur statim vigor adest, statim tenuiter alendi. Quibus vero in posterum vigor, 2) his ad illud & paulo ante illud *tempus* subtrahendum. Antea vero uberius alendum, ut sufficiat æger.

(a) Cels. III. 2. p. 114. l. 1.

ιά. 1) Ἐν δὲ τοῖσιν παροξυσμοῖσιν ὑποσέλλεσθαι χρὴ τὸ προσιέναι γὰρ βλάβη· ἢ ὁκόσα καλὰ περιόδοις παροξύνεται, ἐν τοῖσι παροξυσμοῖσιν ὑποσέλλεσθαι χρή.

1) Aph. I. 19. Nat. Hum. XIIX. 31. Humor. III. 82. Loc. in Hom. XXXIX. 30. 1. Affection. XLII. 3. I.II. 14.

ιβ'. (a) 1) Τὰς ἢ παροξυσμὰς καὶ τὰς κατεσθάσιας δηλώσεσιν αἱ νοῦσοι, καὶ αἱ ὧραι τοῦ ἔτεος, καὶ αἱ τῶν περιόδων πρὸς ἀλλήλας ἐπιδόσιες, ἥν τε καθ' ἡμέρην, ἥν τε παρ' ἡμέρην, ἥν τε καὶ διὰ πλείονος χρόνου γίγνωνται. ἀτὰρ καὶ τοῖσιν ἐπιφαινομένοισιν, 2) οἷον ἐν πλευριτικοῖσι πτύελον, ἢν αὐτίκα ἐπιφαίνηται ἀρχομένης, βραχύνει· ἢν δ' ὕστερον ἐπιφαίνηται, μηκύνει. 3) καὶ ὄρεα, καὶ ὑποχωρήματα, καὶ ἰδρῶτες, καὶ εὔκριτα, καὶ δύσκριτα, 4) καὶ βραχέα, καὶ μακρὰ τὰ νοσήματα, ἐπιφαινόμενα δηλοῖ.

1) II. Epid. I. 26. ad 30. 2) Aph. V. 8. 15. Prænot. XIII 1. 12. XIV. 11. Coac. pr. III. 132. 143. III. Morb. XXI. 33. 34. Affection. VIII. 19. Vict. Acut. VII. 1.

ιγ'. Γέροντες εὐφορώτατα νηστείην φέρεσι. δεύτερον, (a) οἱ καθεστηκότες. ἥκιστα, (b) μειράκια. πάντων δὲ μάλιστα, παιδία. τε-

τέων

11. 1) In exacerbationibus *cibum* (a) ſubtrahere oportet. Exhibere enim noxium eſt. Et quæcunque per circuitus exacerbantur, in exacerbationibus ſubtrahere oportet.

Vict. Acut. X. 2. (a) Celſ. III. 4. p. 122. l. 19. Cœlius Aurelian. de Morb. Acut. l. 21. III. 6. p. 116. l. 11. p. 30.

12. (a) 1) Exacerbationes autem & conſtitutiones indicabunt morbi, & anni tempora, & periodorum ad invicem *collata* incrementa, ſive quotidie, ſive alternis diebus, ſive longiore fiant tempore. Sed etiam iis quæ *mox* apparent *eadem indicantur*, 2) velut in pleuriticis ſputum, ſi ſtatim appareat veniente *morbo*, abbreviat: ſi verò poſtea appareat, producit. 3) Et urinæ, & alvi excrementa, & ſudores, cum apparent, vel judicatu faciles, vel difficiles, 4) vel breves, vel longos morbos *fore* indicant.

3) Aph. IV. 71. Coac. pr. V. 82. I. Epid. III. 10. 4) Vict. Acut. VI. 6. 7. (a) Celſ. III. 4. p. 122. l. 17.

13. Senes facillime jejunium ferunt, ſecundò ætate conſiſtentes. Minimè (a) adoleſcentes. (b) Omnium minime

τέων δὲ αὐτέων, ἅπερ ἂν τύχῃ αὐτὰ ἑαυτῶν προθυμότερα ἐόντα.

(a) Celf. præf. I. p. 19. l. 12. 13. p. 32. l. 24.

ιδ'. 1) Τὰ αὐξανόμενα πλεῖσον ἔχει τὸ ἔμφυτον θερμὸν, πλείσης ἔν δεῖται (a) τροφῆς. εἰ δὲ μὴ, τὸ σῶμα ἀναλίσκεται. (b) γέρεσι δὲ ὀλίγον τὸ θερμόν· διὰ τοῦτο ἄρα ὀλίγων ὑπεκκυμάτων δέονται· ὑπὸ πολλῶν γὰρ ἀποσβέννυται. 2) Διὰ τοῦτο καὶ οἱ πυρετοὶ τοῖσι γέρεσιν οὐχ ὁμοίως ὀξέες. 3) Ψυχρὸν γὰρ τὸ σῶμα.

1) Arte XXII. 2. I. Diæt. XXIIX. 5. 6. 7. Natur. Hum. XXIV. 7. 8. 2) Aph. III. 7. I. Morb. XX. 15. 16. XXI. 16. 3) I. Diæt. XXIIX. 20.

ιέ. 1) (a) Αἱ κοιλίαι χειμῶνος καὶ ἦρος θερμόταται φύσει, καὶ ὕπνοι μακρότατοι. 2) ἐν ταύτῃσιν οὖν τῇσιν ὥρῃσι καὶ τὰ προσάρματα πλείω δοτέον. καὶ γὰρ τὸ ἔμφυτον θερμὸν πλεῖον ἔχουσι· τροφῆς οὖν πλείονος δέονται. σημεῖον, (b) αἱ ἡλικίαι καὶ οἱ (c) ἀθληταί.

1) Humor. V. 4. Aër. Aq. Loc. II. 2. 2) Aph. I. 18. Salub. Diæt. I. 2. 26.

ιϛ'. (a) 1) Αἱ ὑγραὶ δίαιται πᾶσι τοῖσι πυρε-

me pueri: ex his autem, qui inter ipsos sunt alacriores.

(b) Celf. præf. l. 1. p. 19. l. 21.

14. 1) Quæ crescunt, plurimum habent calidi (a) innati: plurimo igitur egent alimento: sin minus, corpus consumitur. (b) Senibus autem paucus calor: propterea paucis fomitibus indigent, à multis enim extinguitur. 2) Idcirco etiam febres senibus non similiter acutæ. 3) Frigidum enim est corpus.

XVIII. 9. 10. 11. (a) Celf. I. 3. p. 32. l. 28. I. Morb. XX. 14. 24. (b) Æginet. I. 23. Morb. Sac. X. 10.

15. 1) (a) Ventres hyeme & vere natura sunt calidissimi, & somni longissimi. 2) In his igitur temporibus etiam alimenta plura exhibenda. Innatum enim calorem majorem habent. Nutrimento igitur copiosiore indigent. Indicium sunt, (b) ætates & (c) athletæ.

IV. Morb. XVII 9. (b) Celf. I. præf. p. 19. (a) Celf. I. præf. p. 19. l. 23. l. 21. Ægin. I. 53. Plin. XI. 53. Celf. I. 3. p. 33. l. 7. (c) Celf. I. præf. p. 19. l. 25.

16. (a) 1) Victus humidus febrici-

πυρεταίνουσι· ξυμφέρουσι· 2) μάλιστα δ' παιδίοισι καὶ τοῖσιν ἄλλοισι τοῖσιν ὅτως εἰθισμένοισι διαιτᾶσθαι.

1) Insomn. XV. 13. 15. 16. 17.
III. Morb. XXXI. 11.

ιζ. 1) Καὶ εἶσιν ἄπαξ, ἢ δὶς, καὶ πλείω, ἢ ἐλάσσω, καὶ κατὰ μέρος. 2) (a) δοτέον δέ τι καὶ τῷ ἔθει, καὶ τῇ ὥρῃ, καὶ τῇ χώρῃ, καὶ τῇ ἡλικίῃ.

1) Vet. Medic. XVIII. 4. 5. &c.
Vict. Acut. V. 19. 20.
2) Aph. II. 49. 50.
I. Diæt. II. 10. ad 21.
III. Diæt. I. 13. ad 15.
XIX. 6.
Natur. Hum. XVIII.

ιή. Θέρεος, (a) καὶ φθινοπώρου, σιτία δυσφορώτατα φέρουσι· 1) χειμῶνος, ῥῆσις. ἦρος, δεύτερον.

1) Aph. I. 15.
Humor. VIII. 24.

ιθ'. Τοῖσιν ἐν τῇσι περιόδοισι παροξυνομένοισι, (a) μηδὲν διδόναι, μηδ' ἀναγκάζειν, ἀλλ' ἀφαιρέειν τῶν προσθεσίων, πρὸ τῶν κρισίων.

Aph. I. 11.
Humor. III. 82.

κ'. Τὰ κρινόμενα, καὶ τὰ κεκριμένα ἀρτίως,

tantibus omnibus confert, 2) maximè verò pueris, & aliis tali victu uti consuetis.

2) Salub. Diæt. II. 5. 11.
(a) Celſ. III. 6. p. 130. l. 32.

17. 1) Et quibus ſemel aut bis, & plura vel pauciora, & per partes *offerri conducat, videndum.* 2) (a) Concedendum autem aliquid & conſuetudini, & tempeſtati, & regioni, & ætati.

30. ad 34. I. 3. pag. 119. l. 30.
Humor. I. 14. & III. 5. pag. 126.
VIII. 23. l. 24. 29.
(a) Celſ. I. 3. p. 24. l. 25.

18. Æſtate (a) & autumno cibos difficillimè ferunt: 1) hyeme facillimè, deinde vere.

(a) Celſ. I. 3. p. 33. l. 23. & 29.

19. His qui per circuitus exacerbantur, (a) nihil dare *oportet*, neque cogere, ſed auferre de appoſitionibus ante judicationes.

(a) Celſ. III. 4. p. 122. l. 31. III. 5. pag. 127. l. 5. 10. III. 6. p. 133. l. 17.

20. Quæ judicantur & judicata ſunt

τίως, μὴ κινέειν, 1) μηδὲ νεωτεροποιέειν· μήτε φαρμακείῃσι, μήτ' ἄλλοισιν ἐρεθισμοῖσιν, 2) ἀλλ' ἐᾶν.

Humor. III. 83.
1) Nat. Hum. XIX. 8.

κά. Ἃ δεῖ ἄγειν, 1) ὅκῃ ἂν μάλιστα ῥέπῃ, ταύτῃ ἄγειν, 2) διὰ τῶν ξυμφερόντων χωρίων.

Humor. I. 2. 24. 1) VII. Epid. XXXII. 4.
III. 85. 2) Aph. VII. 61.

κβ'. 1) Πέπονα φαρμακεύειν, ἢ κινέειν, 2) μὴ ὠμά, 3) μηδὲ ἐν ἀρχῇσιν, 4) ἢν μὴ ὀργᾷ. τὰ δὲ πλεῖσα ὀκ ὀργᾷ.

Aph. IV. 13. VII. Epid. XXXII. 1.
Humor. III. 84. 2) Aph. VII. 68.
1) Humor. I. 3. 3) Aph. I. 24.
V. Epid. XXV. 12. II. 29.

κγ'. 1) Τὰ χωρέοντα μὴ τῷ πλήθει τεκμαίρεσθαι, ἀλλ' ὡς ἂν χωρέῃ οἷα δεῖ, ἢ φέρει εὐφόρως. 2) (a) ἢ ὅκῃ δεῖ μέχρι λειποθυμίης ἄγειν, 3) καὶ τοῦτο ποιέειν, ἢν ἐξαρκέσῃ ὁ νοσέων.

Humor. III. 86. 87. 2) Loc. in Hom. XXXIX. 9.
1) Vid. Aph. I. 25.

κδ'. 1) Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσιν ὀλιγάκις, 2) καὶ ἐν ἀρχῇσι, τῇσι φαρμακείῃσι χρέε-

perfectè, neque movere *oportet*, 1) neque innovare, sive purgantibus, sive aliis irritamentis, 2) sed sinere.

II. Epid. I. 17.
2) Aph. II. 29.

21. Quæ ducere oportet, 1) quò maximè vergant, eò ducenda, (a) per loca convenientia.

Loc. in Hom. XXXIII. LV. 11. 12. 13.

22. 1) Concocta purgare & movere *oportet*, 2) non cruda, 3) neque in principiis, 4) nisi turgeant. Plurima verò non turgent.

Loc. in Hom. XXXVIII. V. 29. 9. 10. 1. Morb. mul. XXVI. VII. Epid. XXXII. 5. 31.
4) Aph. IV. 1. 10. LXIII. 11.

23. 1) Quæ prodeunt non copiâ sunt æstimanda, sed si prodeant, qualia oportet, & facilè ferat. 2) (a) Et ubi ad animi deliquium ducere oportet, 3) hoc etiam faciendum, si æger sufficiat.

Vict. Acut. LII. 8. 9. II. Morb. mul. XXIX. 9.

24. 1) In acutis affectionibus rarò, 2) & in principiis, purgante utendum,

 3) atque

χρέεσθαι, 3) ἢ τοῦτο προεξευρεινήσαντα ποιέειν.

Humor. III. 97. V. 4.
Purgant. IV. 1. 1) Aph. IV. 10.

κέ. Ἦν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρωνται, ξυμφέρει τε, ἢ εὐφόρως φέρεσι. τὰ δ' ἐναντία, δυσχερῶς.

Aph. I. 2. 23. IV. 3.

Τμῆμα δεύτερον.

Α'.

Α'. 1) ᾧ νοσήματι (a) ὕπνος πόνον ποιέει, θανάσιμον· ἢν ὃ ὕπνος ὠφελέῃ, ἐ θανάσιμον.

I. Epid. III. Æg. VII. II. Epid. III. 12. 13. 1) Aph. IV. 67.

β'. Ὅκε παραφροσύνην ὕπνος (a) παύῃ, ἀγαθόν.

I. Epid. III. Æg. VII. 13. 16.
II. Epid. III. 11. 12.

γ'. 1) Ὕπνος, (a) ἀγρυπνίη, ἀμφότερα τοῦ μετρίου μᾶλλον γενόμενα, κακόν.

Aph. VII. 71.
Humor. III. 78.

δ'.

3) atque hoc diligenti priùs adhibita cautione faciendum.

2) Vid. Aph. I. 22. 3) I. Morb. Mul. XXIII. 9.

25. Si, qualia purgari oportet, purgentur, confert & facile ferunt: si verò contraria, difficulter.

Humor. II. 49. VI. Epid. IV. 30.

Sectio Secunda.

I.

QUo 1) in morbo (a) somnus laborem facit, lethale: si verò somnus juvet, non est lethale.

I. Prædict. XV. 5. 17. (a) Celf. II. 6. pag. VI. Epid. VIII. 5. 55. l. 32.

2. Ubi somnus delirium (a) sedat, bonum

(a) Celf. III. 18. p. 152. l. 4.

3. 1) Somnus, (a) vigilia, utraque modum excedentia, malum.

1) Coac. II. 35.
VI. Epid. VI. 6.
(a) Celf. II. 4. pag. 51. l. 7. & l. 4.

δ'. 1) (a) Οὐ πλησμονὴ, ἀλιμὸς, ἀλλ' ἄλλο ἀλλὲν ἀγαθὸν, 2) ὅ, τι, ἂν μᾶλλον τῇ φύσι☉ ᾖ.

VI. Epid. VIII. 16. 1) Aph. II. 22.
II. Morb. XVI. 13. 2) Aph. II. 51.

έ. Κόποι (a) αὐτόματοι φράζεσι νέσους.

Aph. IV. 31.

ς'. Ὁκόσοι πονέοντές τι τῷ σώματι☉, τὰ πολλὰ τῶν πόνων ἐκ αἰφάνονται, (a) τετέοτιν ἡ γνώμη νοσέει.

(a) Celf. II. 7. pag. 62. l. 27.

ζ'. Τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λεπτυνόμενα σώματα, νωθρῶς ἐπανατρέφειν δεῖ· 1) τὰ δὲ ἐν ὀλίγῳ, ὀλίγως.

Aliment. XI. 6. 7.

η'. Ἢν ἐκ νέσου τροφὴν λαμβάνων τις μὴ ἰσχύῃ, 1) σημαίνει, ὅτι πλείονι τροφῇ τὸ σῶμα χρέεται· ἢν δὲ, τροφὴν μὴ λαμβάνονι☉, τῦτο γίγνηται, 2) χρὴ εἰδέναι, ὅτι κενώσι☉ δεῖται.

Aph. II. 31. Coac. I. 179.

θ'. Τὰ

4. 1) (a) Non satietas, non fames, neque aliud quicquam bonum est, 2) quod naturæ modum excedat.

Vet. Medic. XV. 10. 15.

(a) Celf. I. 2. p. 23. l. 26. I. 3. p. 24. l. 32. Tertullianus ad Senatorem. Leon. Novell. Const. pag. 15. Aristot. de Morib. II. 2.

5. Spontaneæ (a) lassitudines morbos denuntiant.

6. Quicunque aliqua corporis parte dolentes, dolorem ferè non sentiunt, (a) his mens ægrotat.

(a) Celf. II. 2. p. 48. l. 13. & 31.

7. Quæ longo tempore extenuantur corpora, lentè reficere oportet: 1) quæ verò brevi, celeriter.

1) Aph. II. 11. 18.

8. Si à morbo cibum quis capiens non roboretur, indicat corpus uberiori alimento uti. Si verò cibum non capienti hoc eveniat, 2) evacuatione opus habere nosse oportet.

1) Aph. IV. 41. 45. 2) Aph. II. 22. VII. 64.

9. Cor-

θ'. Τὰ σώματα χρὴ, ὅκως ἄν τις βέλ
ται καθαίρειν, (a) εὔροα ποιέειν.

Aph. IV. 13. VII. 70.

ι'. Τὰ μὴ καθαρὰ τῶν σωμάτων, ὁκό
ἂν θρέψῃς, μᾶλλον βλάψεις.

Aph. VII. 65. 67. XIX. 10. ad 11
Vet. Medic. XII. 11. 12. Præcept. XI.

ια'. Ῥᾷον πληροῦσθαι (a) ποτῷ, ἢ σιτίῳ.

Vet. Medic. XII. 3. 9. Aliment. XI. 5.

ιβ'. Τὰ ἐγκαταλιμπανόμενα ἐν τῇσι νο
σοισι μετὰ κρίσιν, 1) (a) ὑποσροφὰς ποιέε
εἴωθεν.

Humor. VII. 16. 17. IV. Epid. XVIII. 20
II. Epid. I. 81. VI. Epid. II. 32.
III. 72. III. 62.

ιγ'. 1) Ὁκόσοισι κρίσις γίνεται, τυτέοι
σιν ἡ νὺξ δύσφορος, πρὸ τοῦ παροξυσμοῦ
(a) ἡ δὲ ἐοῖσα εὐφορωτέρη ὡς ἐπὶ τ
πολύ.

VI. Epid. II. 42. 1) I. Epid. III. Æg. VIII
13.

ιδ'. 1) Ἐν τῇσι τῆς κοιλίης ῥύσεσιν αἱ με
ταβολαὶ τῶν διαχωρημάτων ὠφελέουσιν,
2) ἢν μὴ ἐς τὰ πονηρὰ μεταβάλλῃ.

II. Epid. II. 3. 1) Aph. I. 2.

ιε'. 1) Ὅκως

9. Corpora ubi quis purgare voluerit, facilè fluentia reddere oportet.

IV. Morb. IX. 1.

(a) Celſ. III. 18. p. 155. l. 1.

10. Impura corpora, quò magis nutriveris, eò magis lædes.

II. Morb. XVI. 13. XXI. 20.

11. Facilius eſt repleri potu,(a) quàm cibo.

(a) Celſ.I.2. p.23. l.29. Aph. II. 7. 18.

12. Quæ in morbis poſt criſim relinquuntur, 1) (a) recidivas facere ſolent.

II.Morb.XVI.12.13. I. Prædict. I. 1.
XXI. 20. (a) Celſ. II. 14. p.89.
XXXVII.19. l. 16.
1) Aph. IV. 36.

13. Quibus criſis fit, his nox ante exacerbationem gravis eſt: (a) Subſequens verò levior plerumque.

III. Epid. III. 66. (a) Celſ.III.5. p.124. l. 32.

14. 1) In alvi profluviis mutationes excrementorum juvant, 2) niſi in prava mutentur.

2) Aph. IV. 21.

15. 1) Ubi

ιέ. 1) Ὅκε φάρυγξ νοσέει, ἢ φύματα ἐ τῷ σώματι ἐκφύεται, σκέπτεσθαι χρὴ τὰ ἐκκρίσιας· ἢν γὰρ χολώδεες ἔωσι, τὸ σῶμα ξυννοσέει· ἢν δὲ ὅμοιαι τοῖσιν ὑγιαίνουσι γι γνωνται, ἀσφαλὲς τὸ σῶμα τρέφειν.

1) Aph. III. 26.

ις'. (a) Ὅκε λιμὸς, ἃ δεῖ πονέειν.

(a) Celf. I. 2. p. 24. l. 17.

ιζ'. Ὅκε ἂν τροφὴ παρὰ φύσιν πλείω ἐσέλθῃ, τῦτο νῦσον ποιέει. δηλοῖ δὲ ἡ ἴησις.

Aph. II. 22. XIII. 11. 24.
Vet. Medic. VIII. 16. XIX. 6. 31.
XII. 10. I. Diæt. XXX. 15

ιή. Τῶν τρεφόντων ἀθρόως καὶ ταχέως ταχεῖαι καὶ αἱ διαχωρήσιες γίγνονται.

Aph. II. 7. 11.
Aliment. XI. 4. 5.

ιθ'. Τῶν ὀξέων νεσημάτων ἃ πάμπαν (a) ἀσφαλέες αἱ προδιαγρεύσιες, ἔτε τῦ θα νάτυ, ἔτε τῆς ὑγιείης.

Decent. Ornat. X. 7. 8.

κ'. Ὁκόσοισι (a) νέοισιν ἔῦσιν αἱ κοιλίαι ὑγραι

15. 1) Ubi fauces ægrotant, aut tubercula in corpore exoriuntur, excretiones inſpicere oportet: Si enim biliosæ fuerint, corpus unà ægrotat: Si verò ſimiles ſanis fiant, tutum eſt corpus nutrire.

16. Ubi fames, non oportet laborare.

17. Ubi cibus præter naturam copioſior ingreſſus fuerit, id morbum facit. Oſtendit autem ſanatio.

III. Diæt. XV. 16. Affect. XXVIII. 1. 2.
Loc. in Hom. LII. 8. 9. Morb. Sacr. XVIII. 30.
San. Tuend. ad Demet. 8. Epiſt. Abderit. ad Hip. 40.

18. Eorum quæ confertim & celeriter nutriunt, celeres etiam fiunt egeſtiones.

VI. Epid. V. 37. 53.

19. Acutorum morborum non omninò (a) tutæ ſunt prædictiones, neque mortis, neque ſanitatis.

(a) Celſ. II. 6. pag. 57. l. 33.

20. Quibus, dum ſunt juvenes, al-

ὑγραί εἰσι, τετέοισιν ἀπογηράσκουσι ξηραίνονται· ὁκόσοισι δὲ νέοισιν ἔᾶσιν αἱ κοιλίαι ξηραί εἰσι, τετέοισι πρεσβυτέροισι γινομένοισιν ὑγραίνονται.

Aph. II. 53.

κά. (a) Λιμὸν θήρηξις λύει.

(a) Celf. I. 3. p. 26. l. 29.

κβ'. 1) (a) Ἀπὸ πλησμονῆς ὁκόσα ἂν νοσήματα γένηται, κένωσις ἰᾶται. καὶ ὁκόσα ἀπὸ κενώσιος, πλησμονή. 2) καὶ τῶν ἄλλων ἡ ὑπεναντίωσις.

Nat. Human. XVII. 11. 1) Aph. II. 8. 12. 13. Flat. II. 9. ad 16. San. Tuend. ad Dem. 8. III. 2. 3. VI. Epid. VIII. 16.

κγ'. Τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων κρίνεται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρῃσι.

Aph. II. 19. Judicat. IV. 12.

κδ'. Τῶν ἑπτὰ ἡ (a) τετάρτη ἐπιδήλη. ἑτέρης ἑβδομάδος ἡ ὀγδόη ἀρχή. θεωρητὴ δὲ ἡ ἐνδεκάτη. αὕτη γάρ ἐσι τετάρτη τῆς ἑτέρης ἑβδομάδος. θεωρητὴ δὲ πάλιν ἡ ἑπταικαιδεκάτη. αὕτη γάρ ἐσι τετάρτη μὲν ἀπὸ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης· ἑβδόμη δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης.

Aph. IV. 36. 71. Judicat. II. 7. ad 12. Septimeſt. VIII. 6. Prænot. XX. 5. ad 10.

κέ. Οἱ

vi ſunt humidæ, iis ſeneſcentibus ſiccantur. Quibus vero, dum ſunt juvenes, alvi ſunt ſiccæ, his ſeneſcentibus humectantur.

21. (a) Famem vini potio ſolvit.

22. 1) (a) A repletione quicunque fiunt morbi, evacuatio ſanat. Et quicunque ab evacuatione, repletio: 2) Et aliorum contrarietas *ſanat.*

2) Aph. II. 48. Vet. Medic. XXXII. 1. 18. Loc. in Hom. LI. 6. LII. 2. LIV. 6. I. Epid. II. 95. Morb. Sac. XVIII. 30. 32. 33. 35. (a) Celſ. l. 3. 28. l. 5.

23. Acuti morbi in quatuordecim diebus judicantur.

Coac. I. 190. 211.

24. Septimorum quartus eſt index. a) Alterius ſeptimanæ octavus eſt initium. Notandus verò undecimus: is enim quartus eſt alterius ſeptimanæ. Notandus rurſum decimus ſeptimus: hic enim eſt quartus quidem à decimo quarto, ſeptimus verò ab undecimo.

(a) Celſ. III. 4. p. 121. l. 1. ad 9.

κέ. Οἱ θερινοὶ (a) τεταρταῖοι τὰ πολλὰ γίνονται βραχέες· οἱ δὲ φθινοπωρινοὶ καὶ 1) μάλιστα οἱ πρὸς τὸν χειμῶνα συνάπτοντες.

Nat. Human. XXIX. 5. 6. 7. I. Epid. III. 17. 1) Coac. I. 236.

κϛ'. 1) Πυρετὸν (a) ἐπὶ σπασμῷ. βέλτιον γενέσθαι, 2) ἢ σπασμὸν ἐπὶ πυρετῷ.

Coac. III. 80. 82. Coac. I. 231.
I. Morb. VI. 13. 14. San. Tuend. ad Dem. 10.
1) Vid. Aph. IV. 57. V. 5. 70. 2) Aph. VII. 13. Judicat. XII. 11.

κζ'. 1) Τοῖσι (a) μὴ κατὰ λόγον κουφίζουσιν, οὐ δεῖ πιστεύειν, οὐδὲ φοβεῖσθαι λίην τὰ μοχθηρὰ γινόμενα παραλόγως. τὰ γὰρ πολλὰ τῶν τοιουτέων ἐστιν ἀβεβαια, καὶ οὐ πάνυ τοι διαμένειν, οὐδὲ χρονίζειν εἴωθε.

1) I. Prædict. VI. 16. II. Prædict. XXIX. 6. VII. 7. Coac. I. 73.

κή. Τῶν πυρεσσόντων μὴ παντάπασιν ἐπιπολαίως, 1) τὸ διαμένειν καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τὸ σῶμα, 2) ἢ καὶ συντήκεσθαι (a) μᾶλλον τοῦ κατὰ λόγον, μοχθηρόν. τὸ μὲν γὰρ μῆκος (b) νούσου σημαίνει, τὸ δὲ ἀσθένειαν.

1) Humor. III. 17. 2) Aph. V. 55.

25. Quartanæ æstivæ (a) plerumque fiunt breves: autumnales verò longæ, 1) & maximè quæ prope hyemen incidunt.

(a) Celf. II. 8. p. 76. l. 9. III. 16. p. 147. l. 7.

26. 1) Febrem convulsioni supervenire melius est, 2) quàm convulsionem febri.

(a) Celf. II. 8. p. 70. l. 2. & 5. Coac. II. 207. III. 82.

27. 1) His, (a) quæ non secundum rationem levant, credere non oportet, neque timere valdè quæ præter rationem fiunt prava. Multa enim horum sunt inconstantia, nec admodùm permanere, neque durare solent.

III. 100. 109. 110. & II. 14. pag. 89. l. 16.
II. Epid. III. 132.
(a) Celf. II. 7. p. 60. l. 12.

28. Febricitantium non omninò leviter, 1) permanere, & nihil remittere corpus, 2) aut etiam magis quàm pro ratione colliquefieri (a) malum est. Illud enim morbi longitudinem indicat, (b) hoc verò infirmitatem.

Humor. III. 52.
(a) Celf. II. 2. p. 48. l. 8. & II. 4. p. 51. l. 21.
(b) Celf. II. 5. p. 53. l. 24. & II. 7. p. 58. l. 19.

κθ'. 1) Ἀρχομένων τῶν νόσων, 2) ἢν τι δοκέῃ κινέειν, κίνει. 3) ἀκμαζουσῶν δ', ἡσυχίην ἔχειν βέλτιόν ἐστι.

Loc. in Hom. XXXVIII. 9. 10. 11. Purgant. IV. 1.
1) Vid. Aph. I. 22. 12.
2) II. Morb. Mul. XXIV. 18.

λ'. Περὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ τέλη πάντα ἀσθενέστερα· περὶ δὲ τὰς ἀκμὰς, ἰσχυρότερα.

1) Aph. II. 29.

λα'. Τῷ ἐξ ὑρώσιης εὐστιτέοντι, μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα, μοχθηρόν.

Aph. II. 8.

λβ'. Ὡς τὰ πολλὰ πάντες οἱ Φαύλως ἔχοντες, καὶ ἀρχὰς μὲν εὐστιτέοντες, καὶ μηδὲν ἐπιδιδόντες, πρὸς τῷ τέλει πάλιν ἀστιτέουσιν· 1) οἱ δὲ καὶ ἀρχὰς μὲν ἀστιτέοντες, ἰσχυρῶς, ὕστερον δ' εὐστιτέοντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσιν.

Coac. I. 179.

λγ'. Ἐν πάσῃ νόσῳ, (a) τὸ ἐῤῥῶσθαι τὴν διάνοιαν, καὶ εὖ ἔχειν πρὸς τὰς προσφοράς, ἀγαθόν· τὸ δ' ἐναντίον, κακόν.

De Medico. III. 9.
Coac. I. 72.

λδ'. Ἐν

29. 1) Incipientibus morbis, 2) si quid movendum videatur, move: 3) vigentibus vero, quiescere melius est.

3) Aph. I. 24. II. Morb. XII. 34. 35. II. 30. III. XXIV. 57. 58. 59. I. Epid. III. 29.

30. Circa principia & fines omnia sunt debiliora. 1) Circa vigores verò vehementiora.

31. A morbo bellè comedenti, nihil proficere corpus, malum est.

Coac. I. 179.

32. Ut plurimum omnes qui malè habent, circa principia quidem benè comedentes, & nihil proficientes, ad finem rursus cibum non appetunt. 1) Qui verò circa initia quidem cibum omninò non appetunt, posteà autem benè appetunt, meliùs liberantur.

1) Aph. VII. 6.

33. In omni morbo mente valere, (a) & benè se habere ad ea quæ offeruntur, bonum est: contrarium verò, malum.

(a) Celf. II. 3. p. 49. l. 32.

λδ'. Ἐν τῇσι νόσοισιν ἧσσον κινδυνεύουσιν, οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος, καὶ τῆς ἡλικίης, καὶ τῆς ἕξιος, καὶ τῆς ὥρης ἡ νοῦσος ἢ μᾶλλον, ἢ οἷσιν ἂν μὴ οἰκείη κατά τι τουτέων.

Aph. VIII. 1. 8. Dieb. judicat. I. 11.
Humor. VI. 1. ad 5. ad 15.

λε. Ἐν πάσῃσι τῇσι νόσοισι, 1) τὰ περὶ τὸν (a) ὀμφαλὸν, καὶ τὸ ἦτρον, πάχος ἔχειν, βελτιόν ἐστι. τὸ δὲ σφόδρα λεπτὸν (b) καὶ ἐντετηκὸς, μοχθηρόν. ἐπισφαλὲς δὲ τὸ τοιοῦτον, καὶ πρὸς τὰς κάτω καθάρσιας.

Prænot. X. 2. I. Morb. Mul. LXXVII. 1) Aph. II. 28. 9.

λς'. Οἱ ὑγιεινῶς ἔχοντες τὰ σώματα, (a) ἐν τῇσι φαρμακείῃσι καθαιρόμενοι ἐκλύονται ταχέως, καὶ οἱ πονηρῇ τροφῇ χρεώμενοι.

Aph. II. 37. Verat. uſ. I. 12.
IV. 16. Epiſt. Dem. ad Hip. 16.

λζ'. Οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες, 1) φαρμακεύεσθαι ἐργώδεες.

Aph. II. 36. IV. 16.

λή. Τὸ σμικρῷ χεῖρον, καὶ πόμα, καὶ σιτίον,

34. In Morbis minùs periclitantur, quorum naturæ, & ætati, & habitui, & tempori magis similis fuerit morbus, quàm *in* quibus horum nulli *fuerit* similis.

VI. Epid. VIII. 43. ad Affection. VII. 3. 46.

35. In omnibus morbis, 1) quæ *partes* ad umbilicum & imum ventrem *sunt*, crassitudinem habere, melius est. Valdè autem tenues & (b) eliquatas *ipsas habere*, malum: Periculosum verò illud est, etiam ad infernas purgationes.

(a) Celf. II. 3. pag. 49. l. 21. (b) Celf. II. 4. pag. 51. l. 16.

36. Qui sana habent corpora, (a) pharmacis purgati citò exsolvuntur, *ut* & qui pravo utuntur cibo.

(a) Celf. II. 13. pag. 87. l. 24.

37. Qui benè valent corpore, 1) purgatu sunt difficiles.

Verat. us. I. 5. 12. 1) Aph. IV. 5.

38. Paulò deterior, & potus, & cibus,

τίον, ἥδιον ἢ, τῶν βελτιόνων μὲν, ἀηδεστέρων δὲ, μᾶλλον αἱρετέον.

De Arte XII. 10. IV. Morb. XII. 7.
VI. Epid. IV. 26. Affection. XLII. 1.2.

λϑ'. 1) Οἱ πρεσβύται (a) τῶν νέων τὰ μὲν πολλὰ νοσέουσιν ἧσσον, 2) ὅσα δ' ἂν αὐτέοισι χρόνια (b) νοσήματα γένηται, τὰ πολλὰ ξυναποϑνήσκει.

1) I. Morb. XX. 13. 15. 2) Aph. V. 7.

μ'. Βράγχοι, ἢ κόρυζαι, τοῖσι σφόδρα πρεσβύτῃσιν ὐ πεπαίνονται.

μά. Οἱ ἐκλυόμενοι πολλάκις ἢ ἰσχυρῶς, ἄνευ φανερῆς προφάσιος, ἐξαπίνης τελευτῶσι.

Coac. I. 83.

μβ'. Λύειν (a) ἀποπληξίην, ἰσχυρὴν μὲν, ἀδύνατον· ἀσθενέα δὲ, ὐ ῥηίδιον.

(a) Celf. II. 8. p. 76. l. 3.

μγ'. Τῶν (a) ἀπαγχομένων, καὶ καταλυομένων, μηδέπω δὲ τεθνηκότων, ὐκ ἀναφέρεσιν, 1) οἷσιν ἂν ἀφρὸς ᾖ περὶ τὸ στόμα.

1) Morb. Sac. VIII. 18.

μδ'. Οἱ

bus, jucundior autem, eligendus potiùs, quàm meliores quidem, sed ingratiores.

Vict. Acut. XV. 1. 2. XVIII. 2. 4.

39. 1) Senes ut plurimùm (a) quidem juvenibus minùs ægrotant. 2) Quicunque verò ipsis (b) morbi fiunt diuturni, plerumque commoriuntur.

(a) Celf. II. 1. p. 43. l. 14. (b) Celf. II. 8. p. 73. l. 8.

40. Raucedines, & gravedines, *in* valdè senibus non coquuntur.

41. Qui sæpè & vehementer, absque manifestâ causâ, animo linquuntur, ex improviso moriuntur.

42. Solvere (a) apoplexiam, vehementem quidem, impossibile: debilem verò, non facile.

43. Ex (a) iis, qui strangulantur, & resolvuntur, nondum autem sunt mortui, non se recolligunt, 1) quibus spuma circa os fuerit.

(a) Celf. II. 8. p. 76. l. 17.

44. Qui-

μδ'. Οἱ παχέες (a) σφόδρα κατὰ φύσιν ταχυθάνατοι γίγνονται μᾶλλον τῶν ἰσχνῶν.

(a) Celf. II. 1. p. 47. l. 25.

με'. Τῶν ἐπιληπτικῶν τοῖσι νέοισιν ἀπαλλαγὴν αἱ μεταβολαὶ, 1) μάλισα τῆς ἡλικίης, 2) καὶ τῶν χωρίων, καὶ τῶν βίων ποιέουσι.

Vid. Aph. V. 7. II. Prædict. XVI. 1.2.3.

μς'. Δύο πόνων ἅμα γινομένων, μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, ὁ σφοδρότερος 1) ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον.

Humor. XI. 16. 17.

μζ'. Περὶ τὰς γενέσιας τῆ πύῃ, οἱ πόνοι, καὶ οἱ πυρετοὶ ξυμβαίνουσι μᾶλλον, ἢ γενομένης.

Vet. Medicin. XXXIII. 8. ad 12.

μή. Ἐν πάσῃ (a) κινήσει τῷ σώματος ὁκόταν ἄρχηται πονέειν, τὸ διαπαύειν εὐθὺς ἄκοπον.

Aph. II. 22. (a) Celf. I. 3. p. 25. l. 11.
Præcept. XIII. 4. & p. 26. l. 33.

μθ'. Οἱ εἰθισμένοι τὰς συνήθεας πόνους φέρειν, κἂν ὦσιν ἀσθενέες (a) ἢ γέροντες, τὰς ἀσυνήθεας, ἰσχυρῶν τε καὶ νέων, ῥᾷον φέρουσι.

Celf. I. 3. p. 25. l. 7. Cicero Tusc. Q. II. 17.

ν'. Τὰ

44. Qui natura (a) sunt valdè crassi, magis subitò moriuntur, quàm graciles.

45. Epilepticis pueris, mutationes, 1) maximè ætatis, 2) & regionum, & vitarum, liberationem faciunt

Morb. Sac. XIII. 6. 1) Aph. III. 28. 2) VI. Epid. VI. 36.

46. Duobus doloribus simul obortis, non in eodem loco, vehementior 1) obscurat alterum.

1) Aliment. I. 11.

47. Circa puris generationes, dolores, & febres magis accidunt, quàm *ipso* facto.

Prænot. XVII. 6. Ulcerib. II. 8. ad 11.

48. In omni (a) corporis motu, quando dolere cœperit, interquiescere statim lassitudinem curat.

Nat. Humau. XVII. 14. Flatib. II. 14. 15.

49. Consueti solitos labores ferre, etiamsi fuerint debiles (a) aut senes, insuetis, robustis *licet* & juvenibus, facilius ferunt.

II. Diæt. XLIV. 2. 3. 4.

ν'. Τὰ ἐκ πολλῆ (a) χρόνε συνήθεα, κ
ἧ χείρω, τῶν ἀσυνήθων (b) ἧσσον ἐνοχλε
εἰωθε· 1) δεῖ ἓν καὶ ἐς τὰ (c) ἀσυνήθε
μεταβάλλειν.

II. Diæt. XLIV. 4. Vict. Acut. XVIII.
Humor. III. 115. ad 6.
Humid. uſ. III. 8. XXXII. 5.

νά. Τὸ κατὰ πολὺ, καὶ ἐξαπίνης, 1) κ
νῆν, 2) (a) ἢ πλησῆν, 3) ἢ (b) θερμαίνειν
4) ἢ ψύχειν, ἢ ἄλλως ὁκωσοῦν 5) τὸ σῶμ
(c) κινεῖν, σφαλερόν. 6) καὶ γὰρ πᾶν τ
πολὺ τῇ φύσει πολέμιον. 7) τὸ ᾧ καὶ (d
ὀλίγον, ἀσφαλὲς· καὶ ἄλλως, ἢν καὶ τὶς 8) ἐ
ἑτέρε ἐφ' ἕτερον μεταβαίνῃ.

Vict. Acut. XVII. 12. V. 17. 18. 20. 22. 23. 24
XXIII. 15. 5) Aph. IV. 14.
1) Aph. I. 3. 6) Aph. II. 4.
VI. 27. 39. Vet. Medicin. XVIII
2) Aph. I. 3. 4. 1. Præcept. XIII. 4.
II. 4. 17. I. Morb. Mul. XXXIII
VI. 39. 4.
3) Aph. III. 1. XCVIII. 15
V. 16. 7) Vet. Medic. XV
4) Aph. III. 1. 17. 11.

νβ'. Πάνλα κατὰ (a) λόγον ποιέοντι, κα
μὴ γινομένων τῶν κατὰ λόγον, μὴ μεταβαι
νειν ἐφ' ἕτερον, (b) μένονλῳ τῷ δόξανλῳ ἐ
ἀρχῆς.

Loc. in Hom. XX. (a) Celſ. III. 2. pag. 112
11. 12. l. 25. Cæl. Aurelian

νγ'. Ὁκό

50. A multo tempore (a) consueta, etiamsi fuerint deteriora, (b) insuetis minùs turbare solent. 1) Oportet igitur etiam ad insolita mutare.

1) Aph. I. 17. II. 22. 51.
(a) Macrob. Saturn. VII. 8.
(b) Cels. I. 3. p. 27. l. 1. Agatharch. Excerpt. L. V. Cap. 50. p. 70.
(c) Cels. I. 3. p. 25. l. 9.

51. Multùm, & derepentè, 1) evacuare, 2) (a) aut replere, aut 3) calefacere, (b) aut 4) frigefacere, aut aliter quocunque modo corpus 5) movere, (c) periculosum est. 6) Nam etiam omne multum (i. e. *nimium*) naturæ est inimicum. 7) Quod verò (d) paulatim *fit*, tutum est: tum aliàs, tum si quis 8) ex altero ad alterum transeat.

II. Dict. XLIV. 5. 8) Aph. II. 50. 52.
Nat. Hum. XIX. 7. 8. (a) Cels. II. 16. pag. 92.
Humor. VIII. 17. 18. l. 19.
Humid. us. III. 5. (b) Cels. I. 9. p. 40. l. 7.
VI. Epid. II. 47. (c) Cels. I. 3. p. 24 l. 28.
Affect. XLII. 3. (d) Cels. I. 3. p. 25. l. 6.
Vict. Acut. V. 22. X. 8.

52. Omnia secundum rationem facienti, & non secundum rationem evenientibus, non transeundum ad aliud, manente *eo*, quod visum est ab initio.

Tard. passion. IV. 3. p. 454. (b) Cels. III. 9. pag. 138. l. 9.

νγ'. Ὁκόσοι τὰς (a) κοιλίας ὑγρὰς ἔχ[illegible]
σι, νέοι μὲν ὄντες, βέλτιον ἀπαλλάσσουσι τ[illegible]
τὰς ξηρὰς ἐχόντων. ἐς δὲ τὸ γῆρας, χεῖρ[illegible]
ἀπαλλάσσουσι· ξηραίνονται γὰρ, ὡς ἐπὶ τ[illegible]
πολὺ, τοῖσιν ἀπογηράσκουσι.

Aph. II. 20.

νδ'. Μεγέθει δὲ (a) σώματος ἐννεάσαι μὲ[illegible]
ἐλευθέριον καὶ οὐκ ἀειδές. ἐγγηράσαι δὲ, δύσ[illegible]
χρηστον, καὶ χεῖρον τῶν ἐλασσόνων.

Præcept. XI. 10.

Τμῆμα τρίτον.

Α'.

Αἱ 1) (a) μεταβολαὶ τῶν ὡρέων, μάλιστα
τίκτουσι νοσήματα· 2) καὶ ἐν τῇσιν ὥρη[illegible]
σιν αἱ μεγάλωι μεταλλαγαὶ, ἢ ψύξιος [illegible]
ἢ θάλψιος, καὶ τ' ἄλλα κατὰ λόγον οὕτως.

Octimestr. III. 29. Vict. Acut. XVII. 9[illegible]
Humor. VI. 5. Morb. Sac. XII. 7[illegible]
VIII. 15. 16. 2) Aph. II. 51.
Aër. Aq. Loc. I. 19. II. Diæt. VI. 7.

β'. Τῶν φυσίων, αἱ μὲν πρὸς (a) θέρος [illegible]
αἱ δὲ πρὸς χειμῶνα, εὖ ἢ κακῶς πεφύ[illegible]
κασι.

Vet. Medicin. XXXVII. 14. I. Diæt. XXV. 12.
III. Diæt. I. 6.

γ'. Τῶν

53. Quicunque alvos habent humidas, dum quidem juvenes sunt, meliùs liberantur his, qui siccas habent. Ad senectutem verò, pejùs liberantur: siccantur enim ut plurimùm senescentibus.

(a) Cels. I. 3. p. 33. l. 3.

54. Procero corpore (a) juventutem quidem degere liberale est, nec deforme: insenescere verò, incommodum, & parvis deterius.

(a) Cels. II. 1. p. 43. l. 16.

Sectio Tertia.

I.

1) (a) MUtationes *anni* temporum, maximè pariunt morbos: 2) & in ipsis temporibus magnæ mutationes, aut frigoris, aut caloris, & alia pro ratione eodem modo.

Humor. VII. 7. (a) Cels. I. 3. p. 33. l. 32. Boeth. de Consol. Phil. II. 1. pag. 42. l. 21. L. 11. in principio.

2. Naturarum, aliæ quidem (a) ad æstatem, aliæ verò ad hyemen, benè aut malè sunt constitutæ.

Aër. Aq. Loc. XXXIV. Morb. Sac. XVIII. 24. 9. (a) Cels. I. 9. pag. 39. LVI. 7. 8. l. 18.

γ'. Τῶν νόσων (a) ἄλλαι πρὸς ἄλλας εὖ 1) ἢ κακῶς πεφύκασι· καὶ ἡλικίαι τινὲς πρὸς ὥρας, καὶ χώρας, καὶ διαίτας.

Humor. VIII. 11. 22. 1) Aph. VIII. 6.

δ'. Ἐν τῇσιν ἄρῃσιν, ὅταν τῆς αὐτῆς ἡμέρης, ὁτὲ μὲν θάλπῃ, ὁτὲ δ' ψύχῃ γίγνηται, φθινοπωρινὰ (a) τὰ νοσήματα προσδέχεσθαι χρή.

Humor. VI. 5. 6. VII. 7.

ε'. Νότοι (a) βαρυήκοοι, ἀχλυώδεες, καρηβαρικοὶ, ναθροὶ, διαλυτικοὶ. ὁκόταν ἔτος δυνασευήῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωσίῃσι πάσχουσιν. ἢν δ' βόρειον ᾖ, βῆχες, (b) φάρυγγες, κοιλίαι σκληραὶ, δυσῤῥίαι, φρικώδεες, ὀδύναι πλευρέων, σηθέων. ὁκόταν ἔτος δυνασευήῃ, τοιαῦτα ἐν τῇσιν ἀῤῥωσίῃσι προσδέχεσθαι χρή.

Humor. VIII. 1. (a) Celf. II. 1. p. 44.
Morb. Sac. XV. 3. 8. l. 27.
19. ad 22.

ς'. Ὁκόταν θέρος γένηται ἦρι ὅμοιον, ἰδρῶτας (a) ἐν τοῖσι πυρετοῖσι πολλὸς προσδέχεσθαι χρή.

Humor. VII. 11.

ζ'. 1) Ἐν τοῖσιν (a) αὐχμοῖσι πυρετοὶ ὀξέες γίγνον-

3. Morborum (a) alii ad alia *tempora* benè 1) aut malè se habent: & ætates quædam ad tempora, & regiones, & victus.

(a) Celf. II. 1. p. 43. l. 12.

4. In temporibus, quando eâdem die, modò calor, modò frigus fit, autumnales (a) morbos exspectare oportet.

(a) Celf. I. 3. p. 33. l. 32. & II. 1. p. 42. l. 21.

5. Austri (a) auditum gravantes, caliginosi, caput gravantes, segnes, dissolventes. Quum hic dominatum tenuerit, talia in morbis patiuntur. Si verò aquilonium fuerit *anni tempus*, (a) tussis, fauces *asperæ*, alvi duræ, urinæ difficultates, horrores, dolores costarum, pectorum. Quum hic dominatus fuerit, talia in morbis exspectare oportet

(b) Celf. II. 1. pag. 44. l. 22.

6. Quum æstas sit veri similis, sudores (a) in febribus multos exspectare oportet.

(a) Celf. II. 1. p. 45. l. 28.

7. In 1) siccitatibus (a) febres acutæ

γίγνονται. 2) καὶ, ἢν μὲν ἐπὶ πλέον ᾖ τὸ ἔτος τοιοῦτον ἐὸν, οἵην τὴν κατάστασιν ἐποίησεν, 3) ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ τὰ νοσήματα τοιαῦτα δεῖ προσδέχεσθαι.

1) Humor. VIII. 6. II. Epid. I. 10.

ή. Ἐν τοῖσι καθεσεῶσι καιροῖσιν, ἢν ὡραίως τὰ ὡραῖα ἀποδιδῶσιν, εὐσαθέες, καὶ εὐκρινέες αἱ νοῦσοι γίγνονται· ἐν ᾧ τοῖσιν (b) ἀκατασάτοισιν, ἀκατάσατοι, καὶ δύσκριτοι.

Humor. VII. 3. 15. II. Epid. I. 20. 21.

θ'. 1) Ἐν (a) φθινοπώρῳ ὀξύταται αἱ νοῦσοι, καὶ θανατωδέσταται τὸ ἐπίπαν· 2) ἦρ δὲ ὑγιεινότατον, καὶ ἥκιστα θανατῶδες.

1) II. Prædict. XIII. 4. (a) Celf. I. 3. p. 33. II. Epid. I. 15. l. 23. & II. 1. p.
2) Epid. I. 23. 42. l. 19. & 29.

ί. Τὸ φθινόπωρον (a) τοῖς φθίνουσι κακόν.
Aph. III. 22. II. Prædict. XIII. 3.

ιά. Περὶ ᾧ τῶν ὡρέων, ἢν μὲν ὁ χειμὼν (a) αὐχμηρὸς καὶ βόρειος γένηται, τὸ ᾖαρ ἔσεσθαι καὶ νότιον, 1) ἀνάγκη τῷ θέρεϊ πυρετοὺς ὀξέας, καὶ ὀφθαλμίας, 2) καὶ δυσεντερίας γίγνεσθαι, μάλιστα ᾧ τῆσι γυναιξὶ, καὶ ἀνδράσι τοισιν ὑγροισι τὰς φύσιας.

Aër. Aq. Loc. XXV. 7. 1) II. Epid. I. 10.

ιβ'. Ἢν

fiunt. 2) Et, si quidem annus pro majori parte talis fuerit, qualem fecit constitutionem, 3) ut plurimùm etiam tales morbos exspectare oportet.

2) Humor. IX. 8. (a) Celf. II. 1. p. 45.
3) Aph. III. 19. l. 5.

8. In constantibus (a) temporibus, si tempestivè tempestiva reddantur, constantes, & judicatu faciles fiunt morbi, in inconstantibus autem, inconstantes: & difficiles judicatu.

(a) Celf. II. 1. p. 42. l. 19. (b) Celf. II. 1. pag. 43. l. 5.

9. In 1) (a) autumno morbi acutissimi, & pernicioſissimi omnino: 2) ver autem saluberrimum, & minimè exitiale.

(a) Celf. II. 1. pag. 42. l. 17.

10. Autumnus tabidis malus.

VI. Epid. VII. 77. (a) Celf. II. 8. p. 72. l. 3.

11. De temporibus, si quidem hyems (a) ficca & aquilonia fuerit, ver autem pluviosum & australe, 1) æstate necesse est febres acutas fieri, & ophthalmias, 2) & dysenterias, maximè autem mulieribus, & viris naturâ humidis.

2) Aer. Aq. Loc. XXV. 13. (a) Celf. II. 1. p. 45. l. 12.

12. Si

ιβ'. Ἢν ᾖ νότιος ὁ χειμὼν, (a) καὶ ἔπομβρος, καὶ εὐδιεινὸς γένηται, 1) τὸ ἦρ αὐχμηρὸν καὶ βόρειον, αἱ μὲν γυναῖκες, ἧσιν οἱ τόκοι πρὸς τὸ ἦρ, ἐκ πάσης προφάσιος ἐκτιτρώσκουσιν· αἱ δ' ἂν τέκωσιν, ἀκρατέα καὶ νοσώδεα τὰ παιδία τίκτουσιν, ὥστε ἢ παραυτίκα ἀπόλυσθαι, ἢ λεπτὰ καὶ νοσώδεα ζῆν ἐόντα. τοῖσι δ' ἄλλοισι βροτοῖσι δυσεντερίαι, καὶ ὀφθαλμίαι ξηραὶ γίγνονται. τοῖσι δ' πρεσβυτέροισι κατάῤῥοι συντόμως ἀπολλύντες.

Aër. Aq. Loc. XXVI. 4. 5. 6.

ιγ'. Ἢν ᾖ τὸ θέρος (a) αὐχμηρὸν καὶ βόρειον γένηται, τὸ δ' φθινόπωρον ἔπομβρον (b) καὶ νότιον, κεφαλαλγίαι ἐς τὸν χειμῶνα γίνονται, καὶ βῆχες, καὶ βράγχοι, καὶ κόρυζαι· ἐνίοισι δ' καὶ φθίσιες.

Aër. Aq. Loc. 5. XXVIII. (a) Celf. II. 1. pag. 4. 45. l. 31.

ιδ'. Ἢν ᾖ (a) βόρειον ἢ καὶ ἄνυδρον, τοῖσι μὲν ὑγροῖσιν ἐοῦσι τὰς φύσιας, καὶ τῇσι γυναιξὶ, ξύμφορον· τοῖσι δ' λοιποῖσιν ὀφθαλμίαι ἔσονται ξηραὶ, καὶ πυρετοὶ ὀξέες, καὶ κόρυζαι (χρόνιαι) ἐνίοισι δὲ καὶ μελαγχολίαι.

Aër. Aq. Loc. XXIX. 1. 2.

ιέ. Τῶν

12. Si verò hyems auſtralis, (a) & pluvioſa, & tranquilla ſit, 1) ver autem ſiccum & aquilonium, mulieres quidem, quibus partus in ver *incidit*, ex omni occaſione abortiunt: quæ verò pepererint, infirmos & morboſos pariunt pueros, ita ut vel ſtatim *illi* pereant, vel tenues & morboſi vivant. Cæteris verò mortalibus dyſenteriæ, & ophthalmiæ ſiccæ fiunt: ſenioribus autem catarrhi brevi perimentes.

1) Nat. Human. XIII. 7. (a) Celſ. II. 1. pag. 45. l. 17.

13. Si verò æſtas ſicca (a) & aquilonia fiat, autumnus autem pluvioſus (b) & auſtralis, capitis dolores ad hyemem fiunt, & tuſſes, & raucedines, & gravedines: quibusdam verò etiam tabes.

(b) Horat. Carm. I. II. Od. XIV. 15.

14. Si verò (a) aquilonius & ſine pluviis *autumnus* fuerit, iis quidem qui naturâ ſunt humidi, & mulieribus, commodus *erit*: reliquis verò erunt ophthalmiæ ſiccæ, & febres acutæ, & gravedines (diuturnæ:) nonnullis verò etiam melancholiæ.

(a) Celſ. II. 1. p. 46. l. 1.

15. Ex

ιέ. Τῶν δὲ κατασκίων τῷ ἐνιαυτῷ, τὸ μὲν ὅλον, οἱ κάχμοὶ τῶν ἐπομβριῶν εἰσιν (a) ὑγιεινότεροι, καὶ ἧσσον θανατώδεες.

Aër. Aq. Loc. III. 3.

ιϛ. Νοσήματα δ' ἐν μὲν τῇσιν (a) ἐπομβρίῃσιν ὡς τὰ πολλὰ γίνεται, πυρετοί τε ναυκροὶ, καὶ κοιλίης ῥύσιες, καὶ σηπεδόνες, 1) καὶ ἐπίληπτοι, καὶ ἀποπληκτοι, καὶ κυνάγχαι. ἐν δὲ τοῖσιν (b) αὐχμοῖσι, φθινώδεες, ὀφθαλμίαι, ἀξβρίτιδες, σραγγυριαι, καὶ δυσεντερίαι.

1) Morb. Sac. XVI. 1. 2.

ιζ. Αἱ δὲ καθ' ἡμέρην κατασάσιες, αἱ μὲν βόρειοι, τά τε σώματα (a) ξυνισῶσι, καὶ εὔτονα, καὶ εὐκίνητα, (b) καὶ εὔχροα, καὶ εὐηκοώτερα ποιεῦσι, καὶ τὰς κοιλίας ξηραίνουσι, καὶ τὰ ὄμματα διάκνυσι, καὶ περὶ τὸν θώρηκα ἄλγημα, ἢν τι προϋπάρχῃ, μᾶλλον ποιέουσιν. αἱ δὲ νότιοι (c) διαλύουσι τὰ σώματα, καὶ ὑγραίνουσι, καὶ βαρυηκοίας, καὶ καρηβαρίας ποιεῦσι, καὶ ἰλίγγους ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσι, καὶ 1) τοῖσι σώμασι δυσκινησίην, καὶ τὰς κοιλίας ὑγραίνουσι.

1) Aph. V. 16.
(a) Celf. II. 1. p. 44. l. 25.

ιή. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας, τῷ μὲν ἦρος, καὶ ἄκρα τῷ

15. Ex anni verò conſtitutionibus, in univerſum quidem, ſiccitates pluvioſis (a) ſunt ſalubriores, & minus lethales.

a) Celſ. II. 1. p. 42. l. 29.

16. Morbi autem, in pluvioſis (a) quidem plerumque fiunt, & febres longæ, & alvi fluxiones, & putredines, 1) & epileptici, & apoplectici, & anginæ. In ſiccitatibus (b) verò, tabidi, ophthalmiæ, arthritides, urinæ ſtillicidia, & dyſenteriæ.

(a) Celſ. II. 1. p. 45. l. 7.
(b) Celſ. II. 1. p. 45. l. 5.

17. Quotidianæ autem conſtitutiones, aquiloniæ quidem, (a) corpora compingunt, & robuſta, (b) & facilè mobilia, & benè colorata, & meliùs audientia faciunt, & alvos ſiccant, & oculos mordent, & dolorem circa thoracem, ſi quis præexiſtat, majorem faciunt. Auſtrinæ verò, (c) corpora diſſolvunt, & humectant, & auditus graves, & capitis gravitates faciunt, & vertigines in oculis, 1) & corporibus motum difficilem & alvos humectant.

Celſ. I. 9. p. 32. l. 27.
Celſ. II. 1. p. 44. l. 27.

18. Secundum tempora autem, vere

τῷ θέρεϊ, οἱ παῖδες, (a) καὶ οἱ τετέων ἐχόμενοι τῇσιν ἡλικίῃσιν, ἄριστά τε διάγουσι, καὶ ὑγιαίνουσι μάλιστα. 1) τῷ δὲ θέρεϊ, καὶ τῷ φθινοπώρῳ μέχρι μέν τινος, οἱ γέροντες. τὸ δὲ λοιπὸν τῷ φθινοπώρῳ, καὶ τῷ χειμῶνι, οἱ μέσοι τῇσιν ἡλικίῃσι.

1) Morb. Sac. XII. 1.

ιθ'. Νοσήματα δὲ πάντα μὲν ἐν (a) πάσῃσι τῇσιν ὥρῃσι γίνεται, 1) μᾶλλον δ' ἔνια καθ' ἑνίας αὐτέων καὶ γίνεται, καὶ παροξύνεται.

Prænot. XXVII. 4.
1) Aph. III. 17.

κ'. Τῷ μὲν γὰρ (a) ἦρϊ, τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικὰ, 1) καὶ τὰ ἐπιληπτικά. 2) καὶ αἵματος ῥύσιες, καὶ κυνάγχαι, καὶ κόρυζαι, καὶ βράγχοι, καὶ βῆχες, καὶ λέπραι, καὶ λειχῆνες, καὶ ἀλφοὶ, καὶ (b) ἐξανθήσιες ἑλκώδεες πλεῖσαι, καὶ φύματα, 3) καὶ ἀρθριτικά.

1) Morb. Sac. XII. 5. 6. 7.
2) Nat. Human. XIII. 11.
3) Aph. VI. 55.

κά. Τῷ δὲ θέρεϊ, ἔνιά τε τετέων, καὶ πυρετοὶ ξυνεχέες, 1) καὶ καῦσοι, καὶ τριταῖοι πλεῖστοι, καὶ τεταρταῖοι, καὶ (a) ἔμετοι, καὶ διάῤῥοιαι, καὶ ὀφθαλμίαι, καὶ ὦτων πόνοι, καὶ σε-

quidem, & primâ ætate, pueri, & his ætate proximi, optimè degunt, & maximè sani sunt. 1) Ætate verò, & autumno ad aliquam quidem partem, senes. Reliquo autem autumno, & hyeme, qui medii sunt ætate.

(a) Celf. II. 1. p. 46. l. 9.

19. Morbi autem omnes quidem (a) in omnibus temporibus fiunt: 1) nonnulli verò in quibusdam ipsorum magis & fiunt, & exacerbantur.

(a) Celf. II. præf. p. 42. l. 3.

20. Nam vere (a) quidem, insaniæ, & melancholiæ, & 1) epilepsiæ, 2) & sanguinis fluxiones, & anginæ, & gravedines, & raucedines, & tusses, & lepræ, & impetigines, & vitiligines, & (b) pustulæ ulcerosæ plurimæ, & tubercula, 3) & articulorum dolores.

(a) Celf. II. 1. pag. 43. l. 20.
(b) Celf. v. 28. §. 15. p. 336. l. 7.

21. Ætate verò, & horum nonnulli, & febres continuæ, 1) & ardentes, & tertianæ plurimæ, & quartanæ, & vomitus, & alvi fluxus, & ophthalmiæ,

καὶ στομάτων ἕλκώσιες, καὶ σηπεδόνες αἰδοίων, καὶ ἕδρωα.

Affection. XIII. 1. ad 5.
1) Vict. Acut. XXXIV. 2.

κβ'. Τῆ ἢ φθινοπώρῳ, καὶ τῶν θερινῶν τὰ πολλὰ, 1) καὶ πυρετοὶ τεταρταῖοι, καὶ (a) πλάνητες, 2) καὶ σπλῆνες, καὶ ὕδρωπες, 3) καὶ φθίσιες, καὶ δραγγυρίαι, καὶ λειεντερίαι, καὶ δυσεντερίαι, καὶ ἰχιάδες, καὶ κυνάγχαι, καὶ ἄθματα, καὶ εἵλεοι, καὶ ἐπιληψίαι, καὶ τὰ μανικὰ, καὶ τὰ μελαγχολικά.

1) Nat. Human. XXIX. 2.
2) Int. Affect. XXXVII. 2.

κγ'. 1) Τῆ ἢ (a) χειμῶνος, πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, κόρυζαι, βράγχοι, βῆχες, 2) πόνοι σηθέων, καὶ πλευρέων, καὶ ὀσφύος, καὶ κεφαλαλγίαι, ἴλιγγοι, 3) ἀποπληξίαι.

1) Affection. VII. 3. 4.
2) Aph. VI. 5.

κδ'. Ἐν δὲ τῇσιν ἡλικίῃσι τοιάδε ξυμβαίνει τοῖσι μὲν σμικροῖσι (a) καὶ νεογνοῖσι παιδίοισιν, ἄφθαι, ἔμετοι, βῆχες, ἀγρυπνίαι, φόβοι, ὀμφαλὸς φλεγμοναὶ, ὦτων ὑγρότητες.

(a) Celf. II. 1. 46. l. 16.

κε. Πρὸς ἢ τὸ (a) ὀδοντοφυεῖν προσάγουσιν,

& aurium dolores, & oris exulcerationes, & pudendorum putredines, & ſudamina.

(a) Celſ. II. 1. p. 43. l. 33.

22. Autumno autem, & multi ex æſtivis, 1) & febres quartanæ, (a) & erroneæ, 2) & lienes, & hydropes, 3) & tabes, & urinæ ſtillicidia, & lienteriæ, & dyſenteriæ, & coxæ *dolores*, & anginæ, & aſthmata, & volvuli, & epilepſiæ, & inſaniæ, & melancholiæ.

3) Aph. III. 10.
(a) Celſ. II. 1. p. 44. l. 5.

23. 1) Hyeme (a) verò, pleuritides, peripneumoniæ, lethargi, gravedines, raucedines, tuſſes, 2) dolores pectorum, & laterum, & lumborum, & capitis dolores, vertigines, 3) apoplexiæ.

3) Glandul. IX. 4. ad 8.
(a) Celſ. II. 1. p. 44. l. 19.

24. In Ætatibus autem talia eveniunt. Parvis quidem (a) & recèns natis pueris, aphthæ, vomitus, tuſſes, vigiliæ, pavores, umbilici inflammationes, aurium humiditates.

Æginet. I. 10.

25. Ad dentitionem verò (a) accedentibus,

σιν, ὄλων ὀδαξισμοὶ, πυρετοὶ, 1) σπασμοὶ, διάῤῥοιαι, καὶ μάλιστα, ὅταν ἀνάγωσι τοὺς κυνόδοντας, καὶ τοῖσι παχητάτοισι τῶν παιδίων, 2) καὶ τοῖσι σκληρὰς τὰς κοιλίας ἔχουσι.

1) Aër. Aq. Loc. IV. 5. 2) Aph. II. 53. Morb. Sac. XI. 1.

κϛ'. Πρεσβυτέροισι δὲ γενομένοισι, παρίσθμια, (a) σπονδύλου τοῦ κατὰ τὸ ἰνίον εἴσω ὤσιες, ἄσθματα, 1) λιθιάσιες, 2) ἕλμινθες στρογγύλαι, ἀσκαρίδες, ἀκροχορδόνες, 3) σατυριασμοὶ, (στραγγουρίαι) χοιράδες, καὶ τἄλλα φύματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

1) Nat. Human. XXIV. 5.
Coac. III. 398.
IV. Morb. XXVIII. 1. 2.

κζ'. Τοῖσι δὲ ἔτι (a) πρεσβυτέροισι, καὶ πρὸς τὴν ἥβην προσάγουσι, τουτέων τε τὰ πολλὰ, καὶ πυρετοὶ χρόνιοι μᾶλλον, καὶ ἐκ ῥινῶν αἵματος ῥύσιες.

(a) Cels. II. 1. p. 46. l. 31.

κή. Τὰ δὲ πλεῖστα τοῖσι παιδίοισι πάθεα κρίνεται, τὰ μὲν, ἐν (a) τεσσαράκοντα ἡμέρῃσι· τὰ δὲ, ἐν ἑπτὰ μησί· τὰ δὲ, ἐν ἑπτὰ ἔτεσι· τὰ δὲ, πρὸς τὴν ἥβην προσάγουσιν. 1) ὅσα δ' ἂν διαμείνῃ τοῖσι παιδίοισι καὶ μὴ ἀπολουθῇ περὶ τὸ (b) ἡβάσκειν, ἢ τῇσι

θήλεσι

tibus, gingivarum pruritus, febres, 1) convulsiones, alvi profluvia, & maximè ubi caninos dentes producunt, & iis qui inter pueros sunt crassissimi, 2) & qui alvos duras habent.

(a) Cels. II. 1. p. 46. l. 20.
Æginet. I. 8.

26. His autem qui ætate sunt majores, (a) tonsillæ *inflammatæ*, verticuli in occipitio introrsum extrusiones, asthmata, 1) calculorum generationes, 2) lumbrici rotundi, ascarides, verrucæ pensiles, 3) satyriasmi, (stranguriæ,) strumæ, & alia tubercula, maximè verò suprà dicta.

2) IV. Morb. XXVII. 9.
3) VII. Epid. LI. 16.
(a) Cels. II. 1. p. 46. l. 26.

27. Ætate verò adhuc (a) provectioribus, & ad pubertatem accedentibus, & multa ex illis, & febres diuturnæ magis, & ex naribus sanguinis fluxiones.

28. Plurimæ quidem affectiones pueris judicantur, aliæ (a) in quadraginta diebus: aliæ in septem mensibus: aliæ in septem annis: aliæ *ipsis* ad pubertatem accedentibus. 1) Quæ verò pueris permanserint, neque solutæ fuerint cir-

θήλεσι περὶ τὰς τῶν καταμηνίων ῥήξιας χρονίζειν εἰώθε.

1) Aph. II. 45.
II. Prædict. XVI. 1. 3.
(a) Celf. II. 1. pag. 46. l. 34.

κθ'. Τοῖσι ἢ νεηνίσκοισιν, αἵμαλῶπτύσιες, 1) (a) φθίσιες, πυρετοὶ ὀξέες, 2) ἐπιλήψιαι, καὶ τἆλλα νοσήματα, μάλιστα δὲ τὰ προειρημένα.

1) Aph. V. 9.
VIII. 7. Coac. III. 260.

λ'. Τοῖσι ἢ ὑπὲρ τὴν ἡλικίην (a) ταύτην, ἄθματα, 1) πλευρίτιδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, φρενίτιδες, καῦσοι, 2) διάῤῥοιαι, χρόνιαι, χολέραι, δυσεντερίαι, λειεντερίαι, αἱμορῥοίδες.

1) Coac. III. 395.
2) Aër. Aqu. Loc. IV. 7.

λά. Τοῖσι ἢ (a) πρεσβύτῃσι, δύσνοιαι, κατάῤῥοι βηχώδεες, 1) στραγγουρίαι, δυσουρίαι, 2) ἄρθρων πόνοι, νεφρίτιδες, ἴλιγγοι, ἀποπληξίαι, καχεξίαι, ξυσμοὶ τῶ σώματος ὅλω, ἀγρυπνίαι, κοιλίης, καὶ ὀφθαλμῶν, καὶ ῥινῶν ὑγρότητες, ἀμβλυωπίαι, γλαυκώσιες, βαρυηκοΐαι.

1) Affection. XXIX. 10.
(a) Coac. III. 395.

Τμῆμα

ca (b) pubertatem, aut fœminis circa menſtruorum eruptiones, perſeverare ſolent.

(b) Celſ. II. 1. p. 47. l. 4.
Plin. XXVIII. c. 4. p. 689. l. 9.

29. Juvenibus autem, ſanguinis ſpuitiones, 1) (a) tabes, febres acutæ, 2) epilepſiæ, & alii morbi, maximè verò ſuprà nominati.

2) Morb. Sac. XIII. 1.
(a) Celſ. II. 1. p. 47. l. 9.

30. Ultra hanc ætatem verò (a) *progreſſis*, aſthmata, 1) pleuritides, peripneumoniæ, lethargi, phrenitides, febres ardentes, 2) alvi profluvia diuturna, choleræ, dyſenteriæ, lienteriæ, hæmorrhoides.

VII. Epid. XL. 19.
(a) Celſ. II. 1. p. 47. l. 11.

31. Senibus autem, (a) ſpirandi difficultates, catarrhi tuſſiculoſi, 1) ſtranguriæ, dyſuriæ, 2) articulorum dolores, nephritides, vertigines, apoplexiæ, mali *corporis* habitus, pruritus totius corporis, vigiliæ, alvi, & oculorum, & narium humiditates, viſûs hebetudines, glaucedines, auditûs gravitates.

(a) Celſ. II. 1. p. 47. l. 15.

Sectio

Τμῆμα τέταρτον.

Α'.

Τὰς κυήσας φαρμακεύειν, 1) ἢν ὀργᾷ τετράμηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν· ἧσσον δὲ ταύτας. 2) τὰ δὲ νήπια, (a) καὶ πρεσβύτερα, εὐλαβέεσθαι χρή.

Aph. V. 29. 1) Vid. Aph. I. 22.
2) I. Morb. Mul. XLII. 8.

Β'. Ἐν τῇσι φαρμακείῃσι τοιαῦτα ἄγειν ἐκ τοῦ σώματος, 1) ὁκοῖα καὶ αὐτόματα ἰόντα χρήσιμα· τὰ δ' ἐναντίως ἰόντα παύειν.

1) Aph. I. 2.

Γ'. Ἢν μὲν, οἷα δεῖ καθαίρεσθαι, καθαίρωνται, ξυμφέρει τε καὶ εὐφόρως φέρεται· τὰ δὲ ἐναντία, δυσχερῶς.

Vid. Aph. I. 25.

Δ'. Φαρμακεύειν, 1) θέρεος μὲν, (a) μᾶλλον τὰς ἄνω, 2) χειμῶνος δὲ, τὰς κάτω.

1) V. Epid. XXV. 16. 17.
2) Salub. Diæt. V. 10.

Ε'. Ὑπὸ κύνα, καὶ πρὸ κυνὸς, 1) ἐργώδεες αἱ φαρμακεῖαι.

Aër. Aq. Loc. XXX. 2. 5. 8.
Purgant. V. 8.

Ϛ'. Τὰς

Sectio Quarta.

I.

PRægnantes purgandæ, 1) ſi *materia* turgeat, quadrimeſtres, & uſque ad ſeptimum menſem: hæ verò minus. 2) Juniores autem, (a) & ſeniores *fœtus*, cautè vitare oportet.

(a) Celſ. II. 10. p. 78. l. 5.

2. In purgationibus talia è corpore ſunt ducenda, 1) qualia etiam ſpontè prodeuntia utilia ſunt: contrario autem modo prodeuntia, ſiſtenda.

3. Si quidem, qualia purgari oportet, purgentur, confert, & facilè ferunt: contraria verò, difficulter.

4. Purgandum, 1) æſtate quidem, a) magis ſuperiores *ventres*: 2) Hyeme verò, inferiores.

(a) Celſ. I. 3. p. 29. l. 21.

5. Sub cane, & ante canem, 1) difficiles ſunt purgationes.

1) Aph. II. 17.

6. Gra-

ε'. Τὰς ἰσχιὰς, (a) καὶ εὐημέας, ἄνω φαρμακεύειν, ὑποσελλομένας χειμῶνα.

II. Morb. XIII. 12.

ζ'. Τὰς ἢ δυσημέας, καὶ μέσως εὐσάρκας, κάτω, ὑποσελλομένας θέρεος.

II. Morb. XII. 35.

η'. Τὰς ἢ φθινώδεας, ὑποσελλομένας τὰς ἄνω (φαρμακείας.)

Loc. in Hom. XXXV. 4.

θ'. Τὰς ἢ μελαγχολικὰς, ἀδροτέρως τὰς κάτω. τῷ αὐτῷ λογισμῷ τἀναντία προσιθείς.

Aër. Aq. Loc. XI. 2.

ι'. Φαρμακεύειν ἐν τοῖσι λίην ὀξέσιν, 1) ἢν ὀργᾷ, 2) καὶ θημερόν· χρονίζειν γὰρ ἐν τοῖσι τοιούτοισι, κακόν.

1) Vid. Aph. I. 22.

ια'. Οἱσόσοισι τρόφοι, (a) καὶ περὶ τὸν ὀμφαλὸν πόνοι, καὶ ὀσφύος ἄλγημα, μὴ λυόμενον, μήτε ὑπὸ φαρμακείης, μήτ' ἄλλως, 1) ἐς ὕδρωπα ξηρὸν ἱδρύεται.

Coac. II. 279.

1) Coac. III. 286.

ιβ'. Οἱσόσοισι κοιλίαι λειεντεριώδεες, χειμῶνος φαρμακεύειν ἄνω, κακόν.

ιγ'. Πρὸς

6. Graciles, (a) & facilè vomentes, ſurſum purgandi, vitantes hyemen.

(a) Celſ. I. 3. p. 29. l. 23.

7. Difficulter autem vomentes, & mediocriter carnoſi, deorſum, vitantes æſtatem.

8. Tabidi verò, vitantes (purgationes) ſurſum.

Int. Affect. IV. 26.
XIII. 36.

9. Melancholicos autem, uberiùs deorſum *purgabis*. Eâdem ratione, contraria adhibens.

10. Purgandum in valdè acutis, 1) ſi turgeat *materia*, 2) eâdem die: morari enim in talibus, malum eſt.

2) V. Epid. XXV. 16. 17.

11. Quibus tormina, (a) & circa umbilicum dolores, & lumborum dolor, qui neque purgante, neque aliter ſolvitur, 1) in hydropem ſiccum firmatur.

(a) Celſ. II. 7. pag. 59. l. 13.

12. Quibus alvi ſunt lientericæ, *eos* hyeme ſurſum purgare, malum eſt.

ιγ'. Πρὸς τὰς ἐλλεβόρους, τοῖσι μὴ ῥηϊδίως ἄνω καθαιρομένοισι, πρὸ τῆς πόσιος προϋγραίνειν τὰ (a) σώματα, πλείονι τροφῇ, καὶ ἀναπαύσει.

Aph. I. 22. Verat. uſ. I. 1.
II. 9. II. Morb. XIII. 10. ad 13.
VII. 70. Int. Affect. XXIII. 31.
II. Diæt. XXXVI. 18. XXIX. 41.
ad XXXVII. XLVII. 34.
Loc. in Hom. XL. 3.

ιδ'. Ἐπὴν πίῃ τὶς ἐλλέβορον, πρὸς μὲν τὰς κινήσιας τῶν σωμάτων, μᾶλλον ἄγειν. πρὸς δὲ τὰς ὕπνους, καὶ μὴ κινήσιας, ἧσσον. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ναυτιλίη, ὅτι 1) κίνησις τὰ σώματα ταράσσει.

Verat. uſ. I. 2.
VI. Epid. V. 45.

ιέ. Ἐπὴν βάλῃ μᾶλλον ἄγειν τὸν ἐλλέβορον, κίνει τὸ σῶμα· ἐπὴν δὲ παῦσαι, 1) ὕπνον ποιέι, καὶ μὴ κίνει.

Verat. uſ. I. 4. VI. Epid. V. 45.
Superfœt. XX. 1.

ιϛ'. Ἐλλέβορος ἐπικίνδυνος τοῖσι τὰς (a) σάρκας ὑγιέας ἔχεσι· 1) σπασμὸν γὰρ ἐμποιέει.

Aph. II. 36. 37.
Verat. uſ. I. 5.

ιζ'. Ἀπυρέτῳ ἐόντι, ἀποσιτίη, καὶ καρδιωγμὸς, 1) καὶ σκοτόδινος, καὶ σόμα (a) ἐκπικρὸ-

13. Ad elleboros, qui non facilè fursum purgantur, *iis* ante potionem corpora (a) præhumectanda, copiosiore alimento, & quiete.

I. Morb. Mul. XXV. 13. 14. XXXI. 9. Superfœt. XX. 1.

(a) Celf. II. 12. p. 86. l. 6. II. 13. p. 87. l. 19.

14. Ubi biberit quis elleborum, ad motiones quidem corporum, magis ducit. Ad somnos verò, & quietem, minùs Declarat autem etiam navigatio, quòd 1) motus turbat corpora.

1) Aph. II. 51.

15. Quando vis magis ducere elleborum, moveto corpus. Quando verò cessare, 1) somnum facito, & non moveto.

1) Aph. V. 27.
VI. Epid. V. 45.

16. Elleborus periculosus est sanas (a) carnes habentibus: 1) convulsionem enim inducit.

1) Aph. V. 1.
(a) Celf. II. 13. p. 87. l. 24.

17. Non febricitanti, appetitus dejectus, & oris ventriculi morsus, 1) &

πικρούμενον, ἄνω φαρμακείης δεῖσθαι, σημαίνει.

Verat. uſ. I. 10.
Affection. XIV. 12.

ιή. Τὰ ὑπὲρ τῶν φρενῶν ὀδυνήματα, ὁκόσα καθάρσιος δέονται, ἄνω φαρμακείης δεῖσθαι, σημαίνει· ὁκόσα δὲ κάτω, κάτω.

Verat. uſ. I. 10. 11.

ιθ'. Ὁκόσοι ἐν τῇσι φαρμακοποσίῃσι μὴ διψῶσι καθαιρόμενοι, ὀ παύονται, πρὶν ἢ διψήσωσιν.

Verat. uſ. I. 6.

κ'. Ἀπυρέτοισιν ἐοῦσιν ἢν γένηται στρόφος, καὶ γουνάτων βάρος, καὶ ὀσφύος ἄλγημα, κάτω φαρμακείης δεῖσθαι, σημαίνει.

Verat. uſ. I. 11.

κά. 1) Ὑποχωρήματα (a) μέλανα, 2) ὁκοῖον αἷμα μέλαν, 3) ἀπ' αὐτομάτου ἰόντα, καὶ ξὺν πυρετῷ, καὶ ἄνευ πυρετοῦ, κάκιστα. 4) καὶ, ὁκόσῳ ἂν τὰ χρώματα ὑποχωρημάτων πλείω πονηρότερα ᾖ, μᾶλλον κάκιον· ξὺν φαρμάκῳ ᾖ, ἄμεινον· 5) καὶ, ὁκόσῳ ἂν χρώματα πλείω, ὀ πονηρά.

1) Prænot. X. 6. Coac. III. 36. VII. 22. ad 26. 42.
2) Aph. IV. 23. Coac. III. 1.
3) Aph. I. 2.

κβ'. Νουσημάτων ὁκόσων ἀρχομένων, ἢν χολὴ

tenebricosa vertigo,& os(a)amarescens, sursum purgante opus esse, indicat.

1) II. Morb. Mul. XXIV. 2. 3.
(a) Cels. I. 3. p. 29. l. 31.

18. Supra septum transversum dolores, qui purgatione egent, sursum purgante opus esse, indicant. Qui verò infra, deorsum.

19. Qui in purgantium potionibus non sitiunt dum purgantur, non cessant priusquam sitiverint.

20. Non febricitantibus si fiat tormen, & genuum gravitates, & lumborum dolor, deorsum purgante opus esse, indicat.

21. 1) Dejectiones (a) nigræ, 2) qualis sanguis niger, 3) sponte prodeuntes, & cum febre, & sine febre, pessimæ. 4) Et, quantò colores dejectionum plures fuerint pejores, eò deterius: cum purgante verò, melius. 5) Et, quantò colores plures, non mali *sunt*.

4) Coac. VI. 24.
5) Aph. II. 14.
(a) Cels. II. 8. p. 76. l. 19.

22. Morbis quibusvis incipientibus,

χολὴ (a) μέλαινα ἢ ἄνω, ἢ κάτω ἐπέλθῃ, θανάσιμον.

Coac. I. 100.

κγ'. Ὁκόσοισιν ἐκ νεσημάτων (a) ὀξέων, ἢ ἐκ πολυχρονίων, ἢ ἐκ τρωμάτων, ἢ ἄλλως πῶς λεπτυνομένοις, χολὴ μέλαινα, ἢ ὁκοῖον αἷμα μέλαν, ἐπέλθῃ, τῇ ὑστεραίῃ ἀποθνήσκουσι.

1) Aph. IV. 21.

κδ'. Δυσεντερίη, ἢν ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἄρξηται, θανάσιμον.

Coac. I. 100.
III. 292.

κε'. Αἷμα ἄνω μὲν, ὁκοῖον ἂν ᾖ κακόν· κάτω δὲ, ἀγαθὸν, μέλαν ὑποχωρέον.

Aph. VII. 37.

κς'. Ἢν ὑπὸ δυσεντερίης ἐχομένῳ οἷον 1) σάρκες ὑποχωρήσωσι, θανάσιμον.

1) Aph. IV. 76.

κζ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν αἱμορραγέει πλεῦθεν ὁκοθενοῦν, ἐν τῇσιν ἀναλήψεσι, τυτέοισιν αἱ κοιλίαι καθυγραίνονται.

Coac. I. 227.
III. 53.

κη'. Ὁκό-

si bilis atra vel sursum, vel deorsum prodierit, lethale.

(a) Cels. II. 6. p. 55. l. 33.

23. Quibuscunque, ex morbis acutis, aut ex diuturnis, aut ex vulneribus, aut aliter quocunque modo extenuatis, bilis atra, 1) vel qualis sanguis niger, prodierit, postridiè moriuntur.

(a) Cels. II. 6. p. 55. l. 34.

24. Dysenteria, si ab atra bile inceperit, lethale.

V. Epid. X. 2.
(a) Cels. II. 8. p. 74. l. 1.

25. Sanguis sursum quidem, qualiscunque sit, malum. Deorsum verò, bonum, niger subtùs secedens.

Coac. II. 254.
VI. 14.

26. Si à dysenteria detento velut 1) carunculæ secesserint, lethale est.

27. Quibus per febres sanguinis copia undecunque eruperit, in refectionibus, his alvi humectantur.

κή. Ὁκόσοισι (a) χολώδεα τὰ διαχωρήματα, κωφώσι & ἐπιγινομένης, παύεται καὶ ὁκόσοισι κώφωσις, χολωδέων ἐπιγινομένων, παύεται.

Aph. IV. 60.
Coac. II. 66. 103.
VI. 77.

κθ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν (a) ἑκταιοῖσιν ἑξῆσι ῥίγεα γίνεται, δύσκριτα.

Coac. I. 23.
VII. Epid. XL. 20.

λ'. Ὁκόσοισι παροξυσμοὶ γίνονται, ἢν ἂν ὥρην ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ἐς τὴν αὔριον τὴν αὐτὴν ὥρην ἢν λάβῃ, δύσκριτα.

Humor. III. 91.

λά. 1) Τοῖσι κοπώδεσιν (a) ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἐς ἄρθρα, ἢ παρὰ τὰς γνάθους μάλισα, αἱ ἀποσάσιες γίγνονται.

Humor. III. 98.
IV. Epid. XVIII. 16. 17.

λβ'. Ὁκόσοισι δὲ ἀνισαμένοισιν ἐκ τῶν νέσων τι πονέει, ἐνταῦθα αἱ ἀποσάσιες γίγνονται.

Humor. III. 100.

λγ'. Ἀτὰρ, ἢν ἢ προπεπονηκός τι ᾖ πρὸ τῦ νοσέειν, ἐνταῦθα ςηρίζει ἡ νῦσος.

Loc. in Hom. XXXVI. 6.
Humor. III. 101.
IV. Epid. XXVIII. 2. 3.

λδ'. Ἢν

28. Quibus (a) bilioſæ ſunt egeſtiones, ſurditate ſuperveniente, ceſſant. Et, quibus ſurditas, bilioſis ſupervenientibus, ceſſat.

(a) Celſ. II. 8. p. 70. l. 20.

29. Quibus per febres ſextâ die rigores fiunt, (a) difficulter judicantur.

(a) Celſ. II. 4. p. 51. l. 11.

30. Quibus exacerbationes fiunt, quâcunque horâ dimiſerit febris, poſtridie eâdem horâ ſi corripuerit, difficulter judicantur.

31. 1) Laſſatis per febres, (a) ad articulos, & circa maxillas maximè, abſceſſus fiunt.

1) Aph. II. 5.
IV. 74.
(a) Celſ. II. 7. p. 65. l. 8.

32. Quibus ex morbo reſurgentibus aliquid dolet, ibi abſceſſus fiunt.

33. Sed &, ſi quid doluerit ante morbum; ibi ſe figit morbus.

VI. Epid. VII. 15. ad 19.
Vict. Acut. XLIV. 2. 3.

34. Si

λδ'. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ (a) ἐχομένῳ, οἰδήματος μὴ ἐόντος ἐν τῇ φάρυγγι, πνὶξ ἐξαίφνης ἐπιγίγνηται, θανάσιμον.

Aph. IV. 35.
Prænot. XXIII. 3. 4.

λέ. Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τράχηλος ἐξαίφνης ἐπιστραφῇ, καὶ μόλις καταπίνειν, δύνηται, οἰδήματος μὴ ἐόντος, θανάσιμον.

Aph. IV. 34.
VII. 58.

λϛ'. Ἱδρῶτες πυρεταίνουσιν ἢν ἄρξωνται, ἀγαθοὶ τριταῖοι, καὶ πεμπταῖοι, καὶ ἑβδομαῖοι, καὶ ἐνναταῖοι, καὶ ἑνδεκαταῖοι, καὶ τεσσαρεσκαιδεκαταῖοι, καὶ ἑπτακαιδεκαταῖοι, καὶ μίῃ καὶ εἰκοστῇ, καὶ ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ, καὶ τριακοστῇ πρώτῃ, καὶ τριακοστῇ τετάρτῃ. οὗτοι γὰρ οἱ ἱδρῶτες νούσους κρίνουσιν. 1) οἱ δὲ μὴ οὕτως γινόμενοι, πόνον σημαίνουσι, καὶ μῆκος νούσου, καὶ 2) ὑποτροπιασμούς.

Aph. II. 24. Prænot. V. I. 2. 3.
Judication. I. 2. Coac. IV. 36.
IV. 13. I. Epid. III. Æg. XIV. 7.

λζ'. Οἱ ψυχροὶ (a) ἱδρῶτες, ξὺν μὲν ὀξεὶ πυρετῷ γινόμενοι, θάνατον· ξὺν πρηϋτέρῳ δὲ μῆκος νούσου σημαίνουσι.

Judication. VI. 9. 10.
VIII. 1. 8.
Prænot. V. 4. 5.

λή. Καὶ

34. Si à febre detento, tumore in faucibus non existente, suffocatio ex improviso superveniat, lethale.

Coac. I. 90.
II. 201. 202. 221.
III. 96.

35. Si à febre detento collum derepentè inversum fuerit, & vix deglutire possit, tumore non existente, lethale.

Coac. II. 221. ad 224.
III. 96.
(a) Celf. II. 6. p. 55. l. 17.

36. Sudores febricitantibus si inceperint, boni sunt die tertiâ, & quintâ, & septimâ, & nonâ, & undecimâ, & quartâ decimâ, & septimâ decimâ, & vigesimâ primâ, & vigesimâ septimâ, & trigesimâ primâ, & trigesimâ quartâ. Hi enim sudores morbos judicant. 1) Qui verò ita non fiunt, laborem significant, & morbi longitudinem, 2) & recidivas.

1) Prænot. XXIV. 8. 2) Aph. II. 12.
Coac. I. 115. IV. 61.

37. Sudores frigidi, cum acutâ quidem febre evenientes, mortem, cum mitiore verò, morbi longitudinem significant.

Coac. IV. 40.
(a) Celf. II. 4. p. 51. l. 30. II. 5. p. 53. l. 17. II. 6. p. 56. l. 11.

38. Et

λή. Καὶ ὅκω ἔνι τῷ σώματι ἱδρὼς, (a) ἐνταῦθα φράζει τὴν νῆσον.

Aph. II. 5.

λθ'. Καὶ ὅκω ἔνι τῷ (a) σώματι θερμὸν, ἢ ψυχρὸν, ἐνταῦθα ἡ νῆσος.

Judication. VIII. 3.

μ'. Καὶ ὅκω ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, καὶ ἢν τὸ σῶμα (a) καταψύχηται, ἢ αὖθις θερμαίνηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρω γίγνηται· μῆκος νόσω σημαίνει.

Aph. VII. 60.
Humor. III. 22. 53.
Judication. VIII. 4.

μά. 1) Ἱδρὼς πολὺς ἐξ ὕπνω ἄνευ φανερῆς αἰτίης γινόμενος, τὸ σῶμα σημαίνει ὅτι πλείονι τροφῇ χρέεται. 2) ἢν δὲ τροφὴν μὴ λαμβάνοντι τοῦτο γίγνηται, σημαίνει ὅτι κενώσιος δέεται.

Aph. VII. 61.
1) Coac. IV. 36.

μβ'. Ἱδρὼς πολὺς, ψυχρὸς ἢ θερμὸς, αἰεὶ ῥέων, ὁ μὲν ψυχρὸς μείζω, ὁ δὲ θερμὸς ἐλάσσω νῆσον σημαίνει.

Aph. VII. 61.
Judication. VIII. 9.

μγ'. Οἱ πυρετοὶ, (a) ὁκόσοι μὴ διαλείπον-

38. Et quâ corporis parte ineſt ſudor, ibi morbum *eſſe* judicat.

(a) Celſ. II. 2. p. 48. l. 19.

39. Et quâ corporis parte (a) ineſt calor, aut frigus, ibi morbus eſt.

(a) Celſ. II. 2. p. 48. l. 15.

40. Et ubi in toto corpore mutationes, & ſi corpus perfrigeretur, aut rurſus calefiat, (a) aut calor alius ex alio fiat, morbi longitudinem ſignificat.

I. Prædict. VI. 4.
Coac. I. 77. 177.
(a) Celſ. II. 5. 53. l. 20.

41. 1) Sudor multus à ſomno citra cauſam manifeſtam factus, corpus uberiori alimento uti ſignificat. 2) Si verò cibum non capienti hoc fiat, evacuatione indigere ſignificat.

V. Epid. XXV. 15.
2) Aph. II. 8.

42. Sudor multus, frigidus aut calidus, ſemper fluens, frigidus quidem majorem, calidus verò minorem morbum ſignificat.

Coac. I. 21.
I. Morb. XXII. 35. ad XXIII.

43. Febres, (a) quæcunque non in-

πόντες διὰ τρίτης ἰσχυρότεροι γίγνονται, μᾶλλον ἐπικίνδυνοι· ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ (b) διαλείπωσι, σημαίνει ὅτι ἀκίνδυνοι.

Aph. VII. 62.
Coac. I. 166.
I. Epid. III. 16.
III. Epid. III. 109.
VII. Epid. XL. 19.
Vict. Acut. III. 3.

μδ'. Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, (a) τετέοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐγγίνονται.

Aph. VII. 63.
Humor. III. 98.
Prænot. XXIV. 9. 10. 11.

με. Ὁκόσοισι φύματα ἐς τὰ ἄρθρα, ἢ πόνοι ἐκ πυρετῶν μακρῶν γίγνονται, ἔτοι σιτίοισι πλείοσι χρέονται.

Aph. VII. 64.

μς'. Ἢν ῥῖγος ἐπιπίπτῃ πυρετῷ μὴ (a) διαλείποντι, ἤδη ἀσθενεῖ ἐόντι, θανάσιμον.

Coac. I. 15.

μζ'. Αἱ ἀποχρέμψιες αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι μὴ διαλείπουσιν αἱ πελιδναὶ, 1) καὶ αἱματώδεες, καὶ δυσώδεες, καὶ χολώδεες, πᾶσαι κακαί· ἀποχωρῆσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί. 2) καὶ κατὰ τὰς διαχωρήσιας, καὶ κατὰ τὰ ἔξα.

termittentes tertiâ *die* vehementiores fiunt magis periculosæ: quocunque autem modo intermittant, b) quod sine periculo *sint* significat.

(a) Cels. II. 4. p. 51. l. 33.
(b) Cels. II. 3. p. 49. l. 34. III. 12. p. 141. l. 6.

44. Quibus febres longæ, (a) his tubercula ad articulos, aut dolores fiunt.

II. Prædict. X. 7.
Coac. I. 168. 169.
(a) Cels. II. 7. p. 64. l. 2.

45. Quibus tubercula ad articulos, aut dolores ex febribus longis fiunt, hi pluribus utuntur cibis.

46. Si rigor incidat febri non intermittenti, (a) debili jam existenti *ægro*, lethale.

(a) Cels. II. 6. p. 55. l. 19.

47. Excreationes in febribus non intermittentibus lividæ, 1) & cruentæ, & graveolentes, & biliosæ, omnes malæ sunt. At probè secedentes, bonæ. 2) Et *eadem ratio est* quod ad *alvi* egestiones, & quod ad urinas. 3) Si verò nihil ex

ὗρα. 3) ἢν δὲ μή τι τῶν ξυμφερόντων ἐκκρίνηται διὰ τῶν τόπων τούτων, κακόν.

Aph. VII. 69. 1) Coac. III. 241.
Coac. II. 161. 2) Prænot. XV. 10.

μή. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, 1) ἢν τὰ μὲν ἔξω (a) ψυχρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔνδον καίηται, καὶ δίψην ἔχῃ, θανάσιμον.

Aph. VII. 72. Coac. I. 165.
Prænot. VIII. 11. III. 345.
XIV. 12. 13. I. Morb. XXVII. 15.
XV. 6. ad 10. Affection. XI. 5.

μθ'. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος (a) ἢ ὀφρὺς, ἢ ὀφθαλμὸς, ἡ ῥὶς διαστραφῇ, ἢν μὴ βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκουῃ, ἤδη ἀσθενέος ἐόντος τοῦ σώματος, ὅ, τι ἂν τουτέων γένηται, ἐγγὺς ὁ θάνατος.

Aph. VII. 73.
Prænot. III. 3.

ν'. Ὅκου ἂν ἐν πυρετῷ μὴ διαλείποντι (a) δύσποια γένηται, καὶ παραφροσύνη, θανάσιμον.

Judication. VIII. 17.

νά. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἀποστήματα, (a) μὴ

hil ex conducentibus excernatur per hæc loca, malum.

3) Aph. I. 25.

48. In non intermittentibus febribus, 1) si externa quidem frigida sint, (a) interna verò urantur, & sitim habeant, lethale.

1) Aph. VII. 1. 26. II. Morb. XVI. 12. XXXVII. 1. ad 5.
(a) Celf. II. 4. p. 51. l. 25. II. 6. p. 55. l. 21. II. 14. p. 90. l. 22.

49. In febre non intermittente, (a) si labium, aut supercilium, aut oculus, aut nasus pervertatur, si non videat, si non audiat, corpore jam debili existente, quicquid horum fiat, in propinquo mors est.

Coac. I. 104.
(a) Celf. II. 6. p. 54. l. 24.

50. Ubi in febre non intermittente (a) difficultas spirandi, & delirium fit, lethale.

Prænot. IV. 20.
XIV. 9.
XV. 3.

51. In febribus abscessus, (a) qui non

(a) μὴ λυόμενα πρὸς τὰς πρώτας κρίσιας, μήκ& νέσε σημαίνει.

(a) Celf. II. 5. p. 53. l. 22.

νβ'. Ὁκόσοι ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν, ἢ ἐν τῇσιν ἄλλῃσιν ἀῤῥωσίῃσι, κατὰ προαιρέσιν δακρύουσιν, (a) ὐδὲν ἄτοπον. 1) ὁκόσοι δὲ μὴ κατὰ προαίρεσιν, ἀτοπώτερον.

Aph. VIII. 2.
Prænot. II. 18. ad 21.
IV. Epid. XXVII. 12.
VI. Epid. I. 42.

νγ'. Ὁκόσοι δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων (a) ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περίγλιχρα γινεται, ἰχυρότεροι γίγνονται οἱ πυρετοί.

Coac. II. 153.
IV. Epid. XXVII. 13.

νδ'. Ὁκόσοισιν ἐπὶ πολὺ βῆχες (a) ξηραί, βραχέα ἐρεθίζουσαι, ἐν πυρετοῖσι καυσώδεσιν, ὐ πάνυ τοι δι ψώδεες εἰσίν.

VI. Epid. II. 43.

νέ. Οἱ ἐπὶ βεβῶσι πυρετοὶ, πάντες κακοὶ, πλὴν τῶν (a) ἐφημέρων.

II. Epid. III. 60.

νς'. 1) Πυρέσσοντι ἰδρῶς ἐπιγενόμεν&, μὴ (a) ἐκλείπον& τῷ πυρετῷ, κακόν. μηκύνει γὰρ ἡ νέσος, 2) καὶ ὑγρασίην πλείω σημαίνει.

Judication. VIII. 6. II. Morb. XXXVI. 12.
Coac. IV. 36. 1) I. Prædict. VII. 8.

νζ'. Ὑπὸ

ſolvuntur ad primas judicationes, morbi longitudinem ſignificant.

52. Quicunque in febribus, aut in aliis infirmitatibus, ex propoſito (i. e. *ob cauſam*) lachrymantur, nihil inconveniens. (a) 1) Qui verò non ex propoſito, magis inconveniens.

1) I. Epid. II. 176.
VI. Epid. VIII. 34.
(a) Celſ. II. 4. p. 51. l. 15.

53. Quibus in febre ad dentes viſcoſa (a) circumnaſcuntur, *his* febres fiunt vehementiores.

(a) Celſ. II. 4. p. 51. l. 15.

54. Quibus diu tuſſes ſiccæ, paulùm irritantes, in febribus ardentibus, non admodum ſiticuloſi ſunt.

(a) Celſ. III. 7. p. 135. l. 32.

55. In bubonibus febres, omnes malæ, præter (a) ephemeras.

(a) Celſ. II. 3. pag. 49 l. 34.

56. 1) Febricitanti ſudor ſuperveniens, febre (a) non remittente, malum. Prolongatur enim morbus, 2) & copioſiorem humiditatem indicat.

2) Aph. VII. 61.
(a) Celſ. II. 5. p. 53. l. 19.

νζ'. Ὑπὸ σπασμῶν, ἢ τετάνου (a) ἐνοχλουμένῳ, πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὸ νόσημα.

Aph. II. 26.
V. 5. 70.
Loc. in Hom. XLVIII. 6.
Judication. XII. 10.

νή. Ὑπὸ καύσου (a) ἐχομένῳ, ἐπιγενομένης ῥίγεος, λύσις (γίνεται.)

Judication. XI. 9. 16.
Coac. I. 188.

νθ'. 1) Τριταίου ἀκριβὴς κρίνεται ἐν ἑπτὰ περιόδοισι τὸ μακρότατον.

Judication. IV. 10. I. Epid. III. 26.
Coac. I. 212. II. Epid. III. 82.

ξ'. 1) Ὁκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὰ ὦτα (a) κωφωθῇ, αἷμα ἐκ ῥινῶν ρυὲν, ἢ κοιλίη ἐκταραχθεῖσα, λύει τὸ νόσημα.

Aph. IV. 28.
Judicat. XI. 11. 12. 13.
Coac. II. 66. 99. 100.

ξά. Πυρέσσοντι, ἢν μὴ ἐν περισσῇσιν ἡμέρῃσιν (a) ἀφῇ ὁ πυρετὸς, ὑποτροπιάζειν εἴωθεν.

Humor. III. 91. I. Epid. III. 40.
Judication. IX. 11. II. Epid. V. 30.
Prænot. XXIV. 8. VI. 18.
Coac. I. 115. 210.

ξβ'. Ὁκό-

57. A convulsione aut tetano (i.e. rigore) (a) detento, febris superveniens solvit morbum.

Coac. I. 231.
III. 80. 84.
San. Tuend. ad Dem. 10.
I. Morb. VI. 13. 14.
(a) Celf. II. 1. p. 45. l. 1. 2. 3. II. 8. p. 70. l. 6.

58. A febre ardente detento, (a) rigore superveniente, solutio (fit.)

(a) Celf. II. 8. p. 70. l. 16.

59. 1) Tertiana exquisita in septem ad summum circuitibus judicatur.

1) Prænot. XXV. 11.

60. 1) Quibus in febre aures obsurduerint, (a) *his* sanguis è naribus effluens, aut alvus exturbata, morbum solvit.

Coac. II. 103.
VI. 77. 78.
1) Coac. II. 7.
(a) Celf. II. 8. p. 70. l. 18.

61. Febricitanti, nisi in diebus imparibus dimiserit febris, reverti solet.

IV. Morb. XIX. 10. 11.
XX. 8. 12. 15. 16.
(a) Celf. III. 4. p. 121. l. 23.

62. Qui-

ξβ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ἴκτεροι (a) ἐπιγίγνονται πρὸ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, κακόν. (ἢν μὴ ξυνδόσιες ὑγρῶν κατὰ τὴν κοιλίην γένωνται.)

Judicat. III. 5. 18. 20.
Coac. I. 172.
I. Morb. VI. 2.

ξγ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι καθ' ἡμέρην ῥίγεα γίνεται, καθ' ἡμέρην οἱ πυρετοὶ λύονται.

Judicat. XI. 16.

ξδ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τῇ (a) ἑβδόμῃ, ἢ τῇ ἐννάτῃ, ἢ τῇ ἑνδεκάτῃ, ἢ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ ἴκτεροι ἐπιγίνονται, ἀγαθόν· 1) ἢν μὴ τὸ δεξιὸν ὑποχόνδριον σκληρὸν ᾖ· ἢν δὲ μὴ, οὐκ ἀγαθόν.

Judicat. III. 5. 18. 20. Coac. I. 173.
IV. 11. I. Epid. II. 120.

ξε. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι περὶ τὴν κοιλίην καῦμα ἰσχυρὸν, καὶ καρδιωγμὸς, κακόν.

ξς'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσιν ὀξέσιν, 1) (a) οἱ σπασμοὶ, καὶ οἱ περὶ τὰ σπλάγχνα πόνοι ἰσχυροὶ, κακόν.

Coac. II. 207. 1) Vid. Aph. II. 26.

ξζ'. Ἐν

62. Quibus in febre morbus regius (a) supervenit ante septimum diem, malum est. (Nisi confluxus humorum per alvum fiant.)

Vict. Acut. LIV. 3. 4.

(a) Cels. II. 4. p. 52. l. 7. III. 24. p. 175. l. 9. Hippocrat. III. Epidem. Sect. I. Ægr. II. 13. 16.

63. Quibus in febribus quotidiè rigores fiunt, quotidiè febres solvuntur.

64. Quibus in febre septimâ aut nonâ (a) aut undecimâ, aut quarta decimâ morbus regius supervenit, bonum est: 1) nisi dextrum hypochondrium durum sit: alioqui, non bonum.

I. Morb. VI. 2. (a) Cels. III. 24. p. 175.
1) Aph. VI. 42. l. 7.

65. In febribus circa ventrem æstus vehemens, & oris ventriculi dolor, malum.

66. In febribus acutis, 1) (a) convulsiones, & circa viscera dolores vehementes, malum.

(a) Cels. II. 4. p. 52. l. 11.

67. In

ξζ'. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν οἱ ἐκ τῶν ὑπνων (a) φόβοι, ἢ σπασμοὶ, κακόν.

Aph. II. 1.

ξή. Ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τὸ πνεῦμα προσκόπτον, κακόν· (a) σπασμὸν γὰρ σημαίνει.

Vict. Acut. XXI. 21.
I. Morb. Mul. V. 7.

ξθ'. Ὁκόσοισιν ἕρπα παχέα, θρομβώδεα, ὀλίγα, ἐκ ἀπυρέτοισι, πλῆθος ἐπελθὸν ἐκ τυτέων λεπτὸν, ὠφελέει. μάλισα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔρχεται, οἷσιν ἐξ ἀρχῆς, ἢ διὰ ταχέων, ὑπόσασιν ἶχει.

Coac. V. 80. 81.

ο'. Ὁκόσοισι ἢ ἐν πυρετοῖσι τὰ ἕρπα ἀνατεταραγμένα, οἷον ὑποζυγίων, τυτέοισι κεφαλαλγίαι ἢ πάρειτιν, ἢ παρέσονται.

Coac. V. 46.

οά. Ὁκόσοισι ἑβδομαῖα κρίνεται, τυτέοισιν ἐπινέφελον ἶχει τὸ ἕρον τῇ τετάρτῃ ἐρυθρὸν, ἢ) κὴ τἄλλα κατὰ λόγον.

Judicat. VI. 2.
IX. 8.

οβ'. Ὁκόσοισιν ἕρπα διαφανέα, (a) λευκὰ,

67. In febribus, ex somnis (a) pavores, aut convulsiones, malum.

(a) Celf. II. 4. p. 52. l. 12.

68. In febribus spiritus offendens, malum. (a) Convulsionem enim significat.

(a) Celf. II. 7. pag. 64. l. 4.

69. Quibus urinæ crassæ, grumosæ, paucæ, non sine febre, copia ex his succedens tenuis, juvat. Tales autem maximè prodeunt, quibus ab initio, aut brevi, subsidentiam continent.

70. Quibus autem in febre urinæ conturbatæ, qualis jumentorum, his capitis dolores aut adsunt, aut aderunt.

VII. Epid. LIV. 5. 6. 10. 11.

71. Quibus *morbi* septimâ *die* judicantur, iis nubeculam rubram urina *die* quartâ continet, 1) & alia secundum rationem.

Coac I. 213.
V. 5. 82.
1) Aph. I. 12.

72. Quibus urinæ pellucidæ (a) albæ,

κὰ, πονηρά. μάλιστα δὲ ἐν τοῖσιν φρενιτικοῖσιν ἐπιφαίνεται.

I. Præd. I. 5.
II. 6.

ογ'. 1) Ὁκόσοισιν ὑποχόνδρια μετέωρα (a) διαβορβορίζοντα, ὀσφύος ἀλγήματος ἐπιγενομένου, αἱ κοιλίαι τουτέοισι καθυγραίνονται· ἢν μὴ φύσαι καταῤῥαγέωσιν, ἢ οὔρου πλῆθος ἐπέλθῃ, ἐν πυρετοῖσι δὲ ταῦτα.

Coac. II. 240. 241. 257. Prænot. X. 14. 1) Aph. V. 64.

οδ'. 1) Ὁκόσοισιν ἐλπὶς ἐς ἄρθρα ἀφίστασθαι, ῥύεται τῆς ἀποστάσιος οὖρον πολὺ, καὶ (a) παχὺ, καὶ λευκὸν γιγνόμενον, οἷον ἐν τοῖσι κοπώδεσι πυρετοῖσι τεταρταίοισιν ἄρχεται ἐνίοισι γίγνεσθαι. ἢν δὲ καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν αἱμοῤῥαγήσῃ, καὶ πάνυ ταχὺ λύεται.

Humor. XI. 13. ad 16.
Judicat. X. 4. ad 7.
VI. Epid. IV. 3. ad 6.

οε'. Ἢν (a) αἷμα, 1) ἢ (b) πῦον οὐρέῃ, τῶν νεφρῶν, ἢ τῆς κύστιος ἕλκωσιν σημαίνει.

Aph. IV. 78. 81.
Int. Affect. XVI. 4. 5.
1) Nat. Human. XXVI. 4.

οϛ'. Ὁκό-

malæ. Maximè autem in phreniticis bſervantur.

Coac. V. 25. 26.
(a) Celſ. II. 4. p. 52. l. 25.

73. 1) Quibus hypochondria elevata (a) *ſunt* murmurantia, dolore lumborum ſuperveniente, his alvi humectantur: niſi flatus eruperint, aut urinæ copia prodierit. In febribus autem hæc.

Sal. Diæt. V. 10.
(a) Celſ. II. 3. p. 50. l. 20.

74 1) Quibus ſpes eſt abſceſſum fore ad articulos, *eos* abſceſſu liberat urina multa, & craſſa, & (a) alba reddita, qualis in febribus, cum laſſitudine, quartâ die quibusdam fieri incipit. Si verò etiam ex naribus ſanguis eruperit, brevi admodum ſolvit.

1) Prænot. XI. 17.
II. Prædict. X. 7.
(a) Celſ. II. 7. p. 60. l. 21.

75. Si (a) *quis* ſanguinem, 1) aut (b) pus mingat, renum, aut veſicæ exulcerationem ſignificat.

Prænot. XIX. 11.
(a) Celſ. II. 7. p. 60. l. 28.
(b) Genit. II. 8.

οε'. Οκόσοισιν ἐν τῷ ὕρῳ παχεῖ ἐόντι, 1) σαρκία (a) μικρὰ ἢ ὥσπερ τρίχες ξυνεξέρχονται, τυτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἐκκρίνεται.

Nat. Human. XXVI. 5.
1) Aph. IV. 26.

οϛ'. Οκόσοισιν ἐν τῷ ὕρῳ παχεῖ ἐόντι, πιτυρώδεα ξυνεξέρεται, τυτέοισιν ἡ κύστις ψωριᾷ.

Nat. Human. XXXI. 6.

οή. 1) Οκόσοι ἀπὸ ταυτομάτου αἷμα (a) ἐρέξασι, τυτέοισιν ἀπὸ τῶν νεφρῶν φλεβίον ῥῆξιν σημαίνει.

Aph. IV. 75.
Nat. Human. XXVI. 4.

οθ'. 1) Οκόσοισιν ἐν τῷ ὕρῳ ψαμμώδεα (a) ὑφίσαται, τυτέοισιν ἡ κύστις λιθιᾷ.

IV. Morb. XXIX. 13. ad XXX.
Int. Affect. XV. 10. 11.

π'. Ἢν αἷμα ἐρεύγῃ, καὶ θρόμβους, καὶ (a) σφαγγυρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ ὑπογάστριον, καὶ ἐς τὸ περίναιον, τὰ περὶ τὴν κύστιν πονεῖ.

Aph. VII. 39.

πά. Ἢν

76. Quibus in urinâ craſſâ exiſtente, 1) carunculæ (a) parvæ, aut veluti pili unà exeunt, his de renibus excernuntur.

Cap. Vuln. II. 4.
(a) Celſ. II. 7. p. 60. l. 30.

77. Quibus in urinâ craſſâ exiſtente, furfuracea ſimul minguntur, iis veſica ſcabie laborat.

Prænot. XI. 8. 10.

78. 1) Qui ſpontè ſanguinem mingunt, (a) his à renibus venæ ruptionem ſignificat.

1) Int. Affect. XVI. 4.
(a) Celſ. II. 7. p. 60. l. 27. 33. p. 61. l. 7.

79. 1) Quibus in urinâ, arenoſa a) ſubſident, illis veſica calculo laborat.

1) Nat. Human. XXVI. 1.
(a) Celſ. II. 7. p. 61. l. 16.

80. Si *quis* ſanguinem mingat, & rumos, & (a) urinæ ſtillicidium habeat, & dolor incidat ad imum ventrem, & interfemineum, partes circa veſicam laborant.

(a) Celſ. II. 7. p. 61. l. 15.

πά. Ἢν αἷμα, ἢ πῦον ἐρέῃ, ἢ λεπίδας, ἢ ὀσμὴ (a) βαρείη ᾖ, τῆς κύσι ἕλκωσιν σημαίνει.

Aph. IV. 75.

πβ'. Οἱόσοισιν ἐν τῇ ἐρήθῃ φῦμα (a) φύεται, τοιτέοισι, διαπυήσαντι ἢ ἐκραγέντος, λύσις.

Aph. VII. 57.
Coac. III. 311. 312.

πγ'. Οὔρησις νύκτωρ πολλὴ γιγνομένη, σμικρὴν τὴν ὑποχώρησιν σημαίνει.

II. Diæt. XL. 10. ad 17.

Τμῆμα πέμπτον.

Α'.

Σπασμὸς ἐξ (a) ἐλλεβόρου, θανάσιμον.

Aph. VII. 25. Coac. IV. 24.

β'. Ἐπὶ τρώματι (a) σπασμὸς ἐπιγενόμενος, θανάσιμον.

Coac. III. 81. 382.
Cap. Vulner. XXV. 5.
& XXVI. 3. 4.

γ'. Αἵματος πολλοῦ ῥυέντος, (a) σπασμὸς, ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος, κακόν.

Aph. VII. 9. Coac. III. 57.

δ'. Ἐπὶ

81. Si *quis* sanguinem, & pus mingat, & squamas, & odor gravis sit, (a) vesicæ exulcerationem significat.

(a) Celf. II. 7. p. 60. l. 31.

82. Quibus in urinariâ fistulâ tuberculum (a) nascitur, his, suppurato *eo* & perrupto, solutio *fit*.

(a) Celf. II. 8. p. 70. l. 22.

83. Mictio noctu multa contingens, parvam dejectionem significat.

IV. Morb. VII. 4.

Sectio Quinta.

I.

CONvulsio ex (a) elleboro, lethale.

(a) Celf. II. 6. p. 55. l. 25.

2. Vulneri convulsio (a) superveniens, lethale.

(a) Celf. II. 26. §. 26. p. 296. l. 8.

3. Sanguine multo effuso, (a) convulsio, aut singultus superveniens, malum.

(a) Celf. II. 8. p. 76. l. 12.

δ'. Ἐπὶ ὑπερκαθάρσει (a) σπασμὸς, ἢ λυγμὸς ἐπιγενόμενος, κακόν.

Aph. VII. 41. Loc.in Hom.XLV.1.
Nat. Human.IX.7. Coac. IV. 22. 25.

ε'. 1) Ἢν μεθύων ἐξαίφνης ἄφωνός τις γένηται, (a) σπασθεὶς ἀποθνήσκει, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ, ἢ ἐς τὴν ὥρην ἐλθὼν, καθ' ἣν αἱ κραιπάλαι λύονται, φθέγξηται.

II. Morb. IV. 16.
XXII. 2. 3. 4.

ς'. Ὁκόσοι ὑπὸ (a) τετάνου ἁλίσκονται, ἓν τέσσαρσιν ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται. ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίνονται.

Judicat. VIII. 19.
III. Morb. XIII. 11.

ζ'. 1) Τὰ ἐπιληπτικὰ (a) ὁκόσοισι πρὸ τῆς ἥβης γίνεται, μετάστασιν ἴσχει. 2) ὁκόσοισι δὲ πέντε καὶ εἴκοσιν ἐτέων γίνεται, τουτέοισι τὰ πολλὰ ξυναποθνήσκει.

VI. Epid. VIII. 96.
1) Aph. II. 45.
2) Aph. II. 39.
II. Præd. XVI. 15. 16.

η'. Ὁκόσοι πλευριτικοὶ γενόμενοι οὐκ ἀνακαθαίρονται ἐν τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέ-

4. Purgationi immodicæ (a) convulsio, aut singultus superveniens, malum.

Verat. us. I. 8.
(a) Cels. II. 8. p. 76. l. 14.

5. 1) Si quis ebrius ex improviso mutus fiat, (a) convulsus moritur, nisi febris corripuerit, aut ubi ad horam, quâ crapulæ solvuntur, pervenit, locutus fuerit.

(a) Cels. II. 6. p. 55. l. 27.

6. Qui à tetano (i. e. *rigore*) (a) corripiuntur, in quatuor diebus pereunt. Si verò hos effugerint, sani fiunt.

(a) Cels. II 1. p. 45. l. 3. IV. 3. p. 193. l. 30.

7. 1) Quibus epilepsiæ (a) ante pubertatem contingunt, mutationem habent. Quibus verò accidunt viginti quinque annos *natis*, his plerumque commoriuntur.

II. Prædict. XVI. 2. 3.
Morb. Sac. XIII. 1. 5.
(a) Cels. II. 8. p. 73. l. 3. III. 23. p. 172. l. 17. II. 2. p. 47. l. 2. II. 8. p. 68. l. 26.

8. Qui pleuritici facti, non repurgantur supernè in quatuordecim die-

μέρησι, τετέοισιν ἐς ἐμπύημα μεθίσταται.

Aph. V. 15.
Loc. in Hom. XXVII. 4.
Coac. III. 131. 132. 171.
VII. Epid. XLVII. 16.
I. Morb. III. 29.
X. 12.
XI. 6. ad 11.

θ'. Φθίσις γίνεσθαι μάλισα ἡλικίῃσι τῇσιν ἀπὸ ὀκτωκαιδέκα (a) ἐτέων μέχρι πέντε καὶ τριήκοντα.

Aph. III. 29.
VIII. 7.

ι'. Ὁκόσοισι κυνάγχην διαφεύγουσιν, ἐς τὸν πλεύμονα τρέπεται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀποθνήσκουσιν. ἢν δ' ταύτας διαφεύγωσιν, ἔμπυοι γίγνονται.

Prænot. XXIII. 15.
Coac. III. 100. 101. 105. 106.

ια'. Τοῖσιν ὑπὸ τῆς φθισίων ἐνοχλεμένοισιν, ἢν τὸ πτύσμα, ὅπερ ἂν ἀποβήσσωσι, βαρὺ (a) ὄζῃ ἐπὶ τὰς ἀνθρακας ἐπιχεόμενον, καὶ αἱ τρίχες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσι, θανατῶδες.

Coac. III. 213. 252.
II. Morb. XLVI. 16. ad 20.
LV. 20. ad 23.

ιβ'. Ὁκόσοισιν ἂν φθισιῶσιν αἱ τρίχες

(a) ἀπὸ

diebus, his in ſuppurationem convertitur.

.... XXIII. 15. 16.
XXIV. 10.
III. Morb. XVI. 30.
Affection. VIII. 19. 20.
IX. 13.
Int. Affect. I. 26.
Vict. Acut. VII. 1. 2.

9. Tabes maximè fit ætatibus, ab anno octavo decimo (a) uſque ad quintum trigeſimum.

Coac. III. 260.
(a) Celſ. III. 22. p. 169. l. 24.

10. Quibus anginam effugientibus (a) ad pulmonem vertitur, in ſeptem diebus moriuntur. Si verò hos effugerint, ſuppurati fiunt.

II. Morb. XXVII. 15. ad 19.
(a) Celſ. II. 6. p. 64. l. 6.

11. A tabe vexatis ſi ſputum, quod extuſſiunt, prunis ſuperfuſum graveſ oleat, (a) & capilli de capite defluant, lethale.

Affection. VIII. 19.
(a) Celſ. II. 8. p. 72. l. 1. III. 22. p. 168. l. 4.

12. Quibus tabe laborantibus capilli (a) de

(a) ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ῥέωσιν, ἕτοι, διαῤῥοίης (b) ἐπιγενομένη, ἀποθνήσκουσιν.

Aph. V. 14.
VII. 78.
Coac. III. 244. 255.
I. Morb. X. 36.

ιγ'. Ὁκόσοι αἷμα ἀφρῶδες ἀναπτύουσι, τετέοισιν ἐκ τῶ πλεύμονος (a) ἡ τοιαύτη ἀναγωγὴ γίγνεται.

Coac. III. 216. 250. 251. 273.
II. Morb. LI. 4.

ιδ'. Ὑπὸ φθίσι ἐχομένῳ διάῤῥοια (a) ἐπιγενομένη, θανατῶδες.

Aph. V. 12.
VI. 17.
VII. 78.
Coac. III. 244. 256.
I. Morb. VI. 5.
X. 36. 39.
XI. 41.
XIV. 10.

ιέ. Ὁκόσοι ἐκ πλευρίτιδος ἔμπυοι γίγνονται, ἢν ἀνακαθαρθῶσιν ἐν (a) τεσσαράκοντα ἡμέρῃσιν, ἀφ' ἧς ἂν ἡ ῥῆξις γένηται, παύονται· ἢν δὲ μὴ, ἐς φθίσιν μεθίστανται.

Aph. V. 12.
VI. 16.
Loc. in Hom. XXV. 10.
Coac. III. 141. 171. 209. 215.

ιϛ'. Τὸ θερμὸν βλάπτει ταῦτα τοῖσι πλεονάκις χρεομένοισι· 1) (a) σαρκῶν ἐκθήλυνσιν, νεύρων ἀκρατείαν, γνώμης νάρκωσιν,

(b) αἰ-

de capite defluunt, hi, alvi fluxu superveniente, moriuntur.

II. Morb. XLVI. 12.
(a) Celf. II. 8. p. 71. l. 33.
(b) Celf. II. 8. p. 72. l. 3.

13. Qui ſanguinem ſpumoſum exſpuunt, (a) his ex pulmone talis rejectio fit.

(a) Celſ. II. 7. p. 61. l. 21. Al. Trall. VII. 1. Aretæus de ſign. Morb. Acut. l. 2. c. 2.

14. A tabe detento alvi profluvium (a) ſuperveniens, lethale.

(a) Celſ. II. 8. p. 72. l. 2. III. 32. h. 171. l. 30. Aretæus de Morb. Diuturn. l. 1. 8. in fine.

15. Qui ex pleuritide ſuppurati fiunt, ſi intra quadraginta dies, (a) ex quo ruptio fuerit facta, repurgentur ſupernè, liberantur: ſi verò minus, ad tabem tranſeunt.

VII. Epid. XLVII. 16. 17.
I. Morb. X. 15. 17. 20.
II. Morb. LV. 23.
III. Morb. XVI. 35.
(a) Celſ. II. 7. p. 62. l. 15. II. 8. p. 66. l. 34.

16. Calidum, eo frequenter utentibus, has affert noxas: 1) (a) carnis effœminationem, nervorum impoten-

(b) αἱμορῤῥαγίας, 2) λειποθυμίας· ταῦτα, οἷσι θάναλῳ.

Humid. uſ. III. 2. 3.
1) Offic. Medic. VIII. 14.
Articul. LVII. 3.
2) Aph. I. 23.

ιζ'. Τὸ ὑ (a) ψυχρὸν, σπασμὸς, τετάνυς, μελασμὸς, καὶ ῥίγεα πυρετώδεα.

Aph. V. 20.
Humid. uſ. III. 4.
IV. 5.

ιή. Τὸ ψυχρὸν (a) πολέμιον ὀστέοισιν, ὀδοῦσι, νεύροις, ἐγκεφάλῳ, νωτιαίῳ μυελῷ· τὸ ὑ θερμὸν, ὠφέλιμον.

Humid. uſ. IV. 1. 4.

ιθ'. Ὁκόσα κατέψυκται, ἐκθερμαίνειν δεῖ, 1) πλὴν ὁκόσα αἱμορῤῥαγέει, ἢ μέλλει.

Aph. II. 22.
V. 23.

κ'. Ἕλκεσι τὸ μὲν ψυχρὸν δακνώδες, (a) θέρμα περισκληρύνει, ὀδύνην ἀνεκπύητον ποιέει, μελασμοὺς, ῥίγεα πυρετώδεα, σπασμὸς, καὶ τετάνυς.

Aph. V. 17.
Humid. uſ. III. 4.
IV. 5.
XI. 15.

κά. Ἔστι

tiam, mentis torporem, (b) sanguinis eruptiones, 2) animi deliquia: hæc, quibus mors.

(a) Celf. I. 9. p. 40. l. 6. I. 3. p. 28. l. 22.
(b) Celf. II. 1. p. 44. l. 33. Vitruvius de Architect. I. 4.
Aretæus de curat. Morb. Acut. II. 2.

17. Frigidum (a) autem, convulsiones, tetanos i. e. *rigores*, nigrores, & rigores febriles.

Fractur. XXXVII. 6. (a) Celf. II. 1. p. 45. l. 1. Articul. LXXIV. 10.

18. Frigidum (a) inimicum ossibus, dentibus, nervis, cerebro, spinali medullæ: calidum verò, utile.

(a) Celf. I. 9. p. 39. l. 20.

19. Quæ perfrigerata sunt, excalefacere oportet, 1) præterquàm quæ sanguinem profundunt, aut sunt profusura.

Humid. us. I. 21.
1) Humid. us. XI. 28.

20. Ulceribus frigidum quidem mordax, (a) cutem obdurat, dolorem non suppurantem facit, nigrores, rigores febriles, convulsiones, & tetanos. i. e. *rigores*.

Fractur. XXXVII. 6.
Articul. LXXIV. 10.
(a) Celf. I. 9. p. 39. l. 24.

κά. Ἔστι ᾗ, ὅκου ἐπὶ τετάνου 1) ἄνευ ἕλκεος (a) νέῳ εὐσάρκῳ, θέρεος μέσου· 2) ψυχρῇ πολλῇ κατάχυτις ἐπανάκλησιν θέρμης ποιέεται. θέρμη ᾗ ταῦτα ῥύεται.

Humid. uf. XI. 16.
1) Aph. V. 25.

κβ'. 1) Τὸ θερμὸν ἐκπυητικὸν, ὄκη ἐπὶ παντὶ ἕλκει, μέγιστον σημεῖον ἐς ἀσφάλειην· 2) θέρμα μαλάσσει, ἰχνκίνει, ἀνώδυνον, μιγέων, 3) σπασμῶν, τετάνων παρηγορικόν· τὴν ᾗ ἐν τῇ κεφαλῇ καρηβαρίην λύει· ὠλεῖσον ᾗ σμαφέρει ὀστέων κατάγμασι· τετέων ᾗ μάλιστα, τοῖσιν ἐν κεφαλῇ ἕλκεα ἔχουσι· κὴ ὁκόσα ὑπὸ ψύξεος γνήσκει, ἢ ἑλκῶται· καὶ ἔρπητιν ἐθιομένοισιν, ὕδρῃ, 5) αἰδοίῳ, ὑστέρῃ, κύσει, τετέοισι τὸ μὲν θερμὸν φίλον κὴ κρῖνον· τὸ ᾗ ψυχρὸν πολέμιον κὴ κλεῖνον.

Humid. uf. XI. 18. ad 28.
1) Humid. uf. XI. 10.
Ulcer. V. 1.
2) Humid. uf. I. 10.
3) Humid. uf. I. 19.

κγ'. 1) Ἐν τετέοισι ᾗ δεῖ τῷ ψυχρῷ χρέεσθαι, ὁκόθεν αἱμορῥαγέει, ἢ μέλλει, μὴ ἐπ' αὐτὰ, ἀλλὰ περὶ αὐτὰ, ὁκόθεν ἐπιῤῥεῖ· κὴ ὁκόσαι φλεγμοναὶ, ἢ ἐπιφλογίσματα ἐς

τὸ

21. Est verò, ubi in tetano *i. e. rigore* 1) sine ulcere, (a) juveni benè carnoso, æstate mediâ, 2) frigidæ multæ affusio, caloris revocationem facit. Calor autem hæc solvit.

2) III. Morb. XIV. 17. ad XV.
(a) Celf. I. 9. p. 39. l. 26.

22. 1) Calidum suppuratorium, non in omni ulcere, maximum signum ad securitatem: 2) cutem emollit, attenuat, dolores sedat, rigores. 3) convulsiones, tetanos i. e. *rigores* mitigat: capitis verò gravitatem solvit: plurimum autem confert ossium fracturis: 4) maximè verò denudatis: ex his quidem maximè, qui in capite ulcera habent: & quæ à frigore moriuntur. aut ulcerantur: & herpetibus exedentibus sedi, 5) pudendo, utero, vesicæ. His calidum quidem amicum & decretorium: frigidum verò inimicum & occidens.

I. Morb. VI. 14.
4) Humid. uf. V. 13.
5) Humid. uf. VI. 2. 3.

23. 1) In his autem frigido uti oportet, unde sanguis erumpit, aut eruptus est: non super ipsa, sed circa hæc, unde influit. Et quæcunque inflamma-

τὸ ἐρυθρὸν (a) καὶ ὕφαιμοι ῥέποντα νεαρῷ αἵματι, ἐπὶ ταῦτα· ἐπεὶ τάγε παλαιὰ μελαίνει· καὶ ἐρυσίπελας τὸ μὴ ἑλκούμενον (ὠφελεῖ·) ἐπεὶ τόγε ἑλκούμενον βλάπτει.

1) Vid. Aph. V. 19. (a) Celf. I. 9. p. 39. l. 32.

κδ'. Τὰ ψυχρά, οἷον χιὼν, κρύσταλλος, 1) τῷ σήθει πολέμια, 2) βηχέων κινητικά, αἱμοῤῥοϊκά.

1) Humid. uf. IV. 8. V. 16.

κέ. Τὰ ἢ ἐν (a) ἄρθροισιν οἰδήματα καὶ ἀλγήματα ἄτερ ἕλκεος, καὶ ποδαγρικά, 1) καὶ σπάσματα, τετέων τὰ πλεῖστα τὸ ψυχρὸν πολλὸν καταχεόμενον ῥήϊζει τε καὶ ἰσχναίνει, καὶ ὀδύνην λύει. ἀρκὴ γὰρ μετρίη ὀδύνης λυτική.

Humid. uf. X. 14. 15.
1) Aph. V. 21.

κς'. Ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, (a) καὶ ταχέως ψυχόμενον, κάφοτατον.

Aër. Aq. Loc. XVII. 1.
II. Epid. II. 29.

κζ'. Οἱσίσοισι ἢ πιεῖν ὀρέξιες (a) νύκτωρ, τοῖσι πάνυ διψῶσιν, ἢν ἐπικοιμηθῶσιν, ἀγαθόν.

VI. Epid. IV. 42.

[κή. Γυναι-

tiones, (a) aut flammei ardores ad rubrum & sanguineum colorem vergentes novo sanguine, super ipsos: nam inveteratos nigrefacit: erysipelas etiam non exulceratum (juvat:) quoniam exulceratum lædit.

24. Frigida, velut nix, glacies, 1) pectori (a) inimica, 2) tusses movent, sanguinis eruptiones, *ac* catarrhos inducunt.

2) VI. Epid. III. 22.
(a) Celf. I. 9. p. 39. l. 21.

25. Tumores autem in (a) articulis & dolores absque ulcere, & podagricos, 1) & convulsiones, horum plurima, frigida multa affusa & levat, & attenuat, & dolorem solvit. Torpor enim modicus doloris solvendi vim habet.

(a) Celf. I. 9. p. 39. l. 31.

26. Aqua, quæ citò calefit, (a) & citò refrigeratur, leviſſima.

(a) Celf. II. 18. p. 100. l. 11.

27. Quibus autem bibendi appetentiæ noctu, iis valde sitientibus, si obdormierint, bonum.

(a) Celf. I. 8. p. 38. l. 22.

κή. Γυναικείων ἀγωγὸν ἡ ἐν ἀρώμασι πυρίη· πολλαχῆ γὰρ καὶ ἐς ἄλλα χρησίμη ἂν ἦν, εἰ μὴ καρηβαρίας ἐνεποίει.

Natur. Mul. XIX. 161. ad 187.

κθ'. Τὰς κυήσας φαρμακεύειν, ἢν ὀργᾷ, τετράμηνα, καὶ ἄχρι ἑπτὰ μηνῶν· ἧσσον γὰρ ταύτας. τὰ γὰρ νήπια, καὶ πρεσβύτερα, (a) εὐλαβεῖσθαι χρή.

Vid. Aph. IV. 1.

λ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἀπό τινων τῶν ὀξέων (a) νοσημάτων ληφθῆναι, θανάσιμον.

Aph. V. 43. 51.
I. Morb. III. 9.

λά. Γυνὴ ἐν γαστρὶ ἔχουσα φλεβοτομηθεῖσα (a) ἐκτιτρώσκει· καὶ μᾶλλον, εἰ μεῖζον εἴη τὸ ἔμβρυον.

(a) Celf. II. 10. p. 77. l. 20.

λβ'. Γυναικὶ αἷμα (a) ἐμεούσῃ, τῶν καταμηνίων ῥαγέντων, λύσις γίνεται.

I. Morb. VI. 11.

λγ'. Γυναικὶ τῶν καταμηνίων ἐκλειπόντων, αἷμα (a) ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῆναι, ἀγαθόν.

Virgin. Morb. III. 2.

λδ'. Γυναι-

28. Suffitus aromatum muliebria ducit. Sæpius autem ad alia utilis esset, nisi capitis gravitates induceret.

29. Prægnantes purgandæ, si turgeat *materia*, quadrimestres, & usque ad septimum mensem: hæ verò minus. Juniores autem, & seniores *fœtus*, (a) cautè vitare oportet.

(a) Celf. II. 6. pag. 55. l. 30.

30. Mulierem in utero gerentem ab acuto (a) aliquo morbo corripi, lethale.

(a) Celf. II. 6. p. 55. l. 30. Hippocr. I. Epid. Sect. II. 141. de Natur. Puer. XII. 19.

31. Mulier in utero gerens sectâ venâ (a) abortit: & magis, si major fuerit fœtus.

32. Mulieri sanguinem (a) evomenti, menstruis erumpentibus, solutio fit.

(a) Celf. II. 8. p. 69. l. 28. IV. 4. §. 5. p. 202. l. 31.

33. Mulieri, menstruis deficientibus, è (a) naribus sanguinem fluere, bonum.

(a) Celf. II. 8. p. 69. l. 30. Hipp. Epid. I. Sect. II. 138. 139.

34. Mu-

λδ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ ἢν ἡ κοιλίη (a) πολλὰ ῥυῇ, κίνδυνος ἐκτρῶσαι.

II. Prædict. XXX. 14.
Coac. III. 416.

λέ. Γυναικὶ ὑπὸ ὑστερικῶν ἐνοχλουμένῃ, ἢ ὀυσοκούσῃ, πταρμὸς (a) ἐπιγενόμενος, ἀγαθόν.

Aph. V. 49.
Prænot. XIII. 11.
Coac. III. 175.

λς'. Γυναικὶ τὰ καταμήνια ἄχρια, καὶ μὴ κατὰ τὰ αὐτὰ αἰεὶ γιγνόμενα, καθάρσιος δεῖσθαι σημαίνει.

Verat. uf. I. 11. 60.
Natur. Mul. X. 3. 13.

λζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἢν οἱ μαθοὶ (a) ἐξαίφνης ἰχνοὶ γένωνται, ἐκτιτρώσκει.

Aph. V. 53.
II. Epid. I. 42.

λή. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, ἢν ὁ ἕτερος μαθὸς ἰχνὸς γένηται δίδυμα ἐχούσῃ, θάτερον ἐκτιτρώσκει· καὶ, ἢν μὲν ὁ δεξιὸς ἰχνὸς γένηται, τὸ ἄρσεν· ἢν δὲ ὁ ἀριστερὸς, τὸ θῆλυ.

Aph. V. 48.

λθ', Ἢν

34. Mulieri in utero gerenti si alvus (a) multùm fluxerit, periculum ne abortiat.

I. Morb. Mul. XXXVII. 5.
XLI. 3. 6.
(a) Celf. II. 7. p. 61. l. 33.

35. Mulieri ab uterinâ *passione* vexatæ, aut difficulter parienti, (a) sternutatio superveniens, bonum.

Morb. Mul. XCIII. 1. 6. 7.
(a) Celf. II. 8. p. 69. l. 33.

36. Mulieri menses decolores, neque secundum eadem (*tempus & modum*) semper prodeuntes, purgatione opus esse significant.

37. Mulieri in utero gerenti, si mammæ ex improviso graciles fiant, abortit.

I. Morb. Mul. XLIV. 1. 2. 3.
(a) Celf. II. 8. p. 76. l. 6.

38. Mulieri in utero gerenti, si altera mamma gracilis fiat gemellos gestanti, alterutrum abortit. Et, si quidem dextra gracilis fiat, marem: si verò sinistra, fœminam.

39. Si

λϑ'. Ἢν γυνὴ μὴ κύσσα, μηδὲ τετοκυῖα, γάλα (a) ἔχῃ, ταύτῃ τὰ καταμήνια ἐκλέλοιπε.

II. Prædict. XXXV. 5.

μ'. Γυναιξὶν ὀκόσῃσιν ἐς τὰς τιτθὰς αἷμα (b) συρρέφεται, μανίην σημαίνει.

II. Epid. VI. 62.

μά. Γυναῖκα ἢν θέλῃς εἰδέναι εἰ κύει, ἐπὴν καθεύδειν μέλλῃ, (ἀδείπνω ἐούσῃ) μελίκρατον διδόναι πιεῖν. κἢν μὲν τρόφον ἔχῃ περὶ τὴν γαστέρα, κύει· ἢν δὲ μὴ, οὐ κύει.

Aph. V. 61.
Steril. VI. 6. 7. 8. 11.

μβ'. Γυνὴ ἔγκυος, εἰ μὲν ἄῤῥεν κύει, εὔχρως ἐστίν· ἢν δὲ θῆλυ, δύσχρως.

Steril. VII. 1.

μγ'. Ἢν γυναικὶ κυούσῃ ἐρυσίπελας ἐν τῇ ὑστέρῃ γένηται, θανατώδες.

Aph. V. 30.
I. Morb. III. 9.

μδ'. Ὁκόσαι παρὰ φύσιν λεπταὶ ἐοῦσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσιν, ἐκτιτρώσκουσι, πρὶν ἢ παχυνθῆναι.

Natur. Mul. XIX. 1. 3.
II. Morb. Mul. LXII. 20.

μέ. 1) Ὁκό-

39. Si mulier quæ nec prægnans eſt, nec peperit, lac habeat, ei menſtrua defecerunt.

(a) Celſ. II. 8. p. 76. 1. l. 8.

40. Mulieribus quibus in mammas ſanguis convertitur, inſaniam ſignificat.

(a) Celſ. II. 7. p. 63. l. 34.

41. Mulierem ſi velis cognoſcere, an prægnans ſit, ubi dormitura eſt, (incœnatæ) aquam mulſam bibendam dato. Et ſi quidem tormen habeat circa ventrem, prægnans eſt: ſi verò minùs, prægnans non eſt.

42. Mulier prægnans, ſi quidem marem geſtat, benè colorata eſt: ſi verò fœminam, malè colorata.

43. Si mulieri prægnanti eryſipelas in utero fiat, lethale.

Natur. Mul. XII. 17. 27.
II. Morb. Mul. LVIII. 12. 29.

44. Quæ præter naturam tenues exiſtentes in utero gerunt, abortiunt, priusquam craſſeſcant.

Steril. XXII. 1. 3.

μέ. 1) Ὁκόσαι ᾗ μετρίως τὸ σῶμα ἔχουσαι ἐκτιτρώσκουσι δίμηνα καὶ τρίμηνα ἄτερ προφάσιος φανερῆς, ταύτησιν αἱ κοτυληδόνες μύξης μεσταί εἰσι, ἢ ἐ δύνανται κρατεῖν ὑπὸ τῦ βάρεος τὸ ἔμβρυον, ἀλλ' ἀποῤῥήγνυνται.

Natur. Mul. XXVII. 1. ad 5.
I. Morb. Mul. LXXXIV. 1. 2. 3.

μς. 1) Ὁκόσαι παρὰ φύσιν παχεῖαι, (a) ἐεῦσαι μὴ ξυλλαμβάνουσιν τῇ ἐν γαστρὶ, ταύτησι τὸ ἐπίπλοον τὸ σῶμα τῶν ὑστερῶν ἀποπιέζει, καὶ, πρὶν ἢ λεπτυνθῆναι, ἐ κύουσιν.

Aër. Aq. Loc. IX. 12.
II. Prædict. XXXIII. 2.
Natur. Mul. XIX. 4. 5. 7.
Aristotel. de Gener. Animal. I. 18.

μζ. 1) Ἢν ὑστέρη ἐν τῷ ἰλίῳ ἐγκειμένη διαπυήσῃ, ἀνάγκη ἔμμοτον γενέσθαι.

Natur. Mul. VI. 5.
I. Morb. Mul. XCI. 32.

μή. Ἔμβρυα, τὰ μὲν ἄῤῥενα ἐν τοῖσι δεξιοῖσι, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖσιν ἀριστεροῖσι μᾶλλον.

Aph. V. 38.
II. Prædict XXXIV. 10. 11.

μθ. Ἐς ὑστέρων ἐκπλώσιας πταρμικὸν ἐπιτιθεὶς,

45. 1) Quæ verò mediocriter corpus habentes abortiunt bimeſtres & trimeſtres ſine cauſâ manifeſtâ, his uteri acetabula muco plena ſunt, & non poſſunt continere fœtum præ gravitate, ſed abrumpuntur.

1) I. Morb. Mul. XII. 4.

46. 1) Quæ præter naturam craſſæ exiſtentes non concipiunt in utero, his omentum os uteri comprimit, &, priusquam attenuentur, prægnantes non fiunt.

Steril. X. 7.
XV. 11. ad 14.
Superfœt. XVIII. 1.
1) Superfœt. IX. 4.

47. 1) Si uterus coxæ incumbens ſuppuratus fuerit, neceſſe *eſt* medicamenta in linteo carpto applicari.

II. Morb. Mul. XXIX. 5.
1) Natur. Mul. VIII. 1.

48. Fœtus, mares quidem in dextris, fœminæ verò in ſiniſtris magis.

II. Epid. VI. 32.
Superfœt. XVIII. 10. 11. 12.

49. Ut ſecundæ excidant, ſternu-

ἐπιτιθεὶς, ἐπιλαμβάνειν τὰς μυκτήρας καὶ τὸ στόμα.

Aph. V. 35.
Coac. III. 175.
Prænot. XIII. 11.
II. Epid. V. 42.

ν'. Γυναικὶ τὰ καταμηνία ἢν βάλῃ ἐπισχεῖν, σικύην ὡς μεγίστην πρὸς τὰς (a) τιτθὰς προσβαλε.

II. Epid. VI. 33.
II. Morb. Mul. I. 4. 11. 17.

να'. Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσι; τετέων τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν ξυμμέμυκεν.

Aph. V. 54.
Octimest. IV. 5. 6. 7.

νβ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ γάλα (a) πολὺ ἐκ τῶν μαζῶν ῥυῇ, ἀσθενὲς τὸ ἔμβρυον σημαίνει. ἢν δὲ σεσοὶ οἱ μαστοὶ ἔωσιν, ὑγιεινότερον τὸ ἔμβρυον σημαίνει.

II. Epid. VI. 35. 36.

νγ'. Ὁκόσαι διαφθείρειν μέλλουσι τὰ ἔμβρυα, ταύτῃσιν οἱ τιτθοὶ ἰσχοὶ γίγνονται. ἢν δὲ πάλιν σκληροὶ γίνωνται, ὀδύνη ἔσαι, ἢ ἐν τοῖσι τιτθοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσιν ἰσχίοισιν, ἢ ἐν τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ἢ ἐν τοῖσι γόνασι, καὶ ἐ διαφθείρουσιν.

Aph. V. 37. II. Epid. II. 42.

νδ'. 1) Ὁ-

tatorio indito, nares & os apprehendere *oportet.*

I. Morb. Mul. LXXVI. 6. 7.
XCIII. 1. 6. 7.
II. Morb. Mul. XLIII. 6. 7.

50. Mulieri menſtrua ſi velis cohibere, cucurbitam quam maximam ad mammas appone.

(a) Celſ. II. 11. pag. 83. l. 24. IV. 20. pag. 234. l. 1.

51. Quæ in utero gerunt, harum os uteri clauſum eſt.

Superfœt. II. 1. 2. 3.
XIX. 1.

52. Mulieri in utero gerenti ſi multum lactis ex mammis fluxerit, infirmum fœtum ſignificat. Si verò ſolidæ fuerint mammæ, ſaniorem fœtum ſignificat

(a) Celſ. II. 7. p. 62. l. 1.

53. Quæ perdituræ ſunt fœtus, his mammæ graciles fiunt. Si verò rurſus duræ fiant, dolor erit, aut in mammis, aut in coxis, aut in oculis, aut in genibus, & non perdunt.

I. Morb. Mul. XLIV. 1. 2. 3.

νδ'. 1) Ὁκόσῃσι τὸ σῶμα τῶν ὑστερῶν σκληρόν ἐστι, ταύτῃσιν ἀνάγκη τὸ σῶμα τῶν ὑστερῶν 2) ξυμμύειν.

Aph. V. 51.
Natur. Mul. XXXI. 10.
II. Morb. Mul. XXIII. 11.
XLV. 11. 12.
XLVI. 1. 2.
XLVII. 1.
XLIX. 1. 2.
L. 1. 2.

νέ. 1) Ὁκόσαι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι ὑπὸ πυρετῶν λαμβάνονται, καὶ ἰσχυρῶς ἰσχναίνονται, ἄνευ προφάσιος φανερῆς, τίλλουσι χαλεπῶς καὶ ἐπικινδύνως, ἢ ἐκτιτρώσκουσαι κινδυνεύουσιν.

Aph. V. 30 43. Coac. III. 403.

νς'. Ἐπὶ ῥόῳ γυναικείῳ σπασμὸς καὶ λειποθυμίη ἢν ἐπιγένηται, κακόν.

Aph. V. 3.
Coac. III. 424.

νζ'. 1) Καταμηνίων γινομένων πλειόνων, νοῦσοι ξυμβαίνουσι· 2) καὶ μὴ (a) γινομένων, ἀπὸ τῆς ὑστέρης γίγνονται νοῦσοι.

1) Natur. Mul. XIII. 5.
XXXIX. 1. 2. 5. 6.
XL. 2. 5. 6.
I. Morb. Mul. XIV. 1. 12.
II. Morb. Mul. III.
V.
VI. &c.
2) Natur. Puer. VI. 14.
XIII. 1.

νή. 1) Ἐπὶ

54. 1) Quibus os uteri durum eſt, his neceſſe eſt os uteri 2) clauſum eſſe.

1) Natur. Mul. XIX. 9.
2) I. Morb. Mul. XXIV. 2.
LXVIII. 7.
II. Morb. Mul. XVIII. 24.
L. 13.

55. 1) Quæcumque in utero gerentes à febribus corripiuntur, & vehementer attenuantur abſque manifeſtâ occaſione, difficulter & periculoſè pariunt, aut abortientes periclitantur.

1) Aph. II. 28.

56. Si fluxui muliebri, convulſio & animi deliquium ſuperveniat, malum.

II. Morb. Mul. XIII. 7. 9.

57. 1) Menſtruis copioſioribus prodeuntibus, morbi contingunt: & non prodeuntibus, ab utero fiunt morbi.

Virg. Morb. II. 5. ad 14.
Natur. Mul. XVIII. 1. ad 5.
I. Morb. Mul. III. 1.
X. 1. ad 5.
Superfœt. XXIV. 1.
(a) Celſ. II. 7. p. 59. l. 29.
Hippocr. de Genitur. VII. 8.
Coac. Prænot. III. 412. 413.

νή. 1) Ἐπὶ ἀρχῷ φλεγμαίνοντι, καὶ ἐπὶ ὑστέρῃ φλεγμαινούσῃ, καὶ ἐπὶ νεφροῖσιν ἐμπύοισο, σραγγερίη ἐπιγίνεται. 2) ἐπὶ ᾧ ἤσατι φλεγμαίνοντι, λύγξ ἐπιγίνεται.

1) Fistul. III. 1.
IV. 1.

νθ'. Γυνὴ ἣν μὴ λαμβάνῃ ἐν γαστρὶ, βάλῃ ᾗ εἰδέναι εἰ λήψεται, περικαλύψας ἱματίοισι. θυμία κάτω. κἢν μὲν πορεύεσθαί σοι δοκέῃ ἡ ὀδμὴ διὰ τᾶ σώματο ἐς τὰς ῥῖνας καὶ ἐς τὸ σόμα, γίνωσκε, ὅτι αὐτὴ ἀ δι' ἑαυτὴν ἄγονός ἐσιν.

Aph. V. 41.
Natur. Mul. VII. 9.
I. Morb. Mul. CVII. 1. &c.
II. Morb. Mul. XL. 20. 21.

ξ'. Ἢν γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἠχέσῃ· αἱ καθάρσιες πορεύωνται, ἀδύνατον τὸ ἔμβρυον ὑγιαίνειν.

Natur. Puer. V. 3.

ξά. Ἢν γυναικὶ καθάρσιες μὴ πορεύωνται, μήτε φοίκης, μήτε πυρετᾶ ἐπιγενομένω, ἄσαι ᾗ αὐτῇ περοσωίπλωσι, λογίζο ταύτην ἐν γαστρὶ ἔχειν.

Aph. V. 41. I. Morb. Mul. XCIX. 2.

ξβ'. Ὁκόσαι ψυχρὰς καὶ πυκνὰς τὰς μήτρας

58. 1) Recto inteſtino inflammato, & utero inflammato, & renibus ſuppuratis, urinæ ſtillicidium ſupervenit. 2) Hepati autem inflammato, ſingultus ſupervenit.

2) Aph. VII. 13. Int. Affect. XLI. 6.

59. Mulier ſi in ventre non concipiat, velis autem ſcire an conceptura ſit, veſtibus circumtectam ſubter ſuffito. Et ſi quidem procedere tibi videatur odor per corpus ad nares & ad os, ſcito, hanc non propter ſe ipſam infœcundam eſſe.

Steril. VI. 3.
Superfœt. IX. 3.
X. 9. 11.

60. Si mulieri in utero gerenti purgationes prodeant, fœtum ſanum eſſe impoſſibile.

I. Morb. Mul. XL. 2. 5. 9. 11.
XLIV. 4. 5. 6.
XCIX. 2.

61. Si mulieri purgationes non prodeant, neque horrore, neque febre ſuperveniente; cibi autem faſtidia ipſi accidant, hanc in utero gerere putato.

Steril. VI. 9. 10.

62. Quæ frigidos ac denſos uteros ha-

τρας ἔχουσιν, ἃ κυίσκουσι, 1) ἢ ὁκόσαι καὶ θύγατρας ἔχουσι τὰς μήτρας, ἃ κυίσκουσιν. ἀποσβέννυται γὰρ αὐταῖς ὁ γόνος. ἢ ὁκόσαι ξηρὰς μᾶλλον ἢ περικαεῖς· ἐνδεὴς γὰρ τῆς τροφῆς φθείρεται τὸ σπέρμα. ὁκόσαι δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν κρᾶσιν ἔχουσι σύμμετρον, 2) αἱ τοιαῦται ἐπίτοκοι γίνονται.

1) I. Morb. Mul. XXVI. 27.
XXXIII. 5.
XXXIV. 1.

ξγ'. Παραπλησίως ἢ ἢ ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων. 1) ἢ γὰρ δὶ ἀραιότητα τοῦ σώματος τὸ πνεῦμα ἔξω φέρεται, πρὸς τὸ μὴ παραπέμπειν τὸ σπέρμα. 2) ἢ διὰ τὴν πυκνότητα τὸ ὑγρὸν ἃ διαχωρέει ἔξω. ἢ διὰ τὴν ψυχρότητα ἃ ἐκπυρίαται, ὥστε ἀθροίζεσθαι πρὸς τὸν τόπον τοῦτον· ἢ διὰ τὴν θερμασίην τὸ αὐτὸ τοῦτο γίνεται.

1) Aliment. IV. 1. 2. 5.
2) Aliment. VI. 3. 4. 6. 7.

ξδ'. 1) Γάλα (a) διδόναι κεφαλαλγέουσι, κακόν. κακὸν ἢ ἢ πυρεταίνουσι, 2) ἢ οἶσιν ὑποχόνδρια μετέωρα διαβορβορίζονται, ἢ τοῖσι διψώδεσι. κακὸν δὲ ἢ οἶσι χολώδεες αἱ ὑποχωρήσιες, ἢ ἐν τοῖσι ὀξέσι πυρετοῖσιν ἐοῦσι· ἢ οἶσιν αἵματος πολλὸς διαχώρησις γέγονεν. 3) (b) ἁρμόζει δὲ τοῖσι, φθι-

habent, non concipiunt. 1) Et quæ præhumidos habent uteros, non concipiunt: extinguitur enim ipſis genitura. Et quæ ſiccos magis & adurentes: alimenti enim inopiâ ſemen corrumpitur. Quæ verò ex utrisque temperamentum habent moderatum, 2) hæ ipſæ proliferæ fiunt.

2) II. Prædict. XXXIII. 2. ad 6.

63. Similiter autem etiam in maſculis. Aut enim propter corporis raritatem ſpiritus extrà fertur, ut ſemen non demittat. 2) Aut propter denſitatem humidum non pervadit foras. Aut propter frigiditatem non incaleſcit, ut ad hunc locum congregetur. Aut propter caliditatem hoc idem contingit.

64. 1) (a) Lac dare capite dolentibus, malum. Malum verò etiam febricitantibus, 2) & quibus hypochondria elevata *ſunt* murmurantia, & ſiticuloſis. Malum autem & quibus dejectiones biliosæ, & qui in acutis ſunt febribus: & quibus copioſi ſanguinis facta eſt egeſtio. 3) (b) Convenit verò tabidis

φθινώδεσι 4) μὴ λίην πολλῷ πυρέσσουσι δι
ναι (γάλα,) καὶ ἐν πυρετοῖσι μακροῖσι κ
βληχροῖσι, μηδενὸς τῶν προειρημένων ο
μείω παρεόντος· παρὰ λόγον δὲ ἐκτετη
σιν.

III. Epid. III. Æg. XIII. 7.
1) I. Morb. Mul. LXXXVIII. 22.
2) Aph. IV. 73.
3) Int. Affect. IV. 25.

XI. 26.

ξέ. Ὁκόσοισιν οἰδήματα ἐφ' ἕλκεσι (a) φ
νονται, οὐ μάλα σπῶνται, οὐδὲ μαίνοντα
τουτέων ἢ ἀφανισθέντων ἐξαίφνης, τοῖσι μ
ὄπισθεν, σπασμοὶ, τέτανοι· τοῖσι δὲ ἔμ
προσθεν, μανίαι, ἢ ὀδύναι πλευροῦ ὀξεῖα
ἢ ἐμπύησις, ἢ δυσεντερίη, ἢν ἐρυθρὰ ᾖ τ
οἰδήματα.

II. Epid. III. 129. ad 132.

ξϛ'. Ἢν, τραυμάτων ἰσχυρῶν ἐόντων κ
πονηρῶν, οἰδήματα (b) μὴ φαίνηται, μέγ
κακόν.

II. Epid. III. 128.

XXIII. 1.

ξζ'. Τὰ χαῦνα, χρηστά· τὰ δὲ ἔνωμα
κακά.

II. Epid. III. 128.

ξή. Τῷ τὰ ὄπισθεν (a) τῆς κεφαλῆς ὀδυ
νωμένῳ, ἡ ἐν μετώπῳ ὀρθὴ φλὲψ τμηθεῖ
σα ὠφελέει.

Loc. in Hom. XLIX. 10.
II. Prædict. XXXVI. 5. 6.

ξθ'

dis 4) non admodum valdè febricitantibus (lac) dare, & in febribus longis & languidis, nullo ex supradictis signis præsente : & præter rationem quidem extenuatis.

4) II. Morb. Mul. VIII. 21.
(a) Celf. III. 22. p. 170. l. 7.
(b) Celf. III. 22. p. 170. l. 11.
Aretæus de Curat. Acut. 1. 3.

65. Quibus tumores in ulceribus (a) apparent, non valdè convelluntur, neque insaniunt. His autem derepentè disparentibus, quibus in posticâ quidem parte *fuerint* convulsiones, tetani: i. e. *rigores* quibus verò in anticâ, insaniæ, aut lateris dolores acuti, aut suppuratio, aut dysenteria, si rubicundi fuerint tumores.

(a) Celf. II. 7. p. 62. l. 5.

66. Si, magnis & pravis existentibus vulneribus, tumores non (b) appareant, ingens malum.

(b) Celf. V. 26. p. 295. l. 31.

67. Laxi *tumores*, boni : crudi verò, mali.

68. Posticâ capitis parte dolenti, recta in fronte vena secta juvat.

VI. Epid. II. 48. Soran. Ephes. Isagog. Affection. II. 10. 11. c. XXI.

ξθ'. Ῥίγεα ἄρχεται γυναιξὶ μὲν ἐξ ... φύος μᾶλλον, καὶ διὰ νώτου ἐς κεφαλ... ἀνδράσι δὲ, μᾶλλον ὄπισθεν, ἢ ἔμπροσθεν, ... σώματος, οἷον ἀπό τε πηχέων καὶ μηρ... 1) ἀτὰρ καὶ τὸ δέρμα ἀραιόν. δηλοῖ δὲ τ... ἡ θρίξ.

II. Epid. III. 111.
VI. Epid. III. 30. ad 35.

ο'. Οἱ ὑπὸ τεταρταίων ἁλισκόμενοι, 1) ὑ... σπασμοῦ οὐ πάνυ τι ἁλίσκονται. 2) ἢν ... ἁλίσκωνται πρότερον, εἶτα ἐπιγένηται τ... ταρταῖος, παύονται.

Aph. II. 26. VI. Epid. VI. 16.
I. Epid. III. 17. 18. VIII. 96. 9...

οα'. Ὁκόσοισι δέρματα περιτείνεται καρ... φαλέα ἢ σκληρὰ, ἄνευ ἱδρώτων τελευτῶσι ... ὁκόσοισι δὲ χαλαρὰ καὶ ἀραιὰ, σὺν ἱδρῶτι τε... λευτῶσιν.

VI. Epid. VI. 29.

οβ'. Οἱ ἰκτερώδεες, οὐ πάνυ τι πνευματώ... δεες εἰσιν.

Τμῆμα...

69. Rigores incipiunt, mulieribus quidem ex lumbis magis, & per dorsum ad caput. Viris autem, posticâ magis parte, quàm anticâ corporis, velut ex cubitis ac femoribus. 1) Sed & cutis *viris* rara *est*. Hoc quidem pilus indicat.

1) Natur. Puer. XVII. 2. 3. 14. XVIII. 1.

70. A quartanis correpti, 1) à convulsione non admodum corripiuntur. 2) Si verò priùs corripiantur, & posteà quartana supervenerit, liberantur.

1) San. Tuend. ad Dem. 12.
2) Vid. Aph. IV. 57.

71. Quibus cutis obtenditur arida ac dura, sine sudore moriuntur. Quibus verò laxa ac rara, cum sudore moriuntur.

72. Icterici non admodum flatulenti sunt.

Τμῆμα ἕκτον.

Α'.

Ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμ
ἐπιγιγνομένη, μὴ γενομένη πρότερ
σημεῖον ἀγαθόν.

II. Epid. II. 49. 50. 51. I. Morb. VI. 1

β'. Οἵσι ῥῖνες ὑγρότεραι φύσει, καὶ
ἕδνὴ ὑγροτέρη, ὑγιαίνουσι νοσηρότερον· οἱ
δὲ ταναντία, ὑγιεινότερον.

VI. Epid. VI. 37.

γ'. Ἐν τῇσι μακρῇσι δυσεντερίῃσιν
ἀποσιτίαι, κακὸν καὶ σὺν (a) πυρετῷ, κ
κιον.

VI. Epid. VIII. 1. Coac. VI. 100.

δ'. Τὰ περιμάδηρα ἕλκεα, (a) κακοήθ
VI. Epid. VIII. 2.

ε'. Τῶν ὀδυνέων καὶ ἐν πλευρῇσι, καὶ
σήθεσι, καὶ ἐν τοῖσιν ἄλλοισι (μέρεσιν)
μέγα διαφέρωσι, καταμαθητέον.

II. Prædict. XVII. 4.
XIX. 6. 7.
XX. 4.

ς'. Τὰ νεφριτικὰ, καὶ ὁκόσα κατὰ
κύσιν ἀλγήματα, ἐργωδῶς ὑγιάζεται το
πρεσβύτησι.

VI. Epid. VIII. 4.

ζ'. Τ

Sectio Sexta.

I.

IN diuturnis inteſtinorum lævitatibus ructus acidus ſuperveniens, qui priùs non fuit, ſignum bonum.

2. Quibus nares naturâ humidiores, & genitura humidior, imperfectiùs ſani ſunt: quibus verò contraria, perfectiùs.

3. In longis dyſenteriis appetitus proſtratus, malum: & cum febre pejus.

(a) Celſ. II. 8. pag. 69. l. 5.

4. Ulcera circum glabra, (a) maligna.

Celſ. V. 26. §. 31. p. 300. l. 10. VII. 3. p. 411. 16.

5. Dolores & in lateribus, & in pectoribus, & in aliis (partibus,) ſi multùm differant, conſiderandum.

VI. Epid. VII. 83.
Vict. Acut. LII. 1. 2. 3.

6. Renum & veſicæ dolores difficulter ſanantur *in* ſenibus.

ζ'. Τὰ ἀλγήματα τὰ κατὰ τὴν κοιλίη γινόμενα, τὰ μὲν μετέωρα, κυφότερα· τὰ δὲ μὴ μετέωρα, ἰσχυρότερα.

ή. 1) Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι τὰ γινόμεν ἕλκεα (a) ἐν τῷ σώματι, ὐ ῥηϊδίως ὑγιάζεται.

1) Aph. VI. 14.

θ'. Τὰ πλατέα ἐξανθήματα ὐ πάνυ κνησμώδεα.

VI. Epid. II. 52.

ί. Κεφαλὴν (a) πονέοντι, ἢ περιωδυνέοντι, πύον, ἢ ὕδωρ, ἢ αἷμα ῥυὲν κατὰ τὰς ῥῖνας, ἢ κατὰ τὸ στόμα, ἢ κατὰ τὰ ὦτα λύει τὸ νόσημα.

Judicat. XII. 3. Sal. Diæt. XIV. 4.
Coac. II. 25. 26. 27. 59. VII. Epid. XXX. 6. 16.

ιά. Τοῖσι μελαγχολικοῖσι, ἢ τοῖσι φρενιτικοῖσιν, αἱμορῥοΐδες ἐπιγινόμεναι, ὠγαθὸν.

Aph. VI. 21. Humor. XI. 1.

ιβ'. Αἱμορῥοΐδας ἰηθέντι χρονίας, ἢν μὴ μία φυλαχθῇ, κίνδυνος (a) ὕδρωπα ἐπιγενέσθαι, ἢ φθίσιν.

Humor. XI. 3.
IV. Epid. XXXI. 1. 2.

ιγ'. Ὑπὸ

7. Dolores qui in ventre fiunt, elevati quidem, leviores: non elevati verò, vehementiores.

8. 1) Hydropicis ulcera in corpore orta, (a) non facilè sanantur.

(a) Celf. III. 21. pag. 161. l. 4.

9. Efflorescentiæ latæ, non admodum pruriginosæ.

10. Caput (a) laboranti, & circumcirca dolenti, pus, aut aqua, aut sanguis effluens per nares, aut per os, aut per aures, solvit morbum.

II. Morb. IV. 18. XII. 1. ad 7. XVI. 10. III. Morb. II. 6. 7. 8. (a) Celf. II. 8. p. 70. l. 9.

11. Melancholicis, & nephriticis, hæmorrhoïdes supervenientes, bonum.

Judicat. X. 9.

12. Hæmorrhoïdas curanti diuturnas, nisi una servata fuerit, periculum (a) *est* ne hydrops superveniat, aut tabes.

V. Epid. X. 18. ad 21. VI. Epid. III. 65. (a) Celf. II. 7. pag. 62. l. 12.

ιγ'. Ὑπὸ λυγμῶ ἐχομένῳ πλαρμοὶ (a) ἐγγενόμενοι, λύσι τὸν λυγμόν.

Prænot. XIII. 11. Coac. III. 175.

ιδ'. Ὑπὸ ὕδρωπος ἐχομένῳ, τῇ καὶ τὰς φλέβας ἐς τὴν κοιλίην ὕδατος ῥυείσης λύσις.

Aph. VII. 29.
Flat. XIIX. 8. 9.
Judicat. XI. 20.

ιε'. Ὑπὸ διαῤῥοίης (b) ἐχομένῳ μακρῇ ἀπὸ ταυτομάτης ἐμεθέντος ἐπιγενόμενος, λ διάῤῥοιαν.

II. Diæt. XXVI. 15. 16.
Loc. in Hom. XLV. 8.
Coac. III. 7.

ις'. Ὑπὸ πλευρίτιδος, ἢ ὑπὸ περιπλευμονίης ἐχομένῳ (c) διάῤῥοια ἐπιγενομένη κακόν.

Aph. V. 12. 14.
Loc. in Hom. XXIX. 15. 16. 17.
I. Morb. VI. 5.
X. 41.

ιζ'. Ὀφθαλμιῶντα (d) ὑπὸ διαῤῥοίης λῆξαι, ἀγαθόν.

Judicat. XII. 9. Coac. II. 130. 133.

ιη'. Κίσιν ἀμακοπέντι, ἢ ἐγκέφαλον

(a)

13. A singultu detento sternutationes (a) supervenientes, solvunt singultum.

(a) Cels. II. 8. p. 69. l. 27.

14. Ab hydrope detento, si aqua secundum venas in alvum fluxerit, solutio *fit*.

Coac. III. 285. 289.
I. Morb. VI. 7.
II. Morb. LXIX. 11. 12.

15. A diuturno alvi (b) profluvio detento, sponte superveniens vomitus, alvi profluvium solvit.

I. Morb. VI. 10.
VII. 7.
(b) Cels. II. 8. p. 69. l. 27.

16. A pleuritide, aut à peripneumoniâ detento alvi (c) profluvium superveniens, malum.

III. Morb. XVII. 59.
(c) Cels. II. 8. pag. 71. l. 9.

17. Ophthalmiâ (d) laborantem alvi profluvio corripi, bonum.

(d) Cels. II. 8. p. 69. l. 20.

18. Cui perfecta est vesica, aut cerebrum,

(a) ἢ καρδίην, ἢ φρένας, ἢ τῶν ἐντέρων τι τῶν λεπτῶν, ἢ κοιλίην, ἢ ἧπαρ, θανατώδες.

Aph. VI. 24.
II. Prædict. XIX. 2. ad 6. 11. 12.
XXII. 1.
Coac. III. 387. 388. 389.

ιθ'. Ἐπὴν διακοπῇ ὀσέον, ἢ χόνδρος, 1) ἰὸν νεῦρον, (b) ἢ γνάθε τὸ λεπλὸν, ἢ ἀκροποδίης· ὅτε αὔξεται, ὅτε ξυμφύεται.

Aph. VII. 28.
Coac. III. 379. ad 382.
1) II. Prædict. XXIV. 1.
I. Morb. III. 32. 33.
VII. 21.

κ'. Ἢν ἐς τὴν κοιλίην αἷμα (c) ἐκχυθῇ παρὰ φύσιν, ἀνάγκη ἐκπυηθῆναι.

Aph. VII. 38. I. Morb. III. 37.
Plat. XVII. 3. X. 42. ad 48.
XII. 4.
XV. 4.

κά. Τοῖσι μαινομένοισι, κιρσῶν, (d) ἢ αἱμορροίδων ἐπιγενομένων, τῆς μανίης λύσις.

Aph. VII. 5. Humor. XI. 1.

κβ'. Ὁκόσα ῥήγματα ἐκ τῆ νώτε (e) ἐς τὰς ἀγκῶνας καταδαίνει, φλεβοτομίη λύει.

II. Morb. LIX. 22.

κγ'. Ἢν φόβῳ καὶ (a) δυσθυμίη πολὺν χρόνον

rebrum,(a) aut cor,aut ſeptum transverſum, aut aliquod ex inteſtinis tenuibus, aut ventriculus,aut hepar, lethale.

I. Morb. III. 4.
VII. 21.

(a) Celſ. V. 26. §. 2. p. 283. l. 18.

19. Ubi diſſectum fuerit os, aut cartilago, 1) aut nervus, (b) aut genæ pars tenuis, aut præputium, neque augetur, neque coaleſcit.

(b) Celſ. II. 10. p. 81. l. 24. V. 26. §. 22. pag. 291. l. 28.
Ariſtotel. Hiſt. Anim. l. 13.

20. Si in ventrem ſanguis effuſus (c) fuerit præter naturam, neceſſe *eſt* ſuppurari.

(c) Celſ. II. 7. pag. 62. l. 29.

21. Inſanientibus, ſi varices, (d) aut hæmorrhoïdes ſupervenerint, inſaniæ ſolutio *fit*.

(d) Celſ. II. 8. pag. 69. l. 21.

22. Quæ ruptiones ex dorſo (e) ad cubitos deſcendunt, venæſectio ſolvit.

(e) Celſ. II. 10. pag. 81. l. 8.

23. Si metus & (a) triſtitia multo tem-

χρόνον διατελέῃ, μελαγχολικὸν τὸ τοι-
τον.

Aph. VII. 40.

κδ'. Ἐντέρων ἢν διακοπῇ τῶν λεπτῶν
ἐ ξυμφύεται.

Aph. VI. 18. 19.
II. Prædict. XIX. 4.

κέ. Ἐξυσίπελας ἔξωθεν μὲν εἴσω
πεφθαι, ἐκ ἀγαθόν· ἔσωθεν δὲ ἐξ
ἀγαθόν.

Aph. VI. 37.
Prænot. VII. 3.
XXIII. 9.

κς'. Ὁκόσοισιν ἂν ἐν τοῖσι καύσοισι
μοι (b) γένωνται, παρακοπὴ λύει.

Judicat. XI. 10. Coac. I. 185.

κζ'. Ὁκόσοι ἕμπυοι, 1) ἢ ὑδρωπ
(c) καίονται, ἢ τέμνονται, ἐκρυέντ
πύε ἢ τᾶ ὕδατ ἀφρόε, πάντας ἀπ
λυνται.

Aph. II. 51.
VII. 44.
Coac. III. 91. 92.
II. Morb. XLV. 24. ad 28.
III. Morb. XXVII. 1. 8. 14.

κή. Εὐνέχοι (d) ἐ ποδαγριῶσιν, 1)
φαλακροι γίγνονται.

(1) Nat. Puer. XIIX. 4. 5. 6.
XIX. 1.

κθ'.

pore perſeverent, melancholicum hoc ipſum.

(a) Celſ. II. 7. pag. 62. l. 17.

24. Si ex inteſtinis tenuibus aliquod diſſectum fuerit, non coaleſcit.

Coac. III. 379. 387.
I. Morb. VII. 24.

25. Eryſipelas foris quidem intrò verti, non bonum: intùs verò foràs, bonum.

Coac. III. 103.
I. Morb. VI. 8. 9.

26. Quibus in febre ardente tremores (b) fiunt, delirium ſolvit.

(b) Celſ. II. 8. pag. 69. l. 34.

27. Qui ſuppurati, 1) aut hydropici (c) uruntur, aut ſecantur, hi pure aut aquâ acervatim effluente, omninò moriuntur.

Int. Affect. IV. 30.
X. 20. ad 23.
XXV. 33. ad 36.
XXVII. 5.
1) VI. Epid. VII. 62.
(c) Celſ. II. 8. pag. 73. l. 2.

28. Eunuchi (d) non laborant podagrâ, 1) neque calvi fiunt.

(d) Celſ. IV. 24. p. 137. l. 20.

κθ'. Γυνὴ δ' (a) ποδαγριᾷ, ἢν μὴ τὰ καταμήνια (b) αὐτέῃ ἐκλίπῃ.

V. Epid. XXXIII. 4.
VI. Epid. VIII. 98. ad 101.
VII. Epid. XLIX. 12.

λ'. Παῖς (c) δ' ποδαγριᾷ, πρὸ τῦ ἀφροδισιασμῦ.

Coac. III. 395.

λά. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν ἀκρητοποσίη, λαγνὸν, ἢ πυρίη, ἢ φλεβοτομίη, ἢ φαρμακείη λύει.

Aph. VII. 46. II. Epid. VI. 26.

λβ'. 1) Τραυλοὶ ὑπὸ διαῤῥοίης μάλιστα ἁλίσκονται μακρῆς.

1) Præcept. XII. 1. ad 5. Coac. III. 147.

λγ'. Οἱ ὀξυρεγμιώδεες δ' πάνυ τι πλευριτικοὶ γίγνονται.

λδ'. Ὁκόσοι φαλακροὶ, τετέοισι κιρσοὶ μεγάλοι δ' γίγνονται. ὁκόσοισι δ' ἂν φαλακροῖσιν ἔξω κιρσοὶ ἐπιγένωνται, πάλιν ἔτι γίγνονται δατέες.

II. Epid. V. 40.

λέ. Τοῖσιν ὑδρωπικοῖσι βὴξ (e) ἐπιγενομένη, κακόν.

Aph. VII. 47.
II. Prædict. XI. 1. 16.

λς'. Δυσεν-

29. Mulier non (a) laborat podagrâ, nisi menses (b) ipsi defecerint.

I. Morb. Mul. XIII. 6. 11.
(a) Senec. Ep. XCV.
(b) Celf. IV. 24. pag. 237. l. 22.

30. Puer (c) non laborat podagrâ, ante Veneris usum.

(c) Celf. IV. 24. pag. 237. l. 20.

31. Oculorum dolores meri potus, aut balneum, (d) aut fomentum, aut venæsectio, aut purgatio solvit.

(d) Celf. VI. 6. pag. 348. l. 10.

32. 1) Balbi ab alvi profluvio maximè corripiuntur longo.

Verat. uf. 1. 12.

33. Acidum ructantes non admodum pleuritici fiunt.

34. Qui calvi *sunt*, his varices magni non fiunt. Quibus verò dum sunt calvi superveniunt varices, hi rursus capillati fiunt.

35. Hydropicis tussis (e) superveniens, malum.

II. Epid. V. 28.
(e) Celf. II. 8. pag. 72. l. 25.

λϛ'. Δυσουρίην φλεβοτομίη λύει· τάμνει δὲ τὰς εἴσω.

Vid. Aph. VII. 48.

λζ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ (a) οἴδημα γενέσθαι ἐν τῷ τραχήλῳ ἀγαθόν· ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νούσημα.

Vid. Aph. VII. 49.

λή. 1) Ὁκόσοισι κρυπτοὶ καρκῖνοι γίγνονται, μὴ θεραπεύειν βέλτιον. θεραπευόμενοι γὰρ ἀπόλλυνται ταχέως. μὴ θεραπευόμενοι δὲ πλείω χρόνον διατελοῦσι.

1) II. Prædict. XVIII. 5. 9.
XXI. 5.

λθ'. Σπασμὸς γίνεται ἢ ὑπὸ πληρώσιος, ἢ κενώσιος. οὕτω δὲ καὶ λυγμός.

μ'. Ὁκόσοισι περὶ τὸ ὑποχόνδριον πόνοι γίγνονται ἄτερ (b) φλεγμονῆς. τουτέοισι πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὸν πόνον.

Aph. VII. 52. Coac. III. 272.

μά. Ὁκόσοισι διὰ πυόν τι ἐὸν ἐν τῷ σώματι μὴ διασημαίνει, τουτέοισι διὰ παχύτητα τοῦ πύου, ἢ τοῦ τόπου, οὐκ ἀποσημαίνει.

Coac. III. 238. 239.
II. Morb. XLV. 14.

μβ'. Ἐ

36. Urinæ difficultatem venæsectio solvit: secandæ verò internæ.

37. Ab anginâ detento tumorem (a) fieri in collo, bonum: foràs enim morbus vertitur.

(a) Celf. IV. 4. p. 196. l. 18. IV. 4. p. 197. l. 14.

38. 1) Quibus occulti cancri fiunt, *eos* non curare melius est. Curati enim citò pereunt. Non curati verò longius tempus perdurant.

II. Morb. XXIII. 25.

39. Convulsio fit aut à repletione, aut evacuatione. Sic quidem etiam singultus.

40. Quibus ad hypochondrium dolores fiunt absque (b) inflammatione, his febris superveniens solvit dolorem.

(b) Celf. II. 8. p. 70. l. 3. III. 10. p. 139. l. 17.

41. Quibus suppuratum quid in corpore existens, nullum sui signum prodit, his propter crassitudinem puris, aut loci, signum non exhibet.

III. Morb. XXVII. 1.

μβ'. Ἐν τοῖσιν ἰκτερικοῖσι τὸ ἧπαρ (a) σκληρὸν γενέσθαι, πονηρόν.

Aph. IV. 64.
Coac. II. 223. 225. ad 229.

μγ'. Ὁκόσοι σπληνώδεες ὑπὸ (b) δυσεντερίης ἁλίσκονται, 1) τετέοισιν, ἐπιγενομένης μακρῆς τῆς δυσεντερίης, 2) ὕδρωψ ἐπιγίνεται, ἢ λειεντερίη, ἢ ἀπόλλυνται.

Aph. VI. 48.
VII. 76.
Coac. III. 295. 296.
1) I. Morb. III. 27.
2) Coac. III. 275.

μδ'. Ὁκόσοισιν ἐκ (c) σραγγυρίης εἰλεὸς ἐπιγίνεται, ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται, ἢν μὴ πυρετῷ ἐπιγενομένῳ ἄλις τὸ ὄρον ῥυῇ.

Judicat. XII. 2. Coac. III. 314. V. 75. 87.

με'. Ἕλκεα ὁκόσα ἐνιαύσια γίνεται, ἢ μακρότερον χρόνον ἴσχουσιν, ἀνάγκη ὀστέον ἀφίσασθαι, 1) ἢ τὰς ἑλκὺς κοίλας γίνεσθαι.

Fractur. XXXVI. 2. 1) Ulcer. V. 4.

μς'. 1) Ὁκόσοι υἱοὶ ἐξ ἄθματος, ἢ βηχὸς γίγνονται πρὸ τῆς ἥβης, ἀπόλλυνται.

1) Articul. XXXVII. 1. 4. 5. 6.
XXXVIII. 4. 5.

μζ'. Ὁκόσοισι φλεβοτομίη, ἢ φαρμακείη

42. In ictericis hepar (a) durum fieri, malum.

(a) Celſ. II. 8. pag. 74. l. 22.

43. Qui lienoſi à dyſenteriâ (b) corripiuntur, his longâ ſuperveniente dyſenteriâ, hydrops ſupervenit, aut inteſtinorum lævitas, & pereunt.

Affection. XXI. 23.
XXIII. 3.
XXVIII. 1.

(b) Celſ. II. 8. p. 74. l. 24.

44. Quibus ex (c) urinæ ſtillicidio volvulus ſupervenit, in ſeptem diebus pereunt, niſi febre ſuperveniente urina abundè fluxerit.

(c) Celſ. II. 8. p. 70. l. 7. II. 8. p 74. l. 28.

45. Ulcera quæcunque annua fiunt, aut longius tempus occupant, neceſſe eſt os abſcedere, 1) & cicatrices cavas fieri.

46. 1) Qui gibbi ex aſthmate, aut tuſſi fiunt ante pubertatem, pereunt.

Vectiar. XXI. 6.

47. Quibus venæſectio, aut purga-

κεῖν ξυμφέρει, τετέσσ προσῆκον τῷ ἡρῷ φλεβοτομεῖν, ἢ φαρμακεύειν.

Aph. VII. 53.

μή. Τοῖσι σπληνώδεσι (a) δυσεντερίη ἐπιγενομένη, ἀγαθόν.

Aph. VI. 43.
Coac. III. 295.

μθ'. Ὁκόσα ποδαγρικὰ νοσήματα γίγνονται, ταῦτα ἀποφλεγμήναντα (b) ἐν τεσσαράκοντα ἡμέρῃσιν ἀποκαθίσαντα.

Judicat. VI. 3.

ν'. Ὁκόσοισιν ἂν ὁ ἐγκέφαλος (c) ὀλιγακοπῇ, τετέοισιν ἀνάγκη πυρετὸν, καὶ χολῆς ἔμετον ἐπιγίγνεσθαι.

II. Prædict. XXII. 12. 16.
XXIII. 5. ad 11.
Coac. III. 271. 383. 384.

να. Ὁκόσοισιν ὑγιαίνουσιν ὀδύναι γίγνονται ἐξαίφνης ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ παραχρῆμα ἄφωνοι γίνονται, καὶ ῥέγχουσιν, ἀπόλλυνται ἐν ἑπτὰ ἡμέρῃσιν, ἢν μὴ πυρετὸς ἐπιλάβῃ.

Judicat. XII. 4.
Coac. II. 6.
III. 320. ad 323.
II. Morb. VI. 1. 2. 3. 4. 7.
XXI. 2. ad 12.

νβ'. Σκοπεῖν χρὴ καὶ τὰς ὑποφάσεις τῶν ὀφθαλ-

tio conducit, his vere convenit venam secare, aut purgationem facere.

48. Lienosis dysenteria (a) supervenies, bonum.

I. Morb. VI. 7.
(a) Cels. II. 8. pag. 70. l. 1.

49. Qui podagrici morbi fiunt, hi sedatâ inflammatione in (b) quadraginta diebus decedunt.

(b) Cels. IV. 24. p. 240. l. 1.

40. Quibus perscissum fuerit cerebrum, his necesse est febrem, & bilis vomitum supervenire.

III. Morb. I. 35.
(c) Cels. V. 26. p. 289. l. 34.

51. Quibus sanis dolores derepentè fiunt in capite, & statim muti fiunt, ac stertunt, in septem diebus pereunt, 1) nisi febris apprehenderit.

III. Morb. VIII. 2.
1) I. Prædict. X. 13.
XII. 8.
(d) Cels. II. 8. pag. 72. l. 14.

52. Considerare verò etiam oportet

ὀφθαλμῶν ἐν τοῖσιν ὕπνοισιν. ἢν γάρ τι ὑποφαίνηται, ξυμβαλλομένων τῶν βλεφάρων, (a) τῷ λευκῷ, μὴ ἐκ διαῤῥοίης ἐόντι, ἢ ἐκ φαρμακοποσίης, φλαῦρον τὸ σημεῖον, καὶ θανατῶδες σφόδρα.

Prænot. III. 1.
Prædict. XI. 2.

νγ'. Αἱ παραφροσύναι, αἱ μὲν μετὰ (b) γέλωτος γινόμεναι, ἀσφαλέσεραι· αἱ δὲ μετὰ σωφρονος, ἐπισφαλέσεραι.

Coac. I. 141.

νδ'. Ἐν τοῖσιν ὀξέσι πάθεσι τοῖσι μετὰ πυρετοῦ, αἱ κλαυθμώδεες ἀναπνοαὶ, κακαί.

νέ. Τὰ ποδαγρικὰ (c) τῷ ἥρῳ, καὶ τῷ φθινοπώρῳ κινέεται ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.

Aph. III. 20.

νς'. 1) Τοῖσι μελαγχολικοῖσι νουσήμασιν ἐς τάδε ἐπικίνδυνοι 2) αἱ ἀποσκήψιες, 3) ἢ ἀποπληξίην τῷ σώματος, ἢ σπασμὸν, ἢ μανίην, ἢ τύφλωσιν σημαίνουσι.

1) Aph. VII. 40.
2) Vict. Acut. XLV. 3.

νζ'. Ἀπόπληκτοι δὲ μάλιστα γίγνονται, ἐλικίῃ τῇ ἀπὸ τεσσαράκοντα ἐτέων ἄχρις ἑξήκοντα.

Aph. III. 31.

νή. Ἢν

tet oculorum ſubtùs apparentia in ſomnis. Si enim albi quid, palpebris commiſſis, ſubtùs appareat, cui *id* non ex alvi profluvio eſt, aut ex potione purgante, pravum ſignum, & valdè lethale.

Coac. II. 124.

(a) Celſ. II. 6. p. 54. l. 20. II. 8. p. 72. l. 18.

53. Deliria, (b) cum riſu quidem accidentia, ſecuriora: cum ſtudio verò, periculoſiora.

(b) Celſ. III. 18. p. 154. l. 32.

54. In acutis affectionibus quæ cum febre *ſunt*, luctuoſæ reſpirationes, malæ.

55. Podagrici *morbi* (c) vere, & autumno moventur ut plurimùm.

(c) Celſ. II. 1. 6. 43. l. 28. III. 24. p. 238. l. 3.

56. 1) Morbis melancholicis ad hæc periculoſi ſunt *humorum* 2) decubitus, 3) aut corporis ſiderationem, aut convulſionem, aut inſaniam, aut cæcitatem ſignificant.

II. Prædict. XIII. 3. 3) Coac. III. 316. 317.

57. Apoplectici autem fiunt maximè, ætate ab anno quadrageſimo usque ad ſexageſimum.

58. Si

νή. Ἢν ἐπίπλοον ἐκπέτῃ, ἀνάγκη ἀποσαπῆναι.

Coac. III. 378. I. Morb. III. 36.

νθ'. Ὁκόσοισιν ὑπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης ἐξίσταται τὸ ἰσχίον, καὶ πάλιν ἐμπίπτει, τουτέοισι μύξαι ἐπιγίνονται.

ξ'. 1) Ὁκόσοισιν ὑπὸ ἰσχιάδος ἐνοχλουμένοισι χρονίης τὸ ἰσχίον (a) ἐξίσταται, τουτέοισι τήκεται τὸ σκέλος, 2) καὶ χωλοῦνται, 3) ἢν μὴ καυθῶσιν.

1) Glandul. X. 8.
2) I. Morb. III. 16.
Int. Affect. LVIII. 2.

Τμῆμα ἕβδομον.

Α'.

Ἐν 1) τοῖσιν ὀξέσι νουσήματι ψύξις (a) ἀκρωτηρίων, κακόν.

Aph. VII. 26. Coac. I. 165.
Prænot. XV. 9. VI. Epid. VIII. 9[illegible]

β'. Ἐπὶ ὀστέῳ νοσέοντι σὰρξ πελιδνὴ, κακόν.

γ'. Ἐπὶ ἐμέτῳ (b) λὺγξ καὶ ὀφθαλμοὶ ἐρυθροὶ, κακόν.

Coac. IV. 20.

δ'. Ἐ[illegible]

58. Si omentum exciderit, neceſſe eſt putrefieri.

59. Quibus à diuturno coxendicis morbo vexatis coxa excidit, & rurſus incidit, his mucus innaſcitur.

60. 1) Quibus à diuturno coxendicis morbo vexatis coxa (a) excidit, his crustabeſcit, 2) & claudicant, 3) niſi uſti fuerint.

3) Aër. Aq. Loc. XLVII. 5. Affection. XXX. 12.
(a) Celſ. IV. 23. pag. 236. l. 19.

Sectio Septima.

I.

IN 1) Morbis acutis (a) extremarum partium frigus, malum.

1) Aph. IV. 8.
(a) Celſ. II. 4. p. 51. l. 25. II. 6. p. 55. l. 21.

2. Ex oſſe ægrotante caro livida, malum.

3. A vomitu (b) ſingultus, & oculi rubri, malum.

(b) Celſ. II. 4. p. 51. l. 27.

δ'. Ἐπὶ ἱδρῶτι (a) φρίκη, ὀ χρηστόν.
I. Prædict. VII. 14. 15.

ε'. Ἐπὶ μανίῃ δυσεντερίη, ἢ ὕδρωψ, ἢ ἔκστασις, ἀγαθόν.
Aph. VI. 21.

ϛ'. Ἐπὶ νούσῳ πολυχρονίῃ, ἀποσιτίη (b) 1) καὶ ἄκρητοι (c) ὑποχωρήσιες, κακόν.
1) Aph. VII. 23.
(b) Cels. II. 4. p. 51. l. 29.

ζ'. Ἐκ πολυποσίης ῥῖγος καὶ παραφροσύνη, κακόν.
Aph. V. 5.

η'. Ἐπὶ φύματος εἴσω ῥήξιος ἔκλυσις, ἔμετος, καὶ λειποψυχίη γίγνεται.
Coac. II. 236. I. Morb. XII. 7.

θ'. Ἐπὶ αἵματος ῥύσει (d) παραφροσύνη, ἢ καὶ σπασμὸς, κακόν.
Aph. V. 3. Coac. III. 57.

ι'. Ἐπὶ εἰλεῷ ἔμετος, (e) ἢ λὺγξ, ἢ σπασμὸς, ἢ παραφροσύνη, κακόν.
Coac. III. 303.

ια'. Ἐπὶ πλευρίτιδι (f) περιπνευμονίη, κακόν.
Coac. III. 172.
Affection. IX. 12.

ιβ'. Ἐπὶ

4. A sudore (a) horror, non bonum.

(a) Celf. II. 4. pag. 51. l. 26.

5. Ab insaniâ dysenteria, aut hydrops, aut mentis emotio, bonum.

6. In morbo diuturno appetitus prostratus, (b) 1) & meracæ (c) dejectiones, malum.

(c) Celf. II. 4. pag. 53. l. 3.

7. A multo potu rigor, & delirium, malum.

8. A tumoris intus ruptione, exsolutio, vomitus, & animi deliquium fit.

9. A sanguinis fluxu (d) delirium, aut etiam convulsio, malum.

(d) Celf. II. 8. pag. 76. l. 12.

10. Ab ileo vomitus, aut (e) singultus, aut convulsio, aut delirium, malum.

(e) Celf. II. 8. pag. 74. l. 20.

11. A pleuritide (f) peripneumonia, malum.

(f) Celf. II. 7. pag. 64. l. 13.

ιβ'. Ἐπὶ περιπνευμονίῃ φρενῖτις, κακόν.

ιγ'. Ἐπὶ καύμασιν ἰσχυροῖσι (a) σπασμὸς, ἢ τέτανος, κακόν.

Aph. II. 26.

ιδ'. Ἐπὶ ὠλένῃ (b) ἐς τὴν κεφαλὴν ἔκπληξις, ἢ παραφροσύνη, κακόν.

Coac. II. 8.
III. 371.
VII. Epid. XXX. 8.

ιε. Ἐπὶ αἵματος πτύσει πύου πτύσις, κακόν.

Aph. VII. 16. 78.
Nat. Human. XXIII. 1.

ις'. 1) Ἐπὶ πύου πλύσει φθίσις καὶ ῥύσις. 2) ἐπὴν δὲ τὸ πλύελον (c) ἴσχηται, ἀπεφθήσκουσιν.

Aph. VII. 15. 78.
1) Glandul. X. 2. 3. 4.
2) Coac. III. 257.

ιζ'. Ἐπὶ φλεγμονῇ τοῦ ἥπατος (d) λυγξ, κακόν.

Aph. V. 58.

ιη. Ἐπὶ ἀγρυπνίῃ σπασμὸς, (e) ἢ παραφροσύνη, κακόν.

(e) Celf. II. 7. p. 64. l. 17.

ιθ'. Ἐπὶ

12. A peripneumoniâ phrenitis, malum.

13. Ab ardoribus vehementibus (a) convulsio, aut tetanus, (*rigor*) malum.

(a) Celf. II. 7. pag. 64. l. 14.

14 A plagâ (b) in caput, ſtupor, aut delirium, malum.

Cap. Vuln. XV. 1.

(b) Celf. II. 7. pag. 64. l. 16.

15. A ſanguinis ſputo, puris ſputum, malum.

II. Prædict. XIV. 1. 3.

16. 1) A puris ſputo, tabes, & fluxus. 2) Poſtquam verò ſputum (c) retinetur, moriuntur.

I. Morb. X. 17. 20.
XI. 40.
Vict. Acut. VIII. 6. 7. 8.

(c) Celf. II. 8. pag. 72. l. 5.

17. Ab hepatis inflammatione (d) ſingultus, malum.

(d) Celf. II. 7. pag. 62. l. 3.

18. A vigiliâ convulſio, (e) aut delirium, malum.

ιθ'. Ἐπὶ ὀσέος ψιλάσει ἐρυσίπελας (κακόν.)

Cap. Vuln. XXVII. 4.

κ'. Ἐπὶ ἐρυσιπέλατι σπεδὼν, ἢ ἐκπύησις, (κακόν.)

κά. Ἐπὶ ἰχυρῷ σφυγμῷ ἐν τοῖσιν ἕλκεσιν (a) αἱμορραγίη, (κακόν.)

(a) Celf. II. 7. pag. 64. l. 18.

κβ'. Ἐπὶ ὀδύνῃ πολυχρονίῃ τῶν περὶ τὴν κοιλίην, ἐκπύησις, (κακόν.)

Aph. VII. 26.

κγ'. Ἐπὶ ἀκρήτῳ ὑποχωρήσει (b) δυσεντερίη, (κακόν.)

Aph. VII. 6.

κδ'. Ἐπὶ ὀσέος διακοπῇ παραφροσύνη, κενεὸν λάβῃ.

κε'. Ἐκ φαρμακοποσίης σπασμὸς, θάνατῶδες.

Vid. Aph. V. 1.

κς'. Ἐπὶ 1) ὀδύνῃ ἰχυρῇ τῶν περὶ τὴν κοιλίην, ἀκρωτηρίων (c) ψύξις, κακόν.

Aph. IV. 48.
VII. 1.

κζ'. Γυναικὶ

19. Ab ossis denudatione erysipelas, (malum.)

20. Ab erysipelate putredo, aut suppuratio, (malum.)

21. A forti pulsu in ulceribus, sanguinis (a) eruptio, (malum.)

22. A dolore diuturno partium circa ventrem, suppuratio, (malum.)

23. A mercâ dejectione (b) dysenteria, (malum.)

(b) Cels. II. 7. pag. 64. l. 10.

24. Ab osse perscisso delirium, si in vacuum penetraverit.

25. A purgantis potione convulsio, lethale.

26. A 1) dolore vehementi partium, circa ventrem, extremarum (c) frigus, malum.

1) Aph. VII. 22. (c) Cels. II. 8. p. 68. l. 14.

κζ'. Γυναικὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ τεινεσμὸς ἐπιγενόμενος, ἐκτρῶσαι ποιέει.

I. Morb. Mul. XLII. 4.

κη'. Ὅ, τι ἂν ὀστέου, ἢ χόνδρου, ἢ νεῦρον ἀποκοπῇ ἐν τῷ σώματι, ὅτε αὔξεται, ξυμφύεται.

Vid. Aph. VI. 19.

κθ'. Ἡ ὑπὸ λευκῆς φλέγματος ἐχομένη διάρροια (a) ἐπιγίνηται ἰσχυρὴ, λύει νοῦσον.

Flat. XVIII. 8. 9. Coac. III. 285. 31
Judicat. XI. 21. I. Morb. VI. 7.

λ'. Ὁκόσοισιν ἀφῳδὴ τὰ διαχωρήματα ἐν τῇσι διαῤῥοίῃσι, 1) τετέσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς φλέγμα καταῤῥέει.

Morb. Sac. VII. 28. 1) Coac. V. 13. 14.

λα'. Ὁκόσοισι πυρέσσουσιν 1) ἐν τοῖσιν ῥοισι κριμνώδεες αἱ ὑποστάσιες γίγνονται μακρὴν τὴν ἀῤῥωστίην σημαίνουσιν.

1) Prænot. XI. 7. Coac. II. 199.
V. 12. 64. (6

λβ'. Ὁκόσοισι ἢ χολώδεες αἱ (b) ὑποστάσιες, ἄνωθεν δὲ λεπταὶ, ὀξείην ἀῤῥωστίην σημαίνει.

Coac. V 6. 8.
I. Morb. XXVII. 28.

λγ'. Ὁκ

27. Mulieri in utero gerenti, teneſmus ſuperveniens, abortire facit.

28. Quodcunque os, aut cartilago, aut nervus in corpore diſſectus fuerit, neque augetur, neque coaleſcit.

29. Si à leucophlegmatiâ detento vehemens diarrhœa (a) ſuperveniat, morbum ſolvit.

II. Morb. LXIX. 11. 12. (a) Celſ. II. 8. p. 68.
Int. Affect. XXIII. 12. l. 14.

30. Quibus ſpumoſæ egeſtiones in alvi profluviis, 1) his de capite pituita defluit.

31. Quibus febricitantibus, 1) in urinis ſubſidentiæ fiunt craſſiori farinæ ſimiles, longam infirmitatem ſignificant.

32. Quibus autem bilioſæ (b) ſubſidentiæ, ab initio verò tenues, acutum morbum ſignificat.

Vict. Acut. LIV. 5.
(b) Celſ. II. 5. pag. 53. l. 26.

33. Qui-

λγ'. Ὁκόσοισι δὲ 1) διεςηκότα τὰ
γίγνεται, τυτέοισι ταραχὴ ἰσχυρὴ ἐν τῷ
ματί ἐςιν.

1) Coac. V. 15. 16. 76.
IV. Epid. VI. 14. 17.

λδ'. Ὁκόσοισι δὲ ἐπὶ τοῖσιν οὔροισιν
ςανται (a) πομφόλυγες, νεφριτικὰ σημ
νουσι, καὶ μακρὴν τὴν ἀῤῥωςίην ἔσεσθαι.

(a) Celſ. II. 5. p. 53. l. 29. II. 7. p. 60. l

λέ. Ὁκόσοισι δὲ λιπαρὴ ἡ ἐπίςασι
ἀθρόη, τουτέοισι νεφριτικὰ, καὶ ὀξέα
μαίνει.

Prænot XII. 1. 2. Coac. V. 43.

λς'. Ὁκόσοισι δὲ, νεφριτικοῖσιν ἐοῦσι,
προειρημένα ξυμβαίνει σημεῖα, πόνοι τε
τοὺς μύας τοὺς ῥαχιαίους γίνονται, ἢν
περὶ τοὺς ἔξω τόπους γένωνται, ἀπόςημα πρ
δέχου ἐσόμενον ἔξω· ἢν δὲ μᾶλλον οἱ π
πρὸς τοὺς εἴσω τόπους γίνωνται, καὶ τὸ ἀ
ςημα προσδέχου ἐσόμενον μᾶλλον εἴσω.

λζ'. Ὁκόσοι αἷμα (a) ἐμέουσιν, ἢν μὲν ὁ
πυρετοῦ, σωτήριον· εἰ δὲ ξὺν (b) πυρετῷ,
κόν. Θεραπεύειν δὲ τοῖσι ψυκτικοῖσι,
τοῖσι ςυπτικοῖσι.

Aph. IV. 25.
Coac. III. 238. ad 243.

λή. Ἰκ

33. Quibus autem urinæ 1) diſtantes fiunt, iis vehemens eſt in corpore turbatio.

34. Quibus verò in urinis (a) bullæ ſuperſtant, renum affectiones ſignificant, & longam fore invaletudinem.

35. Quibus autem pingue eſt & confertum quod ſupernatat, his *affectiones*, nephriticas, & acutas ſignificat. IV. Epid. VI. 12. 13.

36. Quibus verò nephriticis exiſtentibus, prædicta ſigna accidunt, & dolores circa muſculos ſpinales fiunt, ſi quidem ad loca exteriora fiunt, abſceſſum exſpecta futurum extrorſum. Si verò dolores fiant magis ad interna loca, etiam abſceſſum magis introrſum fore exſpecta.

37. Qui ſanguinem (a) vomunt, ſi quidem ſine febre, ſalutare: ſi verò cum (b) febre, malum. Curandum autem refrigerantibus, & adſtringentibus.

(a) Celſ. IV. 4. pag. 203. l. 13. & 22.
(b) Celſ. II. 6. pag. 56. l. 15.

38. De-

λή. Καταῤῥοι ἐς τὴν ἄνω κοιλίην ἐκπυῆνται ἐν ἡμέρῃσιν εἴκοσιν.

Aph. VI. 20. Loc. in Hom. XVIII. 7.

λθ'. Ἢν ἐρέῃ αἷμα καὶ θρόμβους, καὶ στραγγουρίην ἔχῃ, καὶ ὀδύνη ἐμπίπτῃ ἐς τὸ περίναιον καὶ τὸ ὑπογάστριον, καὶ τὸν κτένα, τὰ περὶ τὴν κύστιν νοσέειν σημαίνει.

Vid. Aph. IV. 80.

μ'. Ἢν ἡ γλῶσσα ἐξαίφνης ἀκρατὴς γένηται, ἢ ἀπόπληκτόν τι τοῦ σώματος, 1) μελαγχολικὸν τὸ τοιοῦτο γίγνεται.

1) Aph. VI. 23. 57.
II. Prædict. XVI. 12.

μά. Ἢν ὑπερκαθαιρομένων τῶν πρεσβυτέρων, λύγξ ἐπιγένηται, ἐκ ἀγαθόν.

Vid. Aph. V. 4.

μβ'. Ἢν πυρετὸς μὴ ἀπὸ χολῆς ἔχῃ, ὕδατος πολλοῦ καὶ θερμοῦ (a) καταχεομένου κατὰ τῆς κεφαλῆς, λύσις τοῦ πυρετοῦ γίνεται.

(a) Celf. III. 14. p. 143. l. 26.

μγ'. Γυνὴ ἀμφιδέξιος ἐ γίγνεται.

μδ'. Ὁκόσοι ἕμπυοι καίονται, ἢ τέμνονται, ἢν μὲν τὸ πύον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκὸν, περιγίγνονται. 1) ἢν δὲ ὕφαιμον, καὶ

38. Deſtillationes in ventrem ſupernum, in viginti diebus ſuppurantur.

I. Morb. XI. 2. 3.

39. Si *quis* ſanguinem & grumos mingat, & ſtranguriam habeat, & dolor incidat ad perinæum, & imum ventrem, & pectinem, *partes* circa veſicam laborare ſignificat.

40. Si lingua ex improviſo impotens fiat, aut aliqua corporis pars ſiderata, 1) melancholicum hoc ipſum fit.

Coac. III. 87. 88. 315. 317.

41. Si ſenioribus nimiùm purgatis, ſingultus ſuperveniat, non bonum.

42. Si febris, *quæ* non *eſt* à bile, detineat, (a) aquâ multâ, & calidâ in caput affuſâ, febris ſolutio fit.

43. Mulier ambidextra non fit.

44. Qui ſuppurati uruntur, aut ſecantur, ſi quidem purum effluat pus & album, evadunt. 1) Si verò ſubcruentum,

καὶ βορβορώδες, καὶ δυσώδες, 1) ἀπόλλυνται.

Aph. VI. 27. Prænot. VII. 6.
VII. 45. XIX. 4.

μέ. Ὁκόσοι τὸ ἦπαρ (a) διάπυον καίονται (ἢ τέμνονται,) ἢν μὲν τὸ πύον καθαρὸν ῥυῇ καὶ λευκὸν, περιγίνονται· ἐν χιτῶνι γὰρ τὸ πύον τετέοισίν ἐστιν· 1) ἢν δὲ οἷον ἀμόργη (b) ῥυῇ, ἀπόλλυνται.

Aph. VII. 44.
Prænot. VII. 6.
1) Coac. III. 218. 274.

μς'. Ὀδύνας ὀφθαλμῶν, ἄκρητον ποτίσας, καὶ λούσας πολλῷ θερμῷ, φλεβοτόμει.

Vid. Aph. VI. 31.

μζ'. Ὑδρωπιῶντα ἢν (c) βὴξ ἔχῃ, ἀνέλπιστός ἐστι.

Aph. VI. 35.
I. Prædict. XI. 1. 6.

μή. Στραγγουρίην, καὶ δυσουρίην θώκησις, καὶ φλεβοτομίη λύει. τάμνειν δὲ τὰς εἰσω (φλέβας.)

Aph. VI. 36.
II. Epid. VI. 39.

μθ'. Ὑπὸ κυνάγχης ἐχομένῳ οἴδημα καὶ ἐρύθη-

tum, & cænosum, ac graveolens, 1) pereunt.

II. Morb. XLV. 34. 35.
1) Coac. III. 217. 218. 269.

45. Qui *ad* hepar (a) suppuratum uruntur (aut secantur,) si quidem purum effluat pus & album, superstites evadunt: ipsis enim pus est in tunicâ. 1) Si verò effluat velut (b) amurca, pereunt.

(a) Celf. II. 8. pag. 67. l. 3.
(b) Celf. II. 8. p. 71. l. 13.

46. In doloribus oculorum, postquam merum bibendum dederis, & multâ calidâ laveris, venam secato.

47. Hydropicum si (c) tussis habeat, desperatus est.

II. Epid. V. 28.
(c) Celf. II. 8. pag. 72. l. 25.

48. Urinæ stillicidium, & urinæ difficultatem vini potus, & venæ sectio solvit. Secandæ verò internæ (venæ.)

49. Ab anginâ detento tumor & rubor

ἐρύθημα ἐν τῷ στήθει ἐπιγενόμενον, ἀγαθόν. ἔξω γὰρ τρέπεται τὸ νόσημα.

Vid. Aph. VI. 37.
Prænot. VII. 3.
XXIII. 14.

ν'. Ὁκόσοισιν ἂν 1) σφακελιθῇ ὁ ἐγκέφαλος, ἐν τρισὶν ἡμέρῃσιν ἀπόλλυνται· ἢν δὲ ταύτας διαφύγωσιν, ὑγιέες γίγνονται.

Coac. II. 53.
II. Morb. V. 2. 21.
XX. 2. 8. 9. 10.

νά. 1) Πταρμὸς γίνεται ἐκ τῆς κεφαλῆς, διαθερμαινομένης τῷ ἐγκεφάλῳ, ἢ διυγραινομένης τῷ ἐν τῇ κεφαλῇ κενῷ. ὑπερχεῖται γὰρ ὁ ἀὴρ ὁ ἐνεὼν ἔξω. 2) ψοφεῖ δὲ, ὅτι διὰ στενῆς ἡ διέξοδος αὐτῷ ἐστίν.

1) Prænot. XIII. 11.
2) Princip. & Car. XIX. 1. ad 4.

νβ'. Ὁκόσοισιν ἥπαρ περιωδυνᾶται, τετέοισι πυρετὸς ἐπιγενόμενος λύει τὴν ὀδύνην.

Aph. VI. 40. Coac. III. 272.

νγ'. Ὁκόσοισι ξυμφέρει αἷμα ἀφαιρεῖσθαι ἀπὸ τῶν φλεβῶν, τετέοις χρὴ ἧς φλεβοτομεῖσθαι.

Aph. VI. 47.

νδ'. Ὁκό-

bor in pectore ſuperveniens, bonum: foràs enim vertitur morbus.

Coac. II. 221.
III. 97. 102.
II. Morb. XXVI. 26.
XXVII. 14.

50. Quibus cerebrum 1) ſphacelo fuerit affectum, in tribus diebus pereunt: ſi verò hoc effugerint, ſani fiunt.

1) VII. Epid. XXX. 7.

51. 1) Sternutatio fit ex capite, percalefacto cerebro, aut perhumectato, *quod eſt* in capite, vacuo. Aër enim qui intus eſt ſupra modum (i. e. *vi*) foràs effunditur. 2) Strepit autem, quia per anguſtum ipſi eſt tranſitus.

52. Quibus hepar circumcirca dolet, his febris ſuperveniens dolorem ſolvit.

53. Quibus ſanguinem de venis auferre conducit, his vere venam ſecare oportet.

νδ'. Ὁκόσοισι μεταξὺ τῶν φρενῶν καὶ τῆς γαστρὸς φλέγμα ἀποκλείεται, καὶ ὀδύνην παρέχει, ὅκ ἔχον διέξοδον ἐς ὑστέρην τῶν κοιλιῶν, τετέοισι κατὰ τὰς φλέβας ἐς τὴν κύστιν τραπέντος τοῦ φλέγματος, λύσις γίγνεται τῆς νόσου.

νέ. Ὁκόσοισιν ἂν τὸ ἦπαρ ὑδατος πλησθὲν ἐς τὸ ἐπίπλοον ῥαγῇ, τετέοισιν ἡ κοιλίη ὑδατος ἐμπιπλᾶται, καὶ ἀποθνήσκουσιν.

Prænot. VIII. 6.
Coac. III. 276. 278.

νς'. Ἀλύκην, χάσμην, φρίκην, 1) οἶνος ἴσος ἴσῳ πινόμενος, λύει (τὴν νοῦσον.)

II. Epid. VI. 45.
1) II. Morb. XXXVIII. 6.

νζ. Ὁκόσοισιν ἐν τῇ ἐρήθρῃ φῦμα (a) γίνεται, τετέοισι διαπυήσαντος καὶ ἐκραγέντος, λύεται ὁ πόνος.

Vid. Aph. IV. 82.

νή. Ὁκόσοισι δ' ἂν ὁ ἐγκέφαλος σειφῇ ὑπό τινος προφάσιος, ἀνάγκη ἀφώνους γενέσθαι παραχρῆμα.

Coac. III. 370. I. Morb. III. 34.

(Ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ ὁ τράχηλος ἐπισφαφῇ, καὶ καταπίνειν μὴ δύνηται, οἰδήματος

54. Quibus inter ſeptum transverſum, & ventrem pituita excluditur, & dolorem exhibet, in neutrum ventrem habens tranſitum, his per venas in veſicam pituitâ verſâ, morbi ſolutio fit.

55. Quibus hepar aquâ repletum ad omentum eruperit, his venter aquâ impletur, & moriuntur.

Affection. XXIII. 3. ad 10.
Int. Affect. XXVI. 2.

56. Anxietatem, oſcitationem, horrorem, 1) vinum par pari *aquâ* potum, ſolvit (morbum.)

Int. Affect. V. 14.
II. Morb. Mul. LXXXVIII. 2.

57. Quibus in urinariâ fiſtulâ tuberculum (a) fit, his ſuppurato *eo* & perrupto, ſolvitur dolor.

(a) Celſ. II. 8. pag. 70. l. 22.

58. Quibus cerebrum concuſſum fuerit ab aliquâ cauſâ, neceſſe *eſt eos* ſtatim mutos fieri.

(Si à febre detento collum invertatur, & deglutire non poſſit, tumore

ματος μὴ ἐόντος ἐν τῷ τραχήλῳ, θανάσιμον.)

Vid. Aph. IV. 35.

νϑ'. Τοῖσι σώμασι τοῖσιν ὑγρὰς τὰς σάρκας ἔχουσι, δεῖ λιμὸν ἐμποιέειν· 1) λιμὸς γὰρ ξηραίνει τὰ σώματα.

Aph. II. 21.
IV. 13. 41.
VII. 50.

1) II. Diæt. XXXVIII. 1. 2.
III. Diæt. XVI. 12. 14.

ξ'. Ὅκου ἂν ἐν ὅλῳ τῷ σώματι μεταβολαὶ, ἢ τὸ σῶμα καταψύχηται, ἢ πάλιν θερμαίνηται, ἢ χρῶμα ἕτερον ἐξ ἑτέρου μεταβάλλῃ, μάκρου νόσου σημαίνει.

Vid. Aph. IV. 40.
I. Prædict. II. 4.
IV. 2.
VII. 12.
X. 2.

ξά. 1) Ἱδρὼς πολὺς, θερμὸς ἢ ψυχρὸς, ῥέων αἰεὶ, σημαίνει 2) ἔχειν πλησμονὴν ὑγρῆς. 3) ἀπάγειν ἔνθεν χρὴ, τῷ μὲν ἰσχυρῷ, ἄνωθεν· τῷ δὲ ἀσθενεῖ, κάτωθεν.

1) Aph. IV. 41. 42.
2) Aph. IV. 56.

ξβ'. Οἱ πυρετοὶ οἱ μὴ διαλείποντες, ἢν ἰσχυρότεροι διὰ τριτης γένωνται, ἐπικίνδυνοι· ὅτῳ δ' ἂν τρόπῳ διαλείπωσι, σημαίνει, ὅτι ἀκίνδυνοι.

Vid. Aph. IV. 43.

ξγ'.

non exiſtente in collo, lethale.)

59. Corporibus humidas carnes habentibus, famem inducere oportet: 1) fames enim ſiccat corpora.

II. Prædict. VIII. 8. 13.
Inſomn. XV. 14. 15.
Affection. XXVIII. 2.
XLI. 7. 8. 11. 12.

60. Ubi in toto corpore mutationes, & corpus perfrigeretur, & rurſus calefiat, aut calor alius ex alio permutetur, longitudinem morbi ſignificat.

Coac. V. 6. 78.
VI. 85.
Vict. Acut. XLVI. 4. 5.

61. 1) Sudor multus, calidus aut frigidus, ſemper fluens, 2) humidi redundantiam habere ſignificat. 3) Educere igitur oportet, robuſto quidem, ſupernè: debili verò, infernè.

3) Aph. I. 21.

62. Febres non intermittentes, ſi per tertiam vehementiores fiant, periculoſæ. Quocunque autem modo intermittant, ſignificat, periculi *eſſe* expertes.

63. Qui-

ξγ'. Ὁκόσοισι πυρετοὶ μακροὶ, τετέοισιν ἢ φύματα, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐγγίγνονται.

Vid. Aph. IV. 44.

ξδ'. Ὁκόσοισι φύματα μακρὰ, ἢ ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι ἐκ πυρετῶν γίγνονται, ἔτοι στιοισι πλείοισι χρέονται.

Vid. Aph. IV. 45.

ξέ. Ἤν τις τῷ πυρέσσοντι τροφὴν διδῷ, τῷ μὲν ὑγιαίνοντι, ἰσχύς· τῷ δὲ κάμνοντι, νοῦσος.

Aph. II. 10.
VII. 67.

ξς'. Τὰ διὰ τῆς κύστιος διαχωρέοντα ὁρᾶν δεῖ, εἰ οἷα τοῖς ὑγιαίνουσιν ὑποχωρέεται. τὰ ἥκιστα ἓν ὅμοια τετέοισι, ταῦτα νοσωδέστερα. τὰ δὲ ὅμοια τοῖσιν ὑγιαίνουσιν, ἥκιστα νοσερά.

VI. Epid. VIII. 29. 30.

ξζ'. Καὶ οἷσι τὰ 1) ὑποχωρήματα, ἢν μὲν ᾖσης σῆναι καὶ μὴ κινήσῃς, 2) ὑφίσαται οἷον ξύσματα· καὶ ἢν ὀλίγα ᾖ, ὀλίγη ἡ νοῦσος γίγνεται· ἢν δὲ πολλὰ, πολλή. τετέοισι ξυμφέρει ὑποκαθῆσθαι τὴν κοιλίην. 3) ἢν δὲ μὴ καθαρὴν ποιήσας διδῷς τὰ φοφήματα, ὁκόσῳ ἂν πλείω διδῷς, μᾶλλον βλάψεις.

1) Judicat. VIII. 10. 11.
2) Prænot. X. 8.
Coac. VI. 85.

ξή. Ὁκό-

63. Quibus febres longæ ſunt, his aut tubercula, aut ad articulos dolores fiunt.

64. Quibus tubercula diutina, aut ad articulos dolores ex febribus fiunt, hi cibis utuntur copioſioribus.

65. Si quis febricitanti cibum det, convaleſcenti quidem, robur: ægrotanti verò, morbus *fit*.

Vet. Medic. XII. 11.

66. Per veſicam prodeuntia inſpicere oportet, an *ſint* qualia ſanis prodeunt. Quæ igitur minimè his ſimilia, ea morboſiora. Sanis verò ſimilia, minimè morboſa.

67. Et quibus 1) egeſtiones, ſi ſtare permiſeris, & non moveris, 2) ſubſident veluti ramenta: & ſi pauca fuerint, parvus ſit morbus: ſi verò multa, magnus. His confert alvum infernè purgari. 3) Si autem non purgatâ alvo ſorbitiones dederis, quantò plures dederis, *eo* magis lædes.

IV. Epid. VI. 10. 3) Aph. II. 10. VII. 65.

68. Quæ

ξή. Ὁκόσα ἂν κάτω ὠμὰ διαχωρέῃ, ἀπὸ χολῆς μελαίνης ἐστὶν· ἢν πλείω, πλείων· ἢν ἐλάσσω, ἐλάσσων ἡ νοῦσος.

Aph. I. 22. Judicat. VIII. 12.

ξθ'. Αἱ ἀποχρέμψιες, αἱ ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τοῖσι μὴ διαλείπουσιν, αἱ πελιδναὶ, καὶ αἱματώδεες, καὶ χολώδεες, καὶ δυσώδεες, πᾶσαι κακαί. ἀποχωρέουσαι δὲ καλῶς, ἀγαθαί· καὶ κατὰ κοιλίην, καὶ κύσιν, καὶ ὁκῃ ἄν τι ἀποχωρέοι σὺν μὴ κεκαθαρμένον, κακόν.

Vid. Aph. IV. 47.

ο'. Τὰ σώματα χρὴ, ὅκως τὶς βέλεται (a) καθαίρεσθαι, εὔροα ποιέειν, κἢν μὲν ἄνω βέληται εὔροα ποιέειν, σῆσαι τὴν κοιλίην· ἢν δὲ κάτω, ὑγρῆναι.

Vid. Aph. II. 9.
IV. 13.

1) II. Dιæt. XXXVI. 18. ad 23.

οά. Ὕπνος, ἀγρυπνίη, ἀμφότερα μᾶλλον τοῦ μετρίου γιγνόμενα, νοῦσος.

Vid. Aph. II. 3.

οβ'. Ἐν τοῖσι μὴ διαλείπουσι πυρετοῖσιν, ἢν τὰ μὲν ἔξω (b) ψυχρὰ ᾖ, τὰ δὲ ἔσω καίηται, καὶ δίψαν ἔχῃ, θανάσιμον.

Vid. Aph. IV. 48.

ογ'. Ἐν

68. Quæ cruda deorſum ſecedunt, ab atrâ ſunt bile: ſi plura, major: ſi pauciora, minor *eſt* morbus.

69. Exſcreationes, in febribus non intermittentibus, lividæ, & cruentæ, & bilioſæ, & graveolentes, omnes malæ *ſunt*. At ritè ſecedentes, bonæ. *Sic* etiam per alvum, & veſicam, & ubicunque quid ſecedens reſtiterit non purgatum, malum.

70. Corpora oportet, ubi quis (a) purgare vult, facilè fluentia reddere. 1) Et ſi quidem velit efficere facilè fluentia ſurſum, alvum ſiſtere: ſi verò deorſum, humectare.

(a) Celſ. III. 18. pag. 154. l. 33.

71. Somnus, vigilia, utraque modum excedentia, morbus.

72. In non intermittentibus febribus, ſi externa quidem (b) ſint frigida, interna verò urantur, & ſitim habeant, lethale.

(b) Celſ. II. 6. p. 55. l. 21.

ογ'. Ἐν μὴ διαλείποντι πυρετῷ, ἢν χεῖλος, ἢ ῥὶς, ι) ἢ ὀφθαλμὸς, ἢ ὀφρὺς διαστραφῇ, ἢν μὴ βλέπῃ, ἢν μὴ ἀκύρη ἤδη ἀθενὴς ἐὼν, ὅ, τι ἂν τετέων γένηται, θανάσιμον.

Vid. Aph. IV. 49.
I. Prædict. X. 7.

οδ'. Ἐπὶ λευκῷ φλέγματι ὕδρωψ ἐπιγίγνεται.

I. Morb. III. 28.
Affection. XX. 13.
XXIII. 3.

οε. Ἐπὶ διαῤῥοίῃ (a) δυσεντερίη.

(a) Celf. II. 7. pag. 64. l. 10.

ος'. Ἐπὶ δυσεντερίῃ (a) λειεντερίη (ἐπιγίνεσθαι.

Aph. VI. 43.
Coac. II. 296.

οζ'. Ἐπὶ σφακελισμῷ ἀπόσασις ὀστέων.

οη. Ἐπὶ αἱμαλωπῷ ἐμέτῳ φθόη, καὶ τῷ (a) πύῳ κάθαρσις ἄνω.

Aph. VII. 15. 16.
II. Prædict. XIV. 1. 3.

(Ἐπὶ φθόῃ ῥεῦμα ἐκ τῆς κεφαλῆς. ἐπὶ τῷ ῥεύματι διάῤῥοια. ἐπὶ διαῤῥοίῃ χέσις τῆς ἄνω καθάρσιος. ἐπὶ τῇ χέσει θάνατος.)

Vid. Aph. V. 12. 14. II. Prædict. XII. 3.

(Ἐπὶ

73. In febre non intermittente, ſi labium, aut naſus, 1) aut oculus, aut ſupercilium diſtorqueatur, ſi non videat, ſi non audiat jam debilis exiſtens: quicquid horum fiat, lethale.

1) Coac. II. 117. 128.

74. Leucophlegmatiæ hydrops ſupervenit.

Int. Affection. XXIV. 1.

75. Ab alvi profluvio, (a) dyſenteria.

76. A dyſenteriâ, (a) inteſtinorum lævitas (ſupervenit.)

I. Morb. III. 26.
(a) Celſ. IV. 16. pag. 226. l. 14.

77. A ſphacelo abſceſſus oſſis.

78. A ſanguinis vomitu tabes, & puris (a) purgatio ſurſum.

I. Morb. X. 69.
XIX. 4. ad XX.
(a) Celſ. IV. 4. pag. 203. l. 5.

(A tabe, fluxus ex capite. A fluxu, alvi profluvium. Ab alvi profluvio, inhibitio purgationis ſurſum. Ab inhibitione, mors.)

Coac. III. 259.

(Ἐπὶ αἵματι πτύσει, πύῳ πτύσις, καὶ ῥύσις. ἐπὴν δὲ σίαλον ἴχηται, ἀποθνήσκουσιν.)

Vid. Aph. VII. 15. 16.

οθ'. Ὁκοῖα καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν κύησιν, καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὴν κοιλίην ὑποχωρήμασι, 1) καὶ ἐν τοῖσι κατὰ τὰς σάρκας, καὶ ἤν πε ἄλλη τῆς φύσιος ἐκβαίνῃ τὸ σῶμα· ἢν ὀλίγον, ὀλίγη ἡ νοῦσος γίγνεται· ἢν δὲ πολὺ, πολλή. ἢν πάνυ πολὺ, θανάσιμον τὸ τοιοῦτον.

Prænot. II. 1. &c.
XV. 10. 11.

Multi L. B. Sectionem Octavam omittunt. Plurimi sex ejus priores adjiciunt Aphorismos. Alii Sectionem totam addunt, ut hîc factum vides. Nam quæ spuria tibi videntur, in lectione præteriri facilè possunt.

Α' ΦΟΡΙΣΜΟΙ

Παρεμβληθέντες.

Τμῆμα ὄγδοον.

Α'.

Ὁκόσοι 1) ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα ἔτεα φρενιτικοὶ γίγνονται, ὀ πάνυ τοι ὑγιάζονται. 2) ἧσσον γὰρ κινδυνεύουσιν, οἷσιν ἂν οἰκείη τῆς φύσιος, ἢ τῆς ἡλικίης, ἡ νοῦσος ἧ.

1) Aph. II. 39. 40.
VI. 6.

β'. Ὁκό-

(A ſanguinis ſputo, puris ſputum, & fluxio. Poſtquam autem ſputum inhibetur, moriuntur.)

79. Qualia etiam in his quæ per veſicam, & in his quæ per alvum *fiunt* egeſtionibus, 1) & in his quæ per carnes, & ſicubi aliâ naturæ *viâ* corpus exeat: ſi parum, parvus morbus fit: ſi multum, magnus: ſi admodum multum, hoc ipſum lethale.

1) Aph. VIII. 18. Inſomn. IV. 16.
Aliment. VI. 1. ad 8. VI. Epid. VI. 2.

APHORISMI

interjecti.

Sectio Octava.

I.

QUi 1) ſupra quadraginta annos phrenitici fiunt, non admodum ſanantur. 2) Minùs enim periclitantur, quorum naturæ, & ætati, morbus ſimilis fuerit.

2) Vid. Aph. II. 34.

β'. Ὁκόσοισιν ἐν τῇσιν ἀῤῥωσίῃσιν οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ προαίρεσιν (a) δακρύεσιν, ἀγαθόν. ὁκόσοισι δὲ ἄνευ προαιρέσιος, κακόν.

Vid. Aph. IV. 52.

γ'. Ὁκόσοισιν ἐν τοῖσι πυρετοῖσι τεταρταίοισιν ἔδσιν αἷμα ἐκ τῶν ῥινῶν ῥυῇ, πονηρόν.

Judicat. X. 7.
I. Prædict. I. 2.

δ'. Ἱδρῶτες ἐν τῇσι κρισίμοισιν ἡμέρῃσι γιγνόμενοι σφοδροὶ καὶ ταχέες, ἐπικίνδυνοι· 1) καὶ οἱ ὠθέμενοι ἐκ τοῦ μετώπου, ὥσπερ σαλαγμοὶ καὶ κενοὶ, καὶ ψυχροὶ σφόδρα, καὶ πολλοί. ἀνάγκη γὰρ τὸν τοιοῦτον ἱδρῶτα πορεύεσθαι μετὰ βίης, καὶ πόνου ὑπερβολῆς, καὶ ἐκλείψιος πολυχρονίου.

1) Judicat. VI. 9.
Prænot. V. 4. 8.
I. Prædict. V. 7.

ε'. Ἐπὶ χρονίῳ νοσήματι κοιλίης καταφορὴ, κακόν.

ς'. Ὁκόσα φάρμακα ἐκ ἴῃται, σίδηρος ἴῃται. ὁσα σίδηρος ἐκ ἰᾶται, πῦρ ἰᾶται. ὅσα δὲ πῦρ ἐκ ἰᾶται, ταῦτα χρὴ νομίζειν ἀνίατα.

Arte. XIII. 12. ad 18.

ζ'. Φθί-

2. Quibus, in infirmitatibus oculi ex propoſito (i. e. *ob cauſam*) (a) lachrymantur; bonum. Quibus verò ſine cauſâ, malum.

(a) Celſ. IV. pag. 51. l. 14.

3. Quibus in febribus quartanis exiſtentibus ſanguis ex naribus fluxerit, malum.

Coac. II. 37. 38. VI. Epid. II. 40.
III. 433.

4. Sudores in diebus criticis oborientes, vehementes & veloces, periculoſi: 1) & qui expelluntur ex fronte, velut guttæ, & aquæ ſalientes, & frigidi valdè, ac multi. Neceſſe enim *eſt* talem ſudorem prodire cum violentiâ, & laboris exceſſu, & expreſſione diuturnâ.

Coac. III. 91.
IV. 38. 39.
Vict. Acut. LIII. 8. 9.

5. Ex morbo diuturno alvi defluxus, malum.

6. Quæ medicamenta non ſanant, *ea* ferrum ſanat. Quæ ferrum non ſanat, *ea* ignis ſanat. Quæ verò ignis non ſanat, *ea* inſanabilia exiſtimare oportet.

ζ'. Φθίσιες μάλισα γίγνονται ἀπὸ ὀκτωκαιδέκα ἐτῶν, μέχρι τριήκοντα καὶ πέντε.

Vid. Aph. V. 9.

η'. 1) Τὰ δὲ κατὰ φύσιν γιγνόμενα κατὰ φθίσιν, πάντα μὲν ἰσχυρὰ, τὰ δὲ καὶ θανατώδεα. 2) δεύτερον δέ, ἢν μὲν ἐν τῇ ὥρῃ νοσέῃ, αὐτὴ ἡ ὥρη ξημκαχεῖ τῇ νόσῳ, οἷον καύσῳ θέρεος, ὑδρωπικῷ χειμών· ὑπερνικᾷ γὰρ τὸ φυσικόν· (a) φοβερώτερον δὲ σωληνί.

1) I. Morb. XX. 1. 2. 3.
2) Aph. III. 3.
II. 34.
VIII. 1.

θ'. Γλῶσσα μέλαινα καὶ αἱματώδης, εἴ τι τῶν τοιούτων σημείων ἄπεστι, μὴ σφόδρα κακόν· δηλοῖ γὰρ νοῦσον σμικροτέρην.

Coac. II. 140. 148.

ι'. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν τοῖσι πυρετοῖσιν ὀξέσι σημειῶσθαι χρή, ὁπότε μέλλει ἀποθνήσκειν, καὶ ὁπότε σωθήσεσθαι.

Prænot. II.
III.
IV.

ια'. Ὄρχις δεξιὸς ψυχρὸς καὶ σπασμώδης, θανατώδες.

Prænot. VIII. 20. Coac. III. 352.

ιβ'. Ὄνυχες μέλανες, (a) καὶ οἱ δάκτυλοι

7. Tabes maximè fiunt ab anno octavo decimo usque ad quintum & tricesimum.

8. 1) Quæ secundum naturam ad tabem dispositа *sunt*, omnia quidem vehementia: quædam verò etiam lethalia. 2) Secundum autem, si quidem in *eo* tempore ægrotet, *cum* tempus ipsum unà cum morbo impugnat, velut cum febre ardente æstas, cum hydrope hyems. Natura enim longè superior est: lieni verò (a) plus affert timoris.

Dieb. Judicator. I. 11. ad 15.
VI. Epid. VIII. 45.
Affection. VII. 3. 4.
(a) Cels. II. 8. pag. 70. l. 27.

9. Lingua nigra atque cruenta, si quid horum signorum abest, non valdè malum: morbum enim minorem declarat.

10. Hæc igitur in febribus acutis notare oportet, quando *quis* morituras sit, & quando evasurus.

11. Testis dexter frigidus & convulsus, lethale.

12. Ungues nigri, (a) & digiti manuum

λοι τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ψυχροὶ, ξυνεσαλ-μένοι ἢ καθειμένοι, ἐγγὺς τὸν θάνατον δη-λῶσι.

Prænot. VIII. 15.
XV. 9.

ιγ'. Τὰ χείλη πελιδνὰ, ἢ καὶ ἀπολελυ-μένα, καὶ ἐξεσραμμένα, καὶ ψυχρὰ, θανα-τώδεα.

Coac. I. 97.
III. 4.

ιδ'. Τὰ ὦτα ψυχρὰ, διαφανέα, ξυν-εσαλμένα, θανατώδεα εἶσι.

Prænot. II. 9.
Coac. II. 67. 108.

ιέ. Καὶ σκοτοδινιῶν, 1) καὶ ἀποσρεφόμε-νῳ, καὶ ὕπνῳ καὶ καύματι πολλῷ κατεχό-μενῳ, ἀνέλπις ῳ.

Prænot II. 18. 19.
1) Coac. II. 117.

ιϛ'. Καὶ λεσσάων ἀτρέμια, καὶ ἀγνοέων, καὶ μηδὲ ἀκούων, μηδὲ ξυνιεὶς, θανατώ-δης.

Coac. III. 327.

ιζ. Μέλλουσιν ἀποθνήσκειν ταῦτα σαφέσε-ρα γίγνεται, καὶ αἱ κοιλίαι ἐπαίρονται, καὶ φυσῶνται.

ιή. Ὅρῳ ἢ τῷ θανάτῳ, ἐὰν τὸ τῆς ψυ-χῆς θερμὸν ἐπανέλθῃ ὑπὲρ τῷ ὀμφαλῷ εἰς τὸν

nuum & pedum frigidi, contracti vel remissi, mortem in propinquo *esse* ostendunt.

Coac. III. 349.
(a) Cels. II. 6. p. 55. l. 4. II. 7. p. 66. l. 13.

13. Labia livida, aut etiam resoluta & inversa, & frigida, lethalia.

14. Aures frigidæ, pellucidæ, contractæ, lethales sunt.

15. Et tenebricosa vertigine laborans, & *lucem* aversans, & somno ac ardore multo detentus, desperatus.

16. Et qui in rabiem actus furit intrepidè, & non agnoscit, & neque audit, neque intelligit, *jam* moribundus *est*.

17. Morituris *signa* hæc magis fiunt manifesta, & ventres attolluntur, atque inflantur.

18. Terminus verò mortis *est*, si animæ calor supra umbilicum ad locum

τὸν ἄνω τῶν φρενῶν τόπον, 1) καὶ συγκαυθῇ τὸ ὑγρὸν ἅπαν, ἐπειδὰν ὁ πλεύμων καὶ ἡ καρδίη τὴν ἰκμάδα ἀποβάλωσι, τῷ θερμῷ ἀθροῦνται ἐν τοῖσι θανατώδεσι τόποις, ἀποπνέει ἀθρόον τὸ πνεῦμα τῷ θερμῷ, ὅθεν πέρ ξυνέσχε τὸ ὅλον ἐς τὸ ὅλον. 2) πάλιν τὸ μὲν διὰ τῶν σαρκῶν, τὸ δὲ διὰ τῶν ἐν κεφαλῇ ἀναπνοῶν, ὅθεν τὸ ζῆν καλέομεν, ἀπολείπουσα ἡ ψυχὴ τὸ τοῦ σώματος σκῆνος, καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ θνητὸν εἰδωλον, ἅμα καὶ χολῇ, καὶ αἵματι, καὶ φλέγματι, καὶ σαρκὶ, παρέδωκεν.

1) I. Morb. XXX. 12. ad 16.
2) Vid. Aph. VII. 79.

ΤΕΛΟΣ.

ADDENDA.

Sect. I.

Aphor. I. (a) a Ben Syræ apud Philippum Caroli. Animadverſion. in Agell. L. I. c. 2. Animadv. 2.

Aphor. 3. (a) Anthologri I. c. 83. 1.

Aphor. 6. (a) I. Sarisberienſis de Nug. Cural. IV. 8.

Aphor. 6. (a) Aretæus de curat. Acutor. 1. 4. pag. 155.

cum ſepto transverſo ſuperiorem aſcenderit, 1) & omne humidum fuerit combuſtum. Poſtquam pulmo & cor humorem amiſerint, calore in mortiferis locis coacervato, caloris ſpiritus confertim exhalat, unde totum cum toto conſtitit. 2) Rurſus partim quidem per carnes, partim verò per ſpiracula in capite, unde vivere dicimus, relinquens anima corporis tabernaculum, & frigidum, & mortale ſimulacrum, unà cum bile, & ſanguine, & pituitâ, & carne, deditione tradit.

Aliment. VI. 1. ad 8.

FINIS.

ADDENDA.

Sect. II.

Aphor. 4. (a) I. Sarisberienſis de Nug. IV. 9. Nilus Epiſcopus & Martyr. in Paræneſ. pag. 44.

Aphor. 42. (a) Aretæus de Diuturn. Affectibus. 1. 7. & de Curat. Acutor. I. 4.

LUC. VERHOOFD

PRÆFATIO

AD

INDICEM.

Isto tibi L. B. Indicem, qui (ut verum fatear) in meum factus est usum. Sed cum is jam aliis etiam conceditur, quid quærentem monere velim, verbo dicam.

Ordo ejus est cum litterarum idem. Prout quærendum cœperit à littera, in eâdem illud videri debet. Quicquid eundem affectum concernit, in summum collegi Caput, ut uno intuitu omnia videantur. Methodo ad Praxin directâ disposui.

Primò Affectum *pono. Deinde* Anni Tempus, *in quo accidit. Mox* Ætatem *cui est familiaris. Inde ad* Signa *progredior. Hinc* Causas *adscribo, simul cum aliis affectibus, unde originem trahit. Deinceps descendo ad* Prognosin, *bonam, vel malam. Tum* Diætam *præscribo. Postea* Curam *subjungo, sub quâ* Purgationem *quandoque simul præcipio. Tandem* Crisin *sive* Solutionem *quomodo ea fiat, annecto. Denique quibus superveniens morbis*, eosdem Solvat,

vat, *refero*. *Ultimò* Species Varias (*in quibus tractandis eadem iterum ſervatur methodus*) *addo*. *Et ſi quæ* ſupra hæc *occurrant*, *adjicio*.

Verum de omni affectu hæc ſingula conjungere, *volumen breve vetat*.

Jam ſi quid in Indice omiſſum putes, *in alio id quære Capite*, *& fortaſſe non fruſtra feceris*. *Si tamen idem pluribus notetur in locis*, *quæſo*, *ne id offendat*. *Tui enim gratiâ id repetitum eſt*: *atque decies redundare*, *quam ſemel deficere malo ſciens*. *Ordinis rationem quia brevis eſſe cogor*, *non reddo*. *Fruere*, *fave*, *vale*.

Καιρὸν γνῶθι.

Ὀξὺς γάρ.

Aph. I. 1.

INDEX.

ABDOMEN.
Crassi & tenuis *prog.* II. 35.
ABORTUS.
Tempus. III. II.
Futuri *signa à mammis.* V. 37. 38. 53.
Causa V. S. V. 31.
Diarrhœa. V. 34.
Tenesmus. VII. 27.
Uteri mucus. V. 45.
Macies p. n. V. 44.
Extenuatio in febre. V. 55.
ABSCESSUS.
Futuri *sign. in feb.* IV. 31.
In morb. diuturno. IV. 32.
Solutio. IV. 74.
Longi *sign.* IV. 51.
In articulis *unde post feb.* IV. 31.
Prævertitur. IV. 74.
In nephriticis *sign.* VII. 36.
Abscess. offis *in ulcere diuturno.* VI. 45.
A sphacelo. VII. 77.
ÆTAS.
Temperamentum. I. 14. 15.
Progn. II. 34. 45. III. 24. VIII. 1.
Diæta. I. 13. 14. 15. 16.
Cautio in diæta. I. 17. III. 3.
In aliis. I. 2.
Nuper natus.
Morbi. III. 24.
Dentiens.
Morbi. III. 25.
Morbor. crisis. III. 28.
Puer.
Ver & æstas conveniunt. III. 18.
Fames. I. 13. 14.
Morbi. III. 27.
Non laborat podagrâ. VI. 30.
Morbor. progn. II. 39. III. 28.
Diæta. I. 16.
Puber.
Ver & æstas conducunt. III. 18.
Morbi. III. 27.

Mor-

Morbor. progn. III. 28.
Adolescens.
Fames. I. 13.
Alvi prog. II. 20. 53.
Morbi. III. 29.
Morbor. progn. II. 45. V. 7.
Vir.
Autumno & hyeme valet. III. 18.
Fames. I. 13.
Morbi. III. 30. VI. 57.
Senex.
Temperamentum. I. 14.
Æstate valet. III. 18.
Fames. I. 13. 14.
Alvus. II. 20. 53.
Morbi. I. 14. III. 31.
Progn. II. 39. 40. 49. III. 12. VI. 6. VIII. 1.
ALPHI. *Tempus.* III. 20.
ALVI EXCREMENTA, egestiones.
Χωρέον. I. 23.
Ἀποχωρέον. VII. 69.
Διαχώρημα. IV. 28. VII. 30.
Διαχώρησις. II. 18. IV. 47. V. 64.
Ὑποχωρέον. IV. 25. 26.
Ὑποχώρημα. I. 12. IV. 21. VII. 76. 79.
Ὑποχώρησις. IV. 83. V. 64. VII. 6. 23.
Ἔκκρισις. II. 15.
Ἔπελθόν. IV. 22.
Ὑπελθόν. IV. 23.
Progn. I. 12. VII. 79.
In feb. continuâ. IV. 47. VII. 69.
Diæt. in sanis. II. 15.
In biliosis. II. 15. V. 64.
Bilioforum *solutio.* IV. 28.
Ab atrâ bile *lethali.* IV. 22. 23. 24.
Nigror. *progn.* IV. 21.
A purgante. IV. 21.

Sanguis *niger*, *bonus*. IV. 25.
Lethalis. IV. 23.
Spumosa *unde*. VII. 30.
Sincera. *Progn*. VII. 23.
In morbo. diuturn. VII. 6.
Celeria *unde*. II. 18.
Pauca *ubi*. IV. 83.
Carunculæ, *malæ*. IV. 26.
Ramentorum *prog*. VII. 67.
ALVI FLUXUS.
Διάῤῥοια. III. 21. 25. 30. V. 12. 14. VI. 15. 16. 17. 32. VII. 29. 30. 75. 78.
Ῥύσις II. 14. III. 16.
Ῥύειν. V. 34.
Ταραχή I. 2. IV. 60.
Καταφορά. VIII. 5.
Ὑγρότης. III. 31.
Tempus. III. 16. 21.
Ætas. III. 25. 31.
A fluxione capitis. VII. 78.
Progn. II. 14. VII. 75.
Malus. V. 34. VI. 16. VIII. 5.
Lethalis. V. 12. 14.
Solutio. VI. 15.
Morbum solvit. IV. 60. VI. 17. VII. 29.
Spontanei *progn*. I. 2.
Spumosus *à capite* VII. 30.
Longo *obnoxii*. II. 30. VI. 32.
Ætas. III. 30.
ALVI MUTATIO naturalis. II. 20. 53.
ALVUS HUMIDA, SICCA.
Tempus. III. 5. 17.
Progn. II. 20. 53.
Humidæ *ætas*. III. 31.
Ubi fiat. IV. 27. 73.
ANGINA.
Tempus. III. 16. 20. 22.
Progn. bona. VI. 37. VII. 49.
Mala. V. 10.

ANIMUS. Videatur Mens.
ANXIETAS.
Vino ſolvitur. VII. 56.
APHTHÆ. *Ætas.* III. 24.
APPETITUS. Vid. Fames.
APOPLEXIA.
Tempus. III. 16. 23.
Ætas. III. 31. VI. 57.
In melancholicis unde. VI. 56.
Progn. VI. 51.
Curæ. II. 42.
Particularis. VII. 40.
AQUA.
Levis *ſign.* V. 26.
Calidæ *effectus.* VII. 42. 31.
Frigidæ *effectus.* V. 21.
AROMATA. *Suffitus vis & noxæ.* V. 28.
ARS MEDICA, *longa.* I. 1.
Requiſita. I. 1.
ARTICULORUM Dolor. Tubercula. Vid. Dolor. Tubercula.
ARTUS &c.
Progn. mortis. VIII. 10. *ad* 18.
ASTHMA.
Tempus. III. 22.
Ætas. III. 26. 30.
Progn. VI. 46.
AUDITUS.
Progn. in feb. IV. 49. VII. 73.
Hebetis *tempus.* III. 5. 17.
Ætas. III. 31.
Acuti *tempus.* III. 17.
AURES.
Progn. VIII. 14.
Humidarum *ætas.* III. 24. 31.
Doloris *tempus.* III. 21.
AUSTER. vid. Ventus.
AUTUMNUS. vid. Tempeſtas.
BALBUS. *Progn.* VI. 32.
BALNEUM.
Dolores oculorum ſolvit. VI. 31. VII. 46.

BILIS.
Atræ *ſign.* VII. 68.
Lethalis ubi. IV. 22. 23. 24.
BOREAS. vid. Ventus.
BUBO. *Progn.* IV. 54.
CACHEXIA.
Ætas. III. 31.
Diæta. II. 10. VII. 67.
Purgationis progn. II. 36.
CALCULUS. vid. Veſica.
CALIDUM INNATUM.
Majoris tempus. I. 15.
Ætas. I. 14.
CALOR.
Utilis. ubi V. 18. 22.
Magni *progn.* VII. 13.
Frequentioris *morbi.* V. 16.
Mutati *progn.* IV. 40. VII. 60.
Particularis *quid notet.* IV. 39.
Ventris *quando major.* I. 15.
Progn. IV. 48. VII. 69.
CALVUS. vid. Capilli.
CANCER. *Occulti progn.* VI. 38.
CAPILLI, PILUS.
Quid indicent. V. 69.
E renibus. IV. 76.
Defluxus in tabe lethalis. V. 11. 12.
Calvi *progn.* VI. 34.
Eunuchus non fit. VI. 28.
CAPUT.
Doloris *tempus.* III. 13. 23.
Sign. IV. 70.
Progn. VI. 51.
Diæta. V. 64.
Cura. V. S. V. 61.
Solutio. VI. 10.
Gravitatis *tempus.* III. 5. 17.
Cauſa. V. 28.
Cura, calor. V. 22.
Vulneris *progn.* VII. 14.
Ulcus, *calor juvat.* V. 22.
CARTILAGO. *Diſſecta non coaleſcit.* VI. 19. 28.

CATARRHUS.
Ætas. III. 12. 21.
Sign. in diarrhœâ. VII. 30.
Cauſa, frigus. V. 24.
A tabe. VII. 78.
Lethalis ubi. III. 12.
In pectus ruentis, progn. VII. 38.
CAUTIO GENERALIS. I. 2. 3. 17.
CEREBRUM.
Frigus nocet. V. 18.
Concuſſi *ſymptomata.* VII. 58.
Vulneris *ſymptomata.* VI. 50.
Progn. VII. 14.
Lethale eſt. VI. 18.
Sphaceli *progn.* VII. 50.
CHOLERA. *Ætas.* III. 30.
CIBUS, Nutritio.
Cautio. I. 17. II. 7. 51.
Progn. II. 31. 32.
Concoctionis progn. a tempore. I. 18. II. 18.
Differentia. II. 18.
Tutus quando. II. 15. VII. 65.
Nocet. I. II. 19. II. 10. VII. 65, 67.
Pauco ubi opus. I. 10. 14. 18.
Multo ubi opus. I. 14. 15. 18.
Copioſi ſign. II. 8. 17. IV. 41. 45. VII. 64.
Effectus. II. 17.
Conſuetus præfertur. II. 38.
Humidus quibus utilis. I. 16.
Citò nutriens. II. 18.
Et lentè ubi neceſſe. II. 7.
Mutatio ubi juvet. II. 45.
Pravi progn. in purgante. II. 36.
Vid. plura in Diæta.
COLLIQUEFACTIO.
Progn. in feb. II. 28.
In gravidâ. V. 55.
Diæta. V. 64.
COLLUM. *Inverſi progn.* IV. 35. VIII. 58.
COLOR. *Variantis progn.*

progn. IV. 40. VII. 60.
CONCEPTUS.
Sign. V. 41. 51. 61.
Impedimentum. V. 46. 62.
Maris locus. V. 38. 48.
Sign. à colore. V. 42.
CONCOCTA.
Movenda, non cruda. I. 22.
Cruda, *à bile atrâ.* VII. 68.
CONSUETUDO.
Vis. II. 45.
Ejus habenda ratio. I. 16. 17. II. 38. 49. 50.
CONTRARIUM.
Remedium est. II. 17. 22. 48. 50. V. 19.
Paulatim adhibendum. II. 51.
CONVULSIO. Vid. Spasmus.
COR. *Vulnus. lethale.* VI. 18.
CORPUS.
Præparatio, vid. in Purgatione.
Statura. II. 54.
CRANIUM. *Læsi symptomata.* VII. 24.
CRISIS.
Futuræ *sign. à nocte.* II. 13.
Ab urinâ. IV. 71.
Critici dies. II. 24. IV. 36. 61.
Progn. I. 12.
Non turbanda. I. 19. 20.
Imperfecta. II. 12. IV. 51. 61. 62. VIII. 4.
CUCURBITULÆ.
Ubi necesse. V. 50.
CUTIS.
Progn. V. 61.
Raræ *nota.* V. 69.
DEGLUTITIO.
Progn. IV. 34. 35. VII. 58.
DELIQUIUM ANIMI.
Causa, *calor frequens.* V. 16.
A tuberculo rupto. VII. 8.
Progn. II. 41.
In fluore muliebri malum. V. 56.
Ubi opus. I. 23.
DELIRIUM.

Φρενίτις.
Ætas. III. 30.
Sign. ab urinâ IV. 72.
Progn. in sene. VIII. 1.
Mala, ex perepneumonia. VII. 12.
Παραφροσύνη.
In cranio fracto. VII. 24.
Progn. bona, à somno. II. 2.
A risu. VI. 53.
Mala, in febr. IV. 50.
Cum studio. VI. 53.
Post potum. VII. 7.
In hæmorrhagiâ. VII. 9.
In ileo. VII. 10.
In vigiliis. VII. 18.
In plagâ capitis. VII. 14.
Παρακοπή.
Ubi bona. VI. 26.
Μανία.
Tempus. III. 20. 22.
Ab ulcere. V. 65.
In melancholicis. VI. 56.
A mammis. V. 40.
Progn. VII. 5.
Solutio. VI. 21.
Rabies. VIII. 16.
DENTES.
Dentitionis *ætas & morbi.* III. 25.
Frigus nocet. V. 18.
Lentoris *in feb. progn.* IV. 53.
DESTILLATIO. vid. Catarrhus.
DIÆTA.
Cautio. I. 9. 10. 16. III. 3.
Pleniori ubi opus. I. 4. 5. 7. 10.
Tenui ubi opus. I. 7. 8. 10. 11.
Mutatio *quos juvet.* II. 45.
Erratum. I. 5.
Vid. plura in Cibo.
DIAPHRAGMA. vid. septum transversum.
DIARRHOEA. vid. Alvi fluxus.
DOLOR.
Progn. si non sentiatur. II. 6.
Si sint bini. II. 46.
Calor lenit. V. 22.
Torpor solvit. V. 25.

In ulcere. v. 65.
Ab anginâ. v. 10.
Cautio. vi. 5.
Lumborum.
Tempus. iii. 23.
Progn. iv. 11.
Purgatio. iv. 20.
Ventris.
Progn. iv. 11. vi. 7. vii. 22. 26.
Purgatio. iv. 20.
Viſcerum. *Progn.* iv. 66.
Articulorum.
Tempus. iii. 16. 20.
Ætas. iii. 31.
Poſt febres longas. iv. 44. vii. 63.
Cauſa, cibus copioſior. iv. 45. vii. 64.
Frigida ſolvit. v. 25.
DYSENTERIA.
Tempus. iii. 11. 12. 16. 22.
Ætas. iii. 30.
In ulcere. v. 65.
Adiarrhœâ. vii. 75.
Progn. vi. 3. 43. vii. 76.
Bona in lienoſis. vi. 48.
In inſaniâ. vii. 5.
Mala, à ſinceră dejectione. vii. 23.
Lethalis ab atrâ bile. iv. 24.
Cum carunculis. iv. 6.
DYSPNOEA. vid. Reſpiratio.
DYSURIA.
Tempus. iii. 5.
Ætas. iii. 21.
Cura. V. S. vi. 36. vii. 48. *Vinum.* vii. 48.
EBRIUS. *Progn.* v. 5.
ELLEBORUS.
Præparatio ad Elleborum. iv. 13.
Quomodo juvetur, & ſiſtatur. iv. 14. 15.
Sanis periculoſus. iv. 15.
Progn. à ſpaſmo. v. 1.
Vid. plura in purgante.
EMPYEMA.
Cauſa, à ſanguine effuſo. vi. 20.
A pleuritide. v. 8.

Quot diebus fiat. VII. 38.
Progn. V. 15.
In curâ. VII. 44.
Cautio in curâ. VI. 27.
EPILEPSIA.
Tempus. III. 16. 20. 22.
Ætas. III. 29.
Progn. V. 7.
Cura. II. 45.
ERYSIPELAS.
Ab oſſe nudato. VII. 19.
Progn. VI. 25. VII. 20.
Lethalis in gravidæ utero. V. 43.
Cura non exulcerati. V. 23.
EVACUATIO.
Ubi opus. II. 8. IV. 41.
Cautio. I. 23. II. 29.
Quâ viâ. I. 21. VII. 61.
Progn. I. 2. 23. 25.
Extrema periculoſa. I. 3. II. 51.
Cura. II. 22.
EUNUCHUS.
Progn. VI. 28.
EXCRETIO. vid. Alvi excrementa.
EXSOLUTIO.
Ἔκλυσω. II. 36. 41. VII. 8.
Διαλύω. III. 17.
Καταλύω. II.
Tempus. 43. 17. III.
Cauſa. II. 36. VII. 8.
Progn. II. 41. 43.
EXPERIMENTUM.
Periculoſum. I. 1.
EXTENUATUS.
Progn. II. 28. 35. IV. 23.
Vid. plura in Pingui.
EXTREMARUM frigus. vid. Frigus.
FAMES.
Variat cum ætate. I. 13.
Progn. II. 4.
Labor nocet. II. 16.
Siccat corpus. VII. 59.
Expletur difficilius quam ſitis. II. 11.

Solvitur vino. II. 21.
Appetitus dejectus. *Progn.* II. 32. *Malus.* VI. 3. VII. 6. *Curat. purgatio.* IV. 17.
Faſtidium cibi. *In muliere progn.* V. 61.
FAUCES. *Laborantium progn.* II. 15. *Aſperarum tempus.* III. 5.
FEBRIS. *Ætas.* III. 25. *Progn.* II. 28. III. 6. *A tempore.* III. 6. *A paroxyſmo.* IV. 30. *A ſomno.* IV. 67. *A lachrymis.* IV. 52. VIII. 2. *A ſurditate.* IV. 60. *A dentibus.* IV. 53. *A collo.* IV. 35. VII. 58. *A reſpiratione.* IV. 68. *A ſuſpiriis.* VI. 54. *A ſuffocatione.* IV. 34. *A vomitu ſanguinis.* VII. 37. *Ab hypochondriis.* IV. 73. *Ab urinâ.* IV. 69. 70. VII. 31. *Ab alvi excrementis.* IV. 21. *A dyſenteriâ.* VI. 3. *A calore.* IV. 65. *A rigore.* IV. 29. *A ſpaſmo.* II. 26. *A bubone.* IV. 55. *A laſſitudine.* IV. 31. *Ab abſceſſu.* IV. 51. *Ab extenuatione.* *Ab hæmorrhagiâ.* IV. 27. *A diebus criticis.* IV. 36. 61. *Ab icteró.* IV. 62. 64. *Sudoris in febribus tempus.* IV. 56. *Diæta.* I. 16. V. 65. *Cibus cui noceat.* VII. 65.

No-

Nocet. in paroxysmo. I. 19.
Cura febris, quæ non est à bile. VII. 42.
Morbum solvit. II. 26. IV. 57. V. 5. VI. 40. 44. 51. VII. 52.
Acuta.
Tempus. III. 7. III. 14.
Ætas. I. 14. III. 29.
Progn. IV. 66. VIII. 10.
A sudore. IV. 37.
Diæta. V. 67.
Ardens.
Tempus. III. 21.
Ætas. III. 30.
Progn. IV. 54.
A tempore. VIII. 1.
A tremore. VI. 26.
Cura. Rigor solvit. IV. 58.
Delirium, quando. VI. 26.
Continua.
Tempus. III. 21.
Progn. à sudore. IV. 56.
A rigore. IV. 46.
A Sputo.
Urinâ & Excrementis. IV. 47. VII. 69.
A spasmo. IV. 49. VII. 73.
A Delirio & Respiratione. IV. 50.
Leipuria.
Progn. IV. 48. VII. 73.
Ephemera.
Progn. IV. 55.
Quotidiana.
Sign. IV. 63.
Quæ sit difficilis. IV. 30.
Tertiana.
Tempus. III. 21.
Crisis. IV. 59.
Tertiana continua, periculosa, intermittens, non. IV. 43. VII. 62.
Quartana.
Tempus. III. 21. 22.
Sign. ab urinâ. IV. 74.
Progn. V. 70.
A tempore. II. 25.
Ab hæmorrhagiâ. VIII. 3.

Symptomatica. II. 47. IV. 60.
Vaga.
Tempus. III. 22.
Longa.
Tempus. III. 16.
Ætas. III. 27.
Unde IV. 45. VII. 64.
Longæ futuræ fign.
A ſudore. IV. 36.
Ab urinis. VII. 31.
Ab abſceſſu. IV. 51.
Progn. IV. 44. VII. 63.
Diæta. V. 64.
Lenta. *Diæta.* V. 64.
Cum laſſitudine. *quibusdam jam* Lymphatica *dicta.*
Sign. ab urinâ. IV. 31.
Recidiva.
Cauſa. II. 12.
Unde. IV. 36. 61.
FERRUM. *In curâ progn.* VIII. 6.
FLUOR MULIEBRIS. *Progn.* V. 56.
FOEMINA. vid. Mulier.
FOTUS, SUFFITUS.
Πυρία.
Menſes movet. V. 28.
Oculorum dolores ſolvit. VI. 31.
Ejus noxæ. V. 28.
Θυμίαμα.
Experimentum circa prægnationem. V. 59.
FRIGUS.
Ætas. III. 14.
Ubi juvet. V. 21. 23. 25.
Noceat. V. 18. 20. 22. 23. 24.
Morbi à frig. V. 17. 20. 24.
Particulare, *quid notet.* IV. 39.
Progn. mala. VIII. II. 12. 14.
Extremarum, *prog.* VII. I. 26.
In febre progn. IV. 48. VII. 69.
Mutati. *progn.* IV. 40. VII. 60.
Mortis imago. VIII. 18.
Cura. calor. II. 22. V. 19.
FUROR. Vid. in De-

Delirio, Rabies.
GEMELLI.
Alterutrius abortus. v. 38.
GENA. *Tenuis particula dissecta non coalescit.* vi. 19.
GENITALIUM putredines.
Tempus. iii. 21.
GENUUM gravitas.
Purgatio curat. iv. 20.
GIBBUS. *Progn.* vi. 46.
GINGIVÆ Pruritus. Vid. Pruritus.
GRACILIS. vid. in Pingui.
GRAVEDO.
Tempus. iii. 13. 20. 23.
Progn. in sene. ii. 40.
Diuturnæ *tempus.* iii. 14.
GRAVIDA.
Sign. v. 41. 51. 61.
Fœtus locus. v. 38. 48.
Progn. à mammis. v. 37. 38. 52. 53.
A menstruis. v. 60.
A colore. v. 42.
A. V. S. v. 31.
A diarrhœâ. v. 34.
A teneſmo. vii. 27.
Ab eryſipelate. in utero. v. 43.
A febre. v. 55.
A morbo acuto. v. 30.
Ab extenuatione p. n. v. 44.
Purgatio. iv. 1. v. 29.
HABITUS.
Progn. ii. 34.
Athlethicus. i. 15.
Periculosus. i. 3.
HÆMOPTOE. vid. Sanguinis ſputum.
HÆMORRHAGIA. vid. Sanguinis fluxus.
HÆMORRHOIDES.
Ætas. iii. 30.
Bonæ. iv. 25. vi. 11.
Curæ cautio. vi. 21.
Solvunt delirium. vi. 21.

HEPAR.
Dolorem *febris solvit.* VII. 52.
Inflammati *symptomata, sive sign.* V. 58.
Progn. VII. 17.
Suppurati *curæ progn.* VII. 45.
Hydropis, *progn.* VII. 55.
Vulnus, *lethale.* VI. 18.
HERPES exedens.
Juvatur calore. V. 22.
HORROR.
Tempus. III. 5.
A sudore malus. VII. 4.
Vinum solvit. VII. 56
HUMIDA NATURA, *sive* Corpus.
Ætas. III. 31.
Sign. sudor. IV. 56. VII. 61.
Progn. VI. 2.
Cura, fames. VII. 59.
Evacuatio. VII. 61.
Juvat siccitas. III. 14.
Morbi. III. 11.
HUMORES ALII.
Progn. VII. 69. 70.
HYDROA. *Tempus.* III. 21.
HYDROPS.
Tempus. III. 22.
Causa, ab hæmorrhoidibus curatis. VI. 12.
A liene. VI. 43.
Ab hepatis hydrope. VII. 55.
A leucophlegmatiâ. VII. 74.
Progn. à causis. VI. 43. VII. 55.
A tempore. VIII. 8.
Tussis desperata est. VI. 35. VII. 47.
Bona in delirio. VII. 5.
Curæ cautio. VI. 27.
Solutio. VI. 14.
Ulcus difficile. VI. 8.
Sicca, *unde.* IV. 11.
HYEMS. vid. Tempestas.
HYPERCATHARSIS vid. Purgatio.
HYPOCHONDRIA.
Mur-

Murmuris *progn.* IV. 73.
Diæta. V. 64.
Doloris *progn.* VI. 40.
Duritie *in Ictero progn.* IV. 64.
HYPOGASTRIUM.
Dolor, *quid notet.* IV. 80. VII. 39.
HYSTERICA. *Sternutatio juvat.* V. 35.
ICTERUS.
Non eſt flatulentus. V. 72.
Progn. ab hepate. VI 42. IV. 64.
Progn. quando Noxius. IV. 62.
Utilis. IV. 64.
JEJUNIUM. vid. Fames.
IGNIS. *Curæ progn.* VIII. 6.
ILEUS.
Tempus. III. 22.
Progn. à ſtrangurià. VI. 44.
A variis. VII. 10.
IMBECILLITAS.
Sign. II. 28.
IMPETIGINES.
Tempus. III. 20.
INFLAMMATIO.
Recens, *frigore curatur.* V. 23.
INSANABILIA. VIII. 6.
INSTABILIA *Quæ.* II. 27. 52.
INTESTINUM.
Tenuis *vulnus lethale.* VI. 18.
Non coaleſcit. VI. 24.
Recti *inflammati ſymptoma.* V. 59.
ISCHIADICUS DOLOR.
Tempus. III. 22.
Progn. VI. 59. 60.
JUDICIUM. *Difficile.* I. 1.
JUVANTIA, NOCENTIA. II. 27.
LABIA.
Progn. VIII. 13.
In febre continua. VI. 49. VII. 73.
LAC.
In menſtruis deficientibus. V. 39.
In gravida, progn. V. 52.
Quibus conveniat. V. 64.

LACRYMÆ.
Ætas. III. 31.
Progn. in morbis. IV. 52. VIII. 2.
LASSITUDO.
Sign. ex urinâ. IV. 74.
Progn. in febre. IV. 31.
Cura, quies. II. 48.
Spontaneæ *progn.* II. 5.
LATUS, Dolor. vid. Dolor.
LEPRA.
Tempus. III. 20.
LETHALE VULNUS. vid. Vulnus.
LETHARGUS.
Tempus. III. 23.
Ætas. III. 30.
LEUCOPHLEGMATIA.
Progn. VII. 74.
Solvitur diarrhœâ. VII. 29.
LICHENES. *Tempus.* III. 20.
LIENOSUS.
Tempus. III. 22.
Progn. VI. 43. VIII. 8.
Dysenteria utilis. VI. 48.
LIENTERIA.
Tempus. III. 22.
Ætas. III. 30.
Causa. In Lienosis. VI. 43.
A dysenteriâ. VII. 76.
Progn. à ructu. VI. 1.
Cautio in purgatione. IV. 12.
LINGUA.
Progn. VII. 40. VIII. 9.
LOCUS. vid. Regio.
LUMBUS. Dolor. vid. Dolor.
MAMMÆ.
Progn. à lacte. V. 39.
A sanguine. V. 40.
In gravida, ab extenuatione. V. 37. 53.
A Lacte. V. 52.
MANIA. vid. in Delirio.
MELANCHOLIA.
Tempus. III. 14. 20. 22.
Sign. VII. 40.
Causa. Timor & mœstitia. VI. 23.
Progn.

Progn. VI. II. 56.
Purgatio. IV. 9.
MENS.
Progn. II. 23. VIII. 16.
Laborantis sign. II. 6.
MENSTRUA.
Erumpentia, *morbos pueritiæ solvunt.* III. 28.
Vomitum sanguinis curant. V. 32.
Sistuntur *in gravida*, V. 61.
Fluentium *progn.* V. 60.
Deficientia.
Sign. V. 39.
Progn. V. 57. VI. 29.
Sanguis è naribus juvat. V. 23.
Cura Suffitus. V. 28.
Nimia.
Progn. V. 57.
Cura. V. 50.
Coloris vitiati *Cura.* V. 36.
MORBUS.
Cautio in morbo. I. 2.
Progn. I. 12. II. 33. 34. 35. III. 3. VIII. I.
MORBI SEDES, sive Focus. IV. 33. 38. 39.
MORBUS FUTURUS.
Tempus. III. I. 19.
Sign. II. 5.
Causa. Cibi copia. II. 17.
MORBI PRINCIPIUM.
Remissius est. II. 30.
Ab atrâ bile lethale. IV. 22.
Rarò purgandum. I. 22. 24.
Si quid movendum statim move. II. 29. IV. 10.
Morbi Vigor.
Vehementior est. II. 30.
Diæta, tenuis. I. 8. 20.
Nil movendum. II. 29.
Morbi Finis.
Remissior est. II. 30.
MORBUS ACUTUS.
Tem-

Tempus. III. 9.
Sign. I. 7.
Ab urinâ. VII. 32. 35.
Prædictio incerta. II. 19.
Progn. VIII. 10.
Mala, à suspiriis. VI. 54.
Frigore extremarum. VII. 1.
Lethalis ab excrementis. IV. 23.
In gravida. V. 30.
Diæta. I. 4. 7.
Purgatio. I. 24. IV. 10.
Crisis in XIV. diebus. II. 23.
MORBUS LONGUS.
Futuri *sign.* I. 12. II. 18. IV. 40. VII. 60.
A sudore. IV. 36. 37. 56.
Ab urinâ. VII. 31. 34.
Ab abscessu. IV. 51.
Existentis *progn. ab appetitu prostrato.* VII. 6.
Ab excrementis. IV. 23. VII. 6.
Ab alvi fluxu. VIII. 5.
Diæta tenuis periculosa. I. 4.
MORBUS PERICULOSUS.
In genere. II. 34. VIII. I. 8.
Remedium quale. I. 6.
MORBUS.
Judicatu Facilis. I. 12. III. 8.
Difficilis. I. 12. III. 8. IV. 29. 30.
MORBUS RECIDIVUS.
Causa. II. 12.
Futuri sign. IV. 36. 61.
MORBUS INSANABIBIS. VIII. 6.
MORS.
Propinqua,
Sign. à variis. VI. 38. VIII. II. *ad* 18.
Ab excrementis. IV. 23.
In feb. contin. IV. 49. VII. 73.
Certa. VI. 27.

Su-

Subitâ *Sign.* II. 41. 44.
MORTIFERUM, *Lethale.*
Θανάσιμον, Θανατώδες. II. 1. III. 9. IV. 22. 24. 26. 34. 35. 37. 46. 48. 50. V. 1. 2. 11. 14. 22. 30. 43. VI. 18. 27. 52. VII. 25. 72. 73. 79. VIII. 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
MOTUS, QUIES.
Se invicem curant. II. 22. 48.
Effectus in purg. II. 14. 15.
Progn. II. 51.
MULIER.
Non eſt ambidextra. VII. 43.
Fœcundæ *temperamentum.* V. 62.
Sign. V. 59.
Infœcunda, *craſſa p. n.* V. 46.
MUTATIONES.
Subitarum *progn.* II. 51.
Caloris, Coloris, Tempeſtatis. vid. Calor, Color, Tempeſtas. &c.
MUTUS.
Cauſa. VII. 58.
Progn. VI. 51.
Ab ebrietate. V. 5.
NARES.
Progn. in feb. contin. IV. 49. VII. 73.
Humidarum *ætas.* III. 31.
Et Siccarum *progn.* VI. 2.
Hæmorrhagiæ *in quartana progn.* VIII. 3.
Pus *ſolvit dolorem capitis.* VI. 10.
Compreſſarum *vis.* V. 49.
NATURA.
Inimicum. vid. Nimium.
Differentia. III. 2.
Progn. II. 34. VI. 2. VIII. 1. 8.
NEPHRITIS.
Ætas. III. 31.
Sign. ab urinâ. VII. 34. 35.
Progn. VI. 36.
In ſenibus. VI. 6.
Hæmorrhoides utiles. VI. 11.

NERVUS.
Calor juvat. v. 18.
Frequentior debilitat. v. 16.
Refectus *non coalescit.* vi. 19. vii. 28.
NIGROR.
Causa, *frigus.* v. 17. 20.
NIMIUM, Naturæ est inimicum.
In omnibus. ii. 51.
In cibo. i. 4. ii. 4. 17.
In somno, vig. ii. 3. vii. 71.
OCCASIO. *Celeris.* i. 1.
OCULI.
Progn. iv. 52. viii. 2.
In febre continua. iv. 49. vii. 73.
In vomitu. vii. 3.
In somno. vi. 52.
Ophthalmia.
Tempus. iii. 11. 14. 16. 21.
Solutio. vi. 17.
Doloris *cura.* vi. 31. vii. 46.
Tarditatis & Morsus *tempus.* iii. 17.
Hebetudinis.
Glaucomatis & Humiditatis *ætas.* iii. 31.
Cæcitas, *in melancholicis.* vi. 56.
OFFICIUM medici, ægri, &c. i. 1.
OMENTUM.
Crassius, *infœcundam facit.* v. 46.
Excidens *putrescit.* vi. 58.
ORGASMUS. vid. Turgens materia.
OS.
Ulcerationum. *tempus.* iii. 21.
Ætas. iii. 24.
Amari *cura.* iv. 17.
OSCITATIO.
Solvitur vino. vii. 56.
OSSA.
Frigus lædit. v. 18. 22.
Laborantis *progn.* vii. 2.
Nudati *progn.* vii. 19.
Cura, *calor juvat.* v. 22.

Dis-

Diſſectum, *non coaleſcit.* VI. 19. VII. 28.
Fracta *calor juvat.* V. 22.
Abſceſſus, *in ulcere diuturno.* VI. 45.
A ſphacelo, VII. 77.
Παρακοπή.
PAROXYSMUS.
Sign. I. 12. II. 13.
Progn. IV. 30.
Cibus nocet. I. II. 19.
PARTUS DIFFICILIS.
In tennitate p. n. a feb. V. 55.
Sternutatio juvat. V. 35.
PECTEN. Dolor *quid notet.* VII. 39.
PECTUS. *Frigus lædit.* V. 24.
Dolor vid Dolor.
PERINÆUM.
Dolor *quid nocet.* IV. 80. VII. 39.
PERIPNEUMONIA. vid. in Pleuritide.
PERVERSA, ſive Diſtorta pars.
Progn. in febre. IV. 35. 49. VII. 58. 73.
PHLEBOTOMIA. vid. V. S.
PHRENITIS. vid. Delirio.
PHTHISIS.
Tempus. III. 13. 16. 22.
Ætas. III. 29. V. 9. VIII. 7.
Cauſa, a pleuritide. V. 15.
A ſputo ſanguinis. VII. 15, 16. 78.
Puris. VII. 16. 78.
Ab hæmorrhoidibus. VI. 12.
Progn. lethalis
A tempore. III. 10.
A naturâ. VIII. 8.
A diarrhœâ. V. 12. 14. VII. 78.
A ſputo. V. II. VII. 16. 78.
Puris purgatio ſurſum. VII. 78.
Diæta. V. 64.
Purgatio. IV. 8.

PINGUES, Craſſi.
Progn. II. 35.
Mortis. II. 44.
Purgatio. II. 35.
IV. 7.
Gracilis.
Purgatio. II. 35.
IV. 6.
Gravidæ p. n.
progn. V. 44.
PITUITA.
Concluſæ *ſolutio.*
VII. 74.
Fluxus *a capite.*
VII. 30.
PLEURITIS.
Tempus. III.
23.
Ætas. III. 30.
Qui minus obnoxii.
VI. 33.
Progn. VII. 11.
A ſputo, quoad
tempus. I. 12.
V. 8. 15.
Diarrhœa lethalis.
VI. 16.
Dolor vid. Dolor
Lateris.
Peripneumonia.
Tempus. III. 23.
Ætas. III. 30.
Progn. VII. 12.
Mala a pleuritide.
VII. 11.
Diarrhœa lethalis.
VI. 16.
PLUVIA. vid. in
Tempeſtate.
PODAGRA.
Tempus. III. 165.
20. VI. 55.
Ætas. III. 31.
Cauſa. VI. 29. 30.
Qui non obnoxii.
VI. 28. 29. 30.
Progn. VI. 49.
Dolorem frigida
ſolvit. V. 25.
POTUS.
Conſuetus *præfer-*
tur. II. 38.
Effectus. II. 11.
Multi *progn.* VII.
7.
PRÆDICTIO.
Acutorum incerta.
II. 19.
PRÆGNANS. vid.
Gravida.
PRÆPUTIUM.
Reſectum *non coa-*
leſcit. VI. 19.
PRURITUS.
Gingivarum. *ætas.*
III. 25.
Corporis *totius,*
ætas. III. 31.
PURGATIO PER
ALVUM.

Purgandum.
Vere. VI. 47.
Hyeme. IV. 4.
Non purgandum.
Æstate. IV. 7. 9.
Sub cane &c. IV. 5.
In vigore morbi. II. 29.
In extenuatis. II. 35. IV. 6.
Qui purgandi. II. 8. IV. 18. 20. VII. 67.
Quæ purgandæ. V. 36.
Purgandi.
Difficulter vomentes. IV. 7.
Melancholici. IV. 9.
Tabidi. IV. 8.
Oculis dolentes. VI. 31.
Debilis sudans. VII. 61.
Gravida, quando. IV. 1 - V. 29.
Purganda.
Concocta. I. 22.
Turgentia. IV. 1. 10. V. 29.
Quâ viâ *purgandum.* I. 21. VII. 61.
Præparatio *ad purgationem.* II. 9. IV. 13. VII. 70.
Quantâ *purgatione opus.* I. 23.
Juvanda, *aut* Sistenda, *quomodo.* IV. 14. 19.
Finis *sign.* IV. 12.
Progn. ab excrementis. IV. 21.
A spasmo. V. 1. VII. 25.
Bonæ *purgationis sign.* I. 2. 23. 25. IV. 2. 3.
Noxia.
In genere. I. 2. 25. IV. 2. 3.
Sub Cane &c. IV. 5.
In sanis. II. 36. 37. IV. 16.
In Crisi. I. 20.
Spontaneæ *progn.* I. 1. 2.
Hypercatharsis.
Progn. V. 4. VII. 41.
PUS.
Generationis sign. II. 47.
Calor juvat. V. 22.
Frigus impedit. V. 20.
Progn. VI. 41. VII. 8.
Boni nota. VII. 44. 45.
Curæ Cautio. VI. 27.
Puris sputum.

Cauſa, a ſanguinis ſputo. VII. 15. 78.
A vomitu ſanguinis. VII. 78.
Progn. VII. 14. 16. 78.
E capite effluens, *ejus dolorem ſolvit.* VI. 10.
In ventre, *Cauſa.* VI. 20. VII. 22.
In urinâ, *quid notet.* IV. 75. 81.
In utero, *Cura.* V. 47.
PUSTULÆ.
Ulceroſæ, *Vere fiunt.* III. 20.
Datæ, *quales ſint.* VI. 9.
PUTREDINES.
Tempus. III. 16. 21.
QUIES. vid. in Motu.
RABIES. vid. in Delirio.
RAUCEDO.
Tempus. III. 13. 20. 23.
Progn. in ſene. II. 40.
RATIO. vid. Mens.
Rationi *fidendum.* II. 27. 52.
RECIDIVUS MORBUS. vid. Morbus recidivus.
REFECTIO. vid. Cibus.
REGIO.
Cautio in Diætâ. I. 17.
In Medicamentis. I. 2.
Mutatio, *quos juvet.* II. 45.
REMEDIUM.
Quali opus. I. 6.
Gradus. VII. 6.
RENES.
Sanguinis *profluentis ſign.* IV. 57. 78.
Suppuratorum *ſymptomata.* V. 58.
Ulceris *ſign.* IV. 75.
Pili, & Carunculæ. IV. 76.
REPLETIO.
Differentia. II. 11.
Extrema *periculoſa.* 3. 3. 4. II. 4. 17. 51. VI. 39.
Cura II. 22.
RESPIRATIO, difficilis. Dyſpnœa.
Ætas. III. 31.
Progn. in febre. IV. 68.

In feb. contin. IV. 50.
RIGOR.
Causa, frigus. V. 17. 20.
Focus. V. 62.
Signum est quotidianæ feb. IV. 63.
Solvit feb. ardentem. IV. 58.
Progn. in febre. IV. 29. 46.
Malus à multo potu. VII. 7.
Cura. Calor mitigat. V. 22.
RUCTUS ACIDUS
Progn. VI. 33.
Bonus in Lienteriâ. quando. VI. 1.
SANGUIS.
Collecti *in mammas progn.* V. 40.
Fluxus *tempus.* III. 20.
Causa, calor. I. 16.
Frigus. V. 24.
Progn. in feb. IV. 27.
A convulsione &c. V. 3. VII. 9.
Malus in ulcere. VIII. 21.
Diæta. V. 64.
Cura, frigus. V. 19. 23.
E capite *progn.* VI. 10.
Per nares.
Ætas. III. 27.
Progn. in quartanâ. VIII. 3.
Bonus in menstruis deficientibus. V. 33.
Solvit surditatem. VI. 60.
Capitis dolorem. VI. 10.
Abscessum. IV. 74.
In ventrem *progn.* VI. 20.
Sputum.
Ætas. III. 29.
Progn. VII. 15. 78.
In feb. contin. IV. 27.
Spumans, *e pulmone.* V. 13.
Vomitus.
Progn. Bonus sine febre. VII. 37.
Malus. II. 25.
Cum febre. VII. 37.
Tabes sequitur. VII. 78.
Cum urinâ, *quid notet.* IV. 78. 80. 81. VII. 39.

Per alvum.
Niger bonus. IV. 25.
Malus, bonus. IV. 21. 22.
SANITAS *Sign.* VI. 2.
SATIETAS. *Quæ mala.* II. 4.
Vid. Repletio.
SATYRIASIS.
Ætas. III. 26.
SECUNDÆ.
Sternutatio expellit. V. 49.
SEMEN. *Prog.* VI. 2.
SENEX. vid. in Ætate.
SEPTUM TRANSVERSUM.
Vulnus *lethale.* VI. 81.
SICCITAS. vid. in Tempestate.
SIGNA. vid. Affectus, cujus sunt.
SINGULTUS.
Causa. VI. 39.
Ab hepate inflammato. V. 58.
Progn. malus in hæmorrhagiâ. V. 3.
In hypercatharsi. V. 4. VII. 41.
A vomitu. VII. 3.
Ab Ileo. VII. 10.
Ab hepate inflammato. VII. 17.
Cura. sternutatio. VI. 13.
SITIS.
Non magna, ubi.
Progn. nocturna. V. 27.
In purgante. IV. 19.
In feb. Leipuriâ. IV. 48. VII. 72.
Diæta, Lac nocet. V. 64.
Expletur citius, quàm fames. II. II.
SOMNUS, VIGILIÆ.
Mali. II. 3. VII. 71.
Somnus.
Progn. II. 1.
In febre. IV. 67.
In vertigine. VIII. 15.
Bonus, in delirio. II. 1.
Post sitim. V. 27.
Effectus. IV. 14. 15.
Longi tempus. I. 15.
Vigiliæ.
Ætas. III. 24. 31.
Prognosis mala. VII.
SPASMUS, Convulsio.
Ætas. III. 25.
Causa,

Cauſa, Frigus. v. 17. 20.
Repletio aut Inanitio. VI. 39.
In melancholicis. VI. 56.
In ulcere, quando. V. 65.
Futuri in feb. ſign. IV. 68.
Progn. in febre. II. 26.
Malus in febre. IV. 66. 67.
In vigiliis. VII. 18.
In ardore. VII. 13.
In hæmorrhagiâ. V. 3. VII. 9.
In Ileo. VII. 10.
Ab Elleb. IV. 16.
Ab hypercatharſi. V. 4.
In fluore muliebri. V. 56.
Lethalis. In febre contin. IV. 49.
A purgante. VII. 25.
Ab Elleboro. V. 1.
In ebrio. V. 5.
In teſte dextro. VIII. 11.
In vulnere. V. 2.
Cura. Calor mitigat. V. 22.
Frigus levat. V. 25.
Solvitur à febre. IV. 57.
A quartanâ. V. 70.
Tetanus.
Cauſa, frigus. V. 17. 20.
In ulcere, quando. V. 65.
Progn. V. 6.
Malus in ardore. VII. 13.
Cura, frigida. V. 21.
Calor mitigat. V. 22.
Solvitur à febre. IV. 57.
SPIRITUS. vid. Reſpiratio.
SPUMA.
Oris. *progn.* II. 43.
In ſputo ſanguinis, *unde.* V. 13.
In alvi excrementis, *unde.* VII. 30.
Bullæ *in urinâ, quid notent.* VII. 34.
SPUTUM.
Progn. in feb. contin. IV. 47. VII. 69.
In pleuritide. I. 12.

In phthiſi. v. 11. VII. 78.
Sanguinis vid. Sanguinis ſputum.
Puris. vid. Puris ſputum.
STATURA CORPORIS. II. 54.
STERILIS.
Mas. v. 63.
Mulier. vid. Mulier.
STERNUTATIO.
Cauſa VII. 1.
Solvit ſingultum. VI. 13.
Juvat partum difficilem. V. 35.
Expellit ſecundas. V. 49.
STRANGULATIO
Progn. II. 43.
STRANGURIA.
Tempus. III. 16. 20. 22.
Ætas. III. 31.
Symptomatica. IV. 80. V. 58. VII. 39.
Progn. ab Ileo. VI. 44.
Cura. V.S. & vinum. VII. 48.
STRUMA. *Ætas.* III. 26.
STUPOR.
Malus in vulnere Capitis. VII. 14.
SUDOR.
In febre, tempus. III. 6.
In morte, *cui.* V. 71.
Particularis, *morbi ſedem notat.* IV. 38.
Prog. I. 12. VII. 79.
In febre IV. 36.
Malus in feb. contin. IV. 56.
In criſi, qualis. VIII. 4.
Horror malus. VII. 4.
Calidus, *quid notet.* IV. 42.
Frigidus *malus* IV. 42. VIII. 4.
Prog. in feb. IV. 37.
Multus & continuus, *quid notet.* IV. 42. VII. 61.
A ſomno, unde. IV. 41.
Ubi malus. VIII. 4.
Cura. IV. 41. VII. 61.
Hydroa. *Tempus.* III. 2.
SUFFITUS. vid. Fotus.

SUFFOCATIO.
Progn. in febre. IV. 34.
SUPERCILIUM.
Distorti, *in feb. contin. progn.* IV. 49. VII. 73.
SURDITAS.
In febre contin. lethalis. IV. 49. VII. 73.
Solutio, per alvum. IV. 28.
In febre. IV. 60.
SUSPIRIA.
In acutis, cum feb. mala. VI. 54.
Vid. Respiratio.
TABES. Vid. Phthisis.
TEMPESTAS ANNI.
Concedendum ei. I. 2. 17.
Morbos indicat. I. 12.
In aliâ alii morbi fiunt. III. 19.
Prog. II. 34. VIII. 8.
Mutatio.
Morbi causa. III. 1. 4. 8.
Quos juvet. II. 45.
Siccitas.
Salubris. III. 15.
Morbi. III. 7. 16.
Pluvia.
Minus Salubris. III. 15.
Morbi. III. 16.
Ver.
Salubris. III. 9.
Pueris conducit. III. 18.
Diæta. I. 15. 18.
Medicina facienda. VI. 47. VII. 53.
Morbi. III. 20. VI. 55.
Progn. III. II. 12.
Æstas.
Senibus utilis. III. 18.
Diæta. I. 18.
Purgatio. IV. 4. 6.
Morbi. II. 25. III. 6. 21.
Progn. III. 2. 6. 13. 14. VIII. 8.
Autumnus.
Ætas media valet. III. 18.
Diæta. I. 18.
Periculosus est. III. 9.
Malus tabi. III. 10.
Morbi. II. 25. III. 4. 22. VI. 55.
Progn. III. 4. 13. 14.

Hyems.
Mediæ ætati commoda. III. 18.
Diæta. I. 15. 18.
Purgatio. IV. 4. 7. 9. 12.
Morb. II. 25. III. 23.
Progn. III. 2. II. 12. VIII. 8.
TENESMUS.
Progn. in gravida. VII. 27.
TERROR.
Ætas. III. 24.
Malus in febre. IV. 67.
TESTES.
Progn. a convulsione. VII. 11.
TETANUS. vid. in Spasmo.
TIMOR. Longi *Effectus.* VI. 23.
TONSILLÆ.
Inflammationis ætas. III. 26.
TORPOR. *Effectus.* V. 25.
TRANSPIRATIO.
Progn. VII. 79. VIII. 18.
In Vivo. V. 63.
TREMOR.
Solutio in feb. ardente. VI. 26.
TRISTITIA. Longæ.
Effectus. VI. 23.
TUBERCULA, φύματα.
Tempus. III. 20.
Ætas. III. 26.
Progn. a ruptione. VII. 8.
Curæ Cautio. II. 15.
In articulis *in feb. longis.* IV. 44. VII. 63.
Causa, Cibi copia. IV. 45. VII. 64.
Cura, frigida levat. V. 25.
In urethra.
Solutio. IV. 82. VII. 57.
Ἐξανθήματα. VI. 9.
TUMOR.
Progn. mollis bonus. V. 67.
Evanescentis *prog.* V. 65.
In ulcere *prog.* V. 66.
TURGENS *materia Ubique & semper educenda.* I. 22. IV. 1. 10. V. 29.
TUSSIS.
Tempus. III. 5. 13. 20. 23.
Ætas.

Ætas. III. 24. 31.
Causa, frigus. V. 24.
Progn. in hydrope desperata. VI. 35. VII. 47.
Siccæ *in feb. ardente progn.* IV. 54.
Gibbi a tusse, prog. VI. 46.
VARICES.
Calvis non fiunt. VI. 34.
Solvunt delirium. VI. 21.
VENÆ SECTIO.
Vere instituenda. VI. 47. VII. 53.
Quanta *opus.* I. 23.
juvat in Capitis dolore. V. 68.
Solvit oculorum dolorem. VI. 31. VII. 46.
Dysuriam. V. 36.
Stranguriam. VII. 48.
Fluxiones. VI. 22.
Nocet gravidæ. V. 31.
VENTRICULUS.
Æstus & Dolor, *in feb. malus.* IV. 65.
Cura, Purgatio. IV. 17.
Vulnus, *lethale.* VI. 18.
VENTUS.
Auster. *Morbi.* III. 5. 17.
Progn. III. 12. 13.
Boreas. *Morbi.* III. 5. 17.
Progn. II. 11. 12. 13. 14.
VENTRIS Mutatio. vid. Alvi Mutatio.
Partes, vid. Pinguis.
Dolor, vid. Dolor.
Calor, vid. Calor.
Ventris turbatio.
Solvit surditatem. IV. 60.
Spontaneæ *progn.* I. 2.
VER. vid. in Tempestate.
VERATRUM, vid. Elleborus.
VERMES & VERRUCÆ. *Ætas.* III. 26.
VERTICULUM.
Luxationis ætas. III. 26.
VERTIGO.
Tempus. III. 17. 23.
Ætas.

Ætas. III. 31.
Tenebricosa, *mala.* VIII. 15.
Cura, purgatio. IV. 17.
VESICA.
Laborantis *sign.* IV. 80. VII. 39.
Progn. in sone. VI. 6.
Calor juvat. V. 22.
Calculi *ætas.* III. 26.
Sign. IV. 79.
Vulnus *lethale.* VI. 18.
Ulceris *sign.* IV. 75. 81.
Scabiei *sign.* IV. 77.
VIGILIÆ, vid. in Somno.
VIGOR, vid. Morbi Vigor.
VINUM. *Curat.* Θώρηξις *fames.* II. 21.
Ἄκρητον *oculorum dolores.* VI. 31. VII. 46.
Ἰσοκρατὲς *affectus varios.* VII. 56.
VISCERA Dolor. vid. Dolor.
VISUS.
Progn. in feb. contin. IV. 49. VII. 73.
Hebetis *tempus.* III. 5.
Ætas. III. 31.
VITA.
A calore est. VIII. 18.
Brevis est. I. 1.
ULCUS.
Tempus. III. 20. 21.
Progn. VI. 4.
A pulsu. VII. 21.
A tumore. V. 65.
In hydrope. VI. 8.
Juvat Calor. V. 22.
Nocet frigus. V. 20. 22.
Diuturni *progn.* VI. 45.
Oris. vid. Oris ulceratio.
UMBILICUS.
Inflammationis ætas. III. 24.
Doloris prog. IV. 11.
UNGUES.
Nigrorum. progn. VIII. 12.
VOMITUS.
Tempus. III. 21.
Ætas. III. 24.
A tuberculo rupto. VII. 8.

Ubi

Ubi opus. IV. 17. 18. VII. 61.
Æstate convenit. IV. 4. 6.
Præparatio VII. 70.
Progn. I. 23. VII. 3.
Malus in Ileo VII. 10.
In Lienteria hyeme. IV. 12.
Spontaneus *Progn.* I. 2.
Solvit diarrhœam. VI. 15.
Sanguinis.
Progn. VII. 78.
A febr. VII. 37.
Malus. IV. 25.
Cura. VII. 37.
Solutio, per menstrua. V. 32.
Bilis *in Cerebro diviso.* VI. 50.
Ab atra bile, lethalis. IV. 22.
URETHRA.
Tuberculi *solutio.* IV. 82. VII. 57.
URINA.
Alba, pellucida, mala. IV. 72.
Alba, multa crassa, *abscessu liberat.* IV. 74.
Crassæ, grumosæ, paucæ, *Progn.* IV. 69.
Multa, *noctu quid notet.* IV. 83.
Solvit morbum. VI. 54. VII. 73.
Nubeculæ *progn.* IV. 71.
Sedimentum.
Progn. IV. 69.
Biliosum, quid notet. VII. 32.
Divulsa *quid notet.* VII. 33.
Turbata, *quid notet.* IV. 70.
Fœtida, *quid notet.* IV. 81.
Bullarum *progn.* VII. 34.
Pinguedo, *quid notet.* VII. 35.
Sanguis, *e renibus aut vesica.* IV. 75.
E renibus. IV. 78.
E vesica. IV. 80. 81. VII. 39.
Sanguis & grumi, *quid notent.* IV. 80. VII. 39.
Grumosæ *progn.* IV. 69.
Pus, *unde.* IV. 75. 81.

Caruncule, & Pili. *unde.* IV. 76.
Farinam crassiorem *referentis progn. in feb.* VII. 31.
Furfures, *quid notent.* IV. 77.
Squammæ, *quid notent.* IV. 81.
Arena *calculi sign.* IV. 79.
Progn. in genere. I. 12. VII. 66. 79.
In feb. contin. IV. 47. VII. 69.
UTERUS.
Temperies, *moderata fœcunditatis causa.* V. 62.
Calor juvat. V. 22.
Os *durum, clausum est,* V. 54.
In gravida clausum est. V. 51.
Inflammati *sign.* V. 58.
Suppurati *Cura.* V. 47.
Erysipelas *in gravida lethale.* V. 43.
VULNUS.
Progn. a tumore. V. 66.
Spasmus lethalis. V. 2.
Atrabilis per alvum lethalis. IV. 23.
Non coalescens. VI. 19. 24. VII. 28.
Lethale. VI. 18.
Cerebri vid. Cerebrum.

INSIGNIORES

Aliquot

SENTENTIÆ

Selectæ ex libris Aurelii Cornelii Celsi medici inter Latinos eloquentissimi.

Ex Lib. Primo.

I. UT alimenta sanis corporibus Agricultura, sic sanitatem ægris medicina promittit. *præf.* L. 1. p. 1.

II. Desidia atque luxuria, hæc duo prius in Græcia corpora vitiarunt, deinde apud nos affilixerunt. *præf.* L. 1. p. 2.

III. Non credunt posse eum scire quomodo morbos curare conveniat qui unde hi sint ignoret. *præf.* L. 1. p. 4.

IV. Eum rectè curaturum esse dicunt, quem prima origo causæ non fefellerit. *præf.* L. 1. p. 5.

V. Occursurum enim initio dicunt eum, qui originem non ignorarit. *præf.* L. 1. p. 5.

VI. Differunt pro natura locorum genera medicinæ. *præf.* L. 1. p. 8.

VII. Nam ne agricolam quidem, aut gubernatorem disputatione, sed usu fieri. *præf.* L. 1. p. 9.

VIII. Alii putant interesse non quid morbum faciat, sed quid tollat. *præf.* L. 1. p. 10.

IX. Morbi non eloquentia ſed remediis curantur. *præf.* L. 1. p. 10.

X. Neque quidquam eſt ſtultius, quam quale quid vivo homine eſt, tale exiſtimare eſſe moriente, imo jam mortuo. *præf.* L. 1. p. 11.

XI. Cujus rei non eſt certa cognitio, ejus opinio certum reperire remedium non poteſt: Verumque eſt quod ad ipſam curandi rationem nihil plus confert quàm experientia. *præf.* L. 1. p. 13.

XII. (Medicina) eſt ars conjecturalis neque reſpondet ei plerumque non ſolum conjectura ſed experientia. *præf.* L. 1. p. 13.

XIII. Intereſt enim fatigatio morbum, an ſitis, an frigus, an calor, an vigilia, an fames fecerit; an cibi vinique abundantia, an intemperantia libidinis. *præf.* L. 1. p. 14.

XIV. Neque ignorare medicum oportet quæ ſit ægri natura, humidum magis, an magis ſiccum corpus ejus ſit, validi nervi, an infirmi, frequens valetudo an rara, eaque, cùm eſt, vehemens eſſe ſoleat an lenis, brevis an longa. *præf.* L. 1. p. 14.

XV. Vix ulla perpetua præcepta Medicinalis ars recipit. *præf.* L. 1. p. 17.

XVI. Hippocrates dixit mederi oportere communia & propria intuentem. *præf.* L. 1. p. 16.

XVII. Non eadem omnibus, etiam in ſimilibus caſibus opitulantur. *præf.* L. 1. p. 18.

XVIII. Qui ſecundis aliquando fruſtra cura-

curatus est, contrariis sæpe restituitur. *præf.* L. 1. p. 19.

XIX. Cùm par scientia sit, utiliorem tamen medicum esse (scias) amicum, quàm extraneum. *præf.* L. 1. p. 19.

Lib. I.

XX. Sanus homo, qui & benè valet, & suæ spontis est, nullis obligare se legibus debet, ac neque medico, neque iatroalipta egere. Hunc oportet varium habere vitæ genus, modò ruri esse, modò in urbe, sæpiùsque in agro: navigare, venari, quiescere interdum, sed frequentius se exercere. Si quidem ignavia corpus hebetat, labor firmat, illa maturam senectutem, hic longam adolescentiam reddit. L. 1. c. 1. p. 20.

XXI. Bis die cibum capere, potiùs quam semel, potest homo, & semper quàm plurimum, dummodo hunc concoquat. L. 1. c. 1. p. 21.

XXII. Concubitus neque nimis concupiscendus, neque nimis pertimescendus est: rarus, corpus excitat, frequens solvit. Cùm autem frequens non numero sit, sed natura ratione ætatis & corporis, scire licet cum non inutilem esse, quem corporis neque languor, neque dolor sequitur. L. 1. c. 1. p. 21.

XXIII. Cavendum, ne in secunda valetudine adversæ præsidia consumantur. L. 1. c. 1. p. 21.

XXIV. Imbecillis stomacho, quo in nu-

mero magna pars urbanorum, omneſque penè cupidi literarum ſunt, obſervatio neceſſaria eſt, ut quod corpori vel loci vel ſtudii ratio detrahit, cura reſtituat. Ex his igitur qui benè concoxit, manè tuto ſurget, qui parùm, quieſcere debet, & ſi manè ſurgendi neceſſitas fuerit redormire: qui non concoxit ex toto conquieſcere, ac neque labori ſe, neque exercitationi:,neque negotio credere. L. 1. c. 2. p. 21.

XXV. Scire licet integrum corpus eſſe, cùm quotidie manè urina alba, dein rufa eſt: illud concoquere, hoc concoxiſſe ſignificat. L. 1. c. 2. p. 22.

XXVI. Si lucubrandum eſt, non poſt cibum facere, ſed poſt concoctionem. L. 1. c. 2. p. 22.

XXVII. Quem interdiu vel domeſtica vel civilia officia tenuerunt, huic tempus aliquod ſervandum curationi corporis eſt. Prima autem ejus curatio exercitatio eſt, quæ ſemper antecedere cibum debet: exercitationis autem modus & finis eſſe debet ſudor, aut certè laſſitudo quæ citra fatigationem ſit. L. 1. c. 2. p. 22.

XXVIII. Nunquam utilis eſt nimia ſatietas. Sæpe inutilis eſt nimia abſtinentia. Sæpe ſi qua intemperantia ſubeſt, tutior eſt in potione quam in eſca. L. 1. c. 2. p. 23.

XXIX. Secunda menſa bono ſtomacho nihil nocet, in imbecillo coaleſcit. L. 1. c. 2. p. 24.

XXX. Poſt ſatietatem nihil agendum. L. 1. c. 2. p. 24.

XXXI. Ubi

XXXI. Ubi expletus eſt aliquis, facilius concoquit; ſi quicquid aſſumpſit: potione aquæ frigidæ includit, tam pauliſper invigilat, deinde bene dormit. L. 1. c. 2. p. 24.

XXXII. Neque ex ſalubri loco in gravem, neque ex gravi in ſalubrem tranſitus ſatis tutus eſt. L. 1. c. 3. p. 24.

XXXIII. Neque verò ex multa fame nimis ſatietas, neque ex nimia ſatietate fames idonea eſt. L. 1. c. 3. p. 24.

XXXIV. Periclitatur & qui ſemel & qui bis die cibum incontinenter contra conſuetudinem aſſumit. L. 1. c. 3. p. 25.

XXXV. Neque ex nimio labore ſubitum ocium, neque ex nimio ocio ſubitus labor ſine gravi noxa eſt.

XXXVI. Cum quis mutare aliquid volet, paulatim debebit aſſueſcere. L. 1. c. 3. p. 25.

XXXVII. Nimis ocioſa vita utilis non eſt, quia poteſt incidere laboris neceſſitas. L. 1. c. 3. p. 25.

XXXVIII. Illud noſſe oportet quod ex labore ſudanti frigidæ potio perniciosiſſima eſt, atque etiam cum ſudor ſe remiſit, itinere fatigatis inutilis. L. 1. c. 3. p. 26.

XXXIX. Levat laſſitudinem etiam laboris mutatio: eumque, quem novum genus cujusdam laboris preſſit, id quod in conſuetudine eſt, reficit L. 1. c. 3. p. 26.

XL. Quod contra conſuetudinem eſt, nocet, ſeu molle, ſeu durum eſt. L. 1. c. 3. p. 27.

XLI. Ante omnia ſcire convenit naturam corporis: quia alii graciles, alii obeſi ſunt; alii calidi, alii frigidiores, alii humidi, alii ſicciores, alios adſtricta, alios reſoluta alvus exercet. L. 1. c. 3. p. 27. & 28.

XLII. Raro quiſquam non aliquam partem corporis imbecillam habet. L. 1. c. 3. p. 28.

XLIII. Vomitus inutilis eſt gracilibus & imbecillum ſtomachum habentibus: utilis eſt plenis, & biliosis omnibus, ſi vel nimium ſe replerunt, vel parum concoxerunt. Nam ſive plus eſt quàm quòd concoqui poſſit, periclitari ne corrumpatur non oportet: Si verò corruptum eſt, nihil commodius eſt, quàm id, qua via primum expelli poteſt, ejicere. L. 1. c. 3. p. 29.

XLIV. (Vomitum) luxuriæ cauſa fieri non oportere confiteor. L. 1. c. 3. p. 30.

XLV. Qui valere & ſeneſcere volet, (vomere) quotidianum non habeat. L. 1. c. 3. p. 30.

XLVI. Dejectio autem medicamento petenda eſt, ubi venter ſuppreſſus parum reddit, ex eoque inflammationes, caligines, capitis dolores, aliaque ſuperioris partis mala increſcunt. L. 1. c. 3. p. 31.

XLVII. Sed purgationes quoque ut interdum neceſſariæ ſunt, ſic, ubi frequentes ſunt, periculum afferunt. Aſſueſcit enim non ali corpus, & ob hoc infirmum erit, cùm omnibus morbis obnoxia maximè infirmitas ſit. L. 1. c. 3. p. 31.

XLVIII.

XLVIII. Vinum dilutius pueris, meracius ſenibus (convenit.) L. 1. c. 3. p. 32.

XLIX. Hyeme plus eſſe convenit minus, ſed meracius bibere. At Vere paulum cibo demendum adjiciendumque potioni, ſed dilutius tamen bibendum eſt. Æſtate ut ſæpius utendum cibo, ſic exiguo eſt. Per Autumnum propter cæli varietatem periculum maximum eſt, itaque neque ſine veſte, neque ſine calceamentis prodire oportet: Cibo verò jam pleniore uti licet, minus ſed meracius bibere. L. 1. c. 3. p. 33. & 34.

L. Venus Hyeme non pernicioſa, Vere tutiſſima: neque Æſtate verò neque Autumno utilis eſt, tolerabilior tamen per Autumnum eſt. Æſtate in totum, ſi fieri poteſt, abſtinendum. L. 1. c. 3. p. 33. & 34.

LI. Capiti nihil æque prodeſt atque aqua frigida. L. 1. c. 4. p. 35.

LII. Semper poſt cibum conquieſcere (oportet) neque intendere animum neque ambulatione quamvis leni dimoveri. L. 1. c. 6. p. 37.

LIII. Calor adjuvat omnia, quæ frigus infeſtat. L. 1. c. 9. p. 39.

Lib. II.

I. Saluberrimum Ver eſt, proxime deinde ab hoc Hyems, periculoſior Æſtas, Autumnus longè periculoſiſſimus. Ex tempeſtatibus verò optimæ æquales ſunt ſive fri-

frigidæ, sive calidæ: Pessimæ quæ variant maximè: quo fit ut Autumnus plurimos opprimat. L. II. c. I. p. 42.

II. Saluberrimi sunt sereni dies: meliores pluvii, quàm tantùm nebulosi, optimique Hyeme qui omni vento vacant: Æstate, quibus favonii perflant. Si genus aliud ventorum est, salubriores septentrionales quam subsolani vel austri sunt. L. II. c. I. p. 42.

III. Ventus ubique ferè à mediterraneis regionibus veniens salubris, à mari gravis. L. II. c. I. p. 43.

IV. Pessimum ægro est cælum, quod ægrum fecit. L. II. c. I. p. 43.

V. Ætas media tutissima est, quia neque juventæ calore, neque senectutis frigore infestatur. L. II. c. I. p. 43.

VI. Longis morbis senectus acutis adolescentia magis patet. L. II. c. I. p. 43.

VII. Corpus autem habilissimum, quadratum est, neque gracile neque obesum: Nam longa statura, ut in juventa decora est, sic matura senectute conficitur: Corpus gracile, infirmum: obesum hebes est. L. II. c. I. p. 43.

VIII. Inimicior senibus hiems, æstas adolescentibus est. L. II. c. I. p. 46.

IX. Omnis pueritia primum circa quadragesimum diem, deinde septimo mense, tum septimo anno, postea circa pubertatem periclitatur. L. II. c. I. p. 46.

X. Adolescentia morbis acutis, itemque comitialibus, tabique maxime objecta est. L. II. c. I. p. 47.

XI.

XI. Obesi plerumque acutis morbis, & difficultate spirandi strangulantur, subitoque sæpe moriuntur. L. 11. c. 1. p. 47.

XII. Si speciosior & plenior aliquis & coloratior factus est, suspecta habere bona sua debet: quæ quia neque in eodem habitu subsistere, neque ultra progredi possunt, ferè retrò quasi ruina quadam revolvuntur. Pejus tamen signum est ubi aliquis contra consuetudinem emacruit, & decorem colorémque amisit, quoniam in his quæ superant, est quod morbus demat: in his quæ desunt non est quod ipsum morbum ferat. L. 11. c. 2. p. 48.

XIII. Sunt quædam proprietates hominum, sine quarum notitia non facile quicquam in futurum præsagiri potest. L. 11. c. 2. p. 49.

XIV. Facilè securus est aliquis in iis quæ sæpe sine periculo evasit. L. 11. c. 2. p. 49.

XV. Mali morbi testimonium est vehementer & crebro spirare. L. 11. c. 4. p. 51.

XVI. Mali etiam morbi signum est nimis celeriter emacrescere. L. 11. c. 4. p. 51.

XVII. Periculosum est etiam post arquatum morbum febrem oriri. L. 11. c. 4. p. 52.

XVIII. Nulla acuta febris leviter terrere nos debet. L. 11. c. 4. p. 52.

XIX. Vomitus sinceræ pituitæ vel bilis periculosus, pejórque si viridis aut niger est: at mala urina est in qua subsidunt sub-

ſubrubra aut livida, deterior, in qua quaſi fila quædam tenuia atque alba, peſſima ex his ſi tanquam ex furfuribus factas nubeculas repræſentat, diluta quoque atque alba vitioſa eſt, ſed in phreneticis maximè. Alvus autem mala eſt ex toto ſuppreſſa. Periculoſa etiam quæ inter febres fluens, conquieſcere hominem in cubili non patitur; utique, ſi quod deſcendit, eſt perliquidum, aut albidum aut pallidum, aut ſpumans. Item quod excernitur malum eſt, exiguum, glutinoſum, lividum, bilioſum, cruentum, aut pejoris odoris quam conſuetudine, malum eſt & ſincerum. L. II. c. 4. p. 52.

XX. Urina verò rubra & tenuis in magna cruditate eſſe conſuevit. Peſſima tamen eſt, præcipuéque mortifera, nigra, craſſa, mali odoris. Alvus quoque varia & diſcreta reddens, peſtifera eſt: ſed ægrum in præcipiti jam eſſe denuntiat, quæ liquida, eademque vel nigra, vel pallida, vel pinguis eſt, utique ſi magna fœditas odoris acceſſit. L. II. c. 6. p. 56.

XXI. Qui ſpumantem ſanguinem excreant, his in pulmone vitium eſt. L. II. c. 7. p. 61.

XXII. Mulieri ſi lac ex mammis profluit, imbecillum eſt quod intus gerit, duræ mammæ ſanum illud eſſe teſtantur. L. II. c. 7. p. 62.

XXIII. Quibus cauſa doloris, neque ſenſus ejus eſt, his mens laborat. L. II. c. 7. p. 62.

XXIV. Si in ventrem ſanguis confluxit ibi in pus vertitur. L. II. c. 7. p. 62.

XXV.

XXV. Scire licet, inter ea quæ ars adhibet, naturam plurimum posse. L. 11. c. 8. p. 70.

XXVI. Omni resolutione nervorum ad medicinam non idonea sunt tempora hiems & autumnus; aliquid sperari potest vere & æstate. Isque morbus mediocris vix sanatur, vehemens sanari non potest. L. 11. c. 8. p. 76.

XXVII. Quartana æstiva brevis; autumnalis fere longa est, maxime quæ cœpit hieme appropinquante. L. 11. c. 8. p. 76.

XXVIII. Omne auxilium corporis aut demit aliquam materiam aut adjicit, aut evocat aut reprimit, aut refrigerat, aut calfacit, aut durat, aut mollit. L. 11. c. 9. p. 77.

XXIX. Sanguinem incisa vena mitti novum non est: sed nullum penè morbum esse in quo non mittatur, novum est. L. 11. c. 10. p. 77.

XXX. In mittendo sanguine non tam annos medicus numerare, quàm vires ægrotantis æstimare debet. L. 11. c. 10. p. 78.

XXXI. Tenuioribus magis sanguis, plenioribus magis caro abundat. L. 11. c. 10. p. 78.

XXXII. Satius est anceps experiri auxilium, quàm nullum. L. 11. c. 10. p. 79.

XXXIII. Cùm sit crudo minime mittendus sanguis, tamen ne id quidem perpetuum est, neque enim semper concoctionem res exspectat: Nam si ex superiore

riore parte decidit aliquis, si contusus est, si ex aliquo subito casu sanguinem vomit: quamvis paulò antè sumpsit cibum, tamen protinus ei materia demenda est: idemque etiam in aliis repentinis casibus dictum sit. L. II. c. 10. p. 79.

XXXIV. Si morbi ratio patitur, sanguinis detractioni tempus aptissimum est dies adversæ valetudinis secundus aut tertius. Sed ut aliquando etiam primo die sanguinem mittere necesse est, sic nunquam utile post diem quartum est, cum jam spatio ipso materia & exhausta est & corpus corrumpit, ut detractio imbecillum id facere possit, non possit integrum. L. II. c. 10. p. 80.

XXXV. Quòd si vehemens febris urget in ipso impetu ejus sanguinem mittere, hominem jugulare est. Exspectanda ergo intermissio, & ista medicina ferè in biduum dividenda: Satius enim est primò levare ægrum, deinde perpurgare, quàm simul omni vi effusa fortasse præcipitare. L. II. c. 10. p. 81.

XXXVI. Mittere autem sanguinem cùm sit expeditissimum usum habenti, tamen ignaro difficillimum est, junctæ est enim vena arteriis, his nervi, ita si nervum scalpellus attigit, sequitur nervorum distentio ea quæ crudeliter hominem consumit. At arteria incisa neque coit neque sanescit, interdum etiam ut sanguis vehementer erumpat efficit. L. II. c. 10. p. 81.

XXXVII. Incidenda ad medium vena est, ex qua cum sanguis erumpit, colo-

rem

rem habitùmque ejus oportet attendere: Nam si is crassus & niger est, vitiosus est, ideoque utiliter effunditur: Si rubet & pellucet, integer est: eaque missio sanguinis adeò non prodest, ut etiam noceat: protinusque is supprimendus est. L. 11. c. 10. p. 81.

XXXVIII. Semper antè finis faciendus est, quàm anima deficiat. L. 11. c. 10. p. 82.

XXXIX. Vehementi malo nisi æquè vehemens auxilium succurrere non potest. L. 11. c. 11. p. 84.

XL. Medicamenta stomachum ferè lædunt. L. 11. c. 12. p. 84.

XLI. Alvus si vehementius fluit, aut sæpius ducitur, hominem infirmat. L. 11. c. 12. p. 84.

XLII. Medicamentum non semper ægris prodest, nocet semper sanis. L. 11. c. 13. p. 87.

XLIII. Initia morborum primum famem sitimque desiderant, ipsi deinde morbi, moderationem, ut neque alius quàm expedit, neque ejus ipsius nimium sumatur. Neque enim convenit juxta inediam protinus satietatem esse. Quod si sanis corporibus etiam inutile est, ubi aliqua necessitas famem fecit, quantò inutilius est in corpore ægro? Neque ulla res magis adjuvat laborantem quàm tempestiva abstinentia. L. 11. c. 16. p. 92.

XLIV. Pertinet ad rem omnium proprietates nosse. L. 11. c. 18. p. 96.

XLV. Plus alimenti eſt in pane quàm in ullo alio cibo. L. II. c. 18. p. 97.

XLVI. Omne animal ſi lactens eſt, minus alimenti præſtat. L. II. c. 18 p. 98.

XLVII. Omne ferum animal domeſtico levius eſt. L. II. c. 18. p. 99.

XLVIII. Ovum durum valentiſſimæ materiæ eſt; molle, vel ſorbile, imbecilliſſimæ. L. II. c. 8. p. 99.

XLIX. Braſſica ſubcruda alvum movet, bis cocta ſtringit. L. II. c. 29. p. 106. L. II. c. 30. p. 107.

L. Ad cataplaſma calefaciens valentior omnis farina eſt ex mulſo, quàm ex aqua cocta. L. II. c. 33. p. 110.

Lib. III.

I. Natura repugnante nihil medicina proficit. Magis tamen ignoſcendum medico eſt parum proficienti in acutis morbis quàm in longis, hîc enim breve ſpacium eſt, intra quod, ſi quod non profuit auxilium, æger extinguitur: ubi & mutationi remediorum & deliberationi tempus patet, adeò ut rarò, ſi inter initia medicus acceſſit, obſequens æger ſine illius vitio pereat. L. III. c. 1. p. 112.

II. Illud ignorari non oportet, quòd non omnibus ægris eadem auxilia conveniunt. L. III. c. 1. p. 112.

III. Oportet itaque ubi aliquid non reſpondit, non tanti putare authorem quanti ægrum, & experiri aliud atque aliud. L. III. c. 1. p. 112.

IV. In

IV. In acutis morbis ſerius æger alendus eſt, ut primò dempta materia impetum frangat: In longis maturius, ut ſuſtinere ſpatium affecturi mali poſſit. L. III. c. 2. p. 114.

V. Multum intereſt ab initio quis rectè curatus ſit, an perperam, quia curatio minus his prodeſt in quibus aſſiduè fruſtra fuit. L. III. c. 2. p. 114.

VI. Omnium optima ſunt quies & abſtinentia: ſolaque abſtinentia ſine ullo periculo medetur. L. III. c. 2. p. 114. & 115.

VII. Non dubium eſt quin vix quisquam, qui non diſſimulavit, ſed per hæc maturè morbo occurrit, ægrotet. L. III. c. 2. p. 115.

VIII. Aſclepiades officium eſſe medici dicit, ut tutò, ut celeriter, ut jucundè curet, id votum eſt, ſed ferè periculoſa eſſe nimium & feſtinatio, & voluptas ſolet. Qua verò moderatione utendum ſit ut quantum fieri poteſt omnia iſta contingant, quæritur qua ratione primis diebus æger continendus ſit. Antiqui medicamentis quibuſdam datis concoctionem moliebantur, eò quòd cruditatem maximè horrebant. Deinde eam materiam quæ lædere videbatur, ducendo ſæpius alvum ſubtrahebant. Aſclepiades, medicamenta ſuſtulit, alvum non toties, ſed ferè tamen in omni morbo ſubduxit. Febre verò ipſa infeſtante ſe remedio hoc uti profeſſus eſt, convellendas enim vires ægri putavit, luce, vigilia, ſiti ingenti, ſic, ut ne eos qui-

dem primis diebus elui fineret. Quo magis falluntur qui per omnia jucundam ejus disciplinam esse contendunt. Etenim ulterioribus quidem diebus cubantis etiam luxuriæ subscripsit, primis verò tortoris vicem exhibuit. Ego autem medicamentorum dari potiones & alvum duci non nisi rarò debere concedo. Et id non ideo tamen agendum, ut ægri vires convellantur existimo: quoniam ex imbecillitate summum periculum est. Minui ergo tantum exsuperantem materiam oportet, quæ naturaliter digeritur ubi nihil novi accedit. Itaque abstinendus à cibo primis diebus, in luce habendus æger, nisi infirmus interdiu est, isque cubare quam maximo conclavi debet. Quod ad sitim verò somnumque pertinet, moderandum id est, ut interdiu vigilet, noctu, si fieri potest, conquiescat: ac neque potet, neque nimium siti crucietur. Os etiam ejus elui potest, ubi & siccum est & ipsi fœtet, quamvis id tempus aptum potioni non est: Commodéque Erasistratus dixit, sæpe inferiore parte humorem non requirente, os & fauces requirere. L. III. c. 4. p. 117, 118, 119.

IX. Optimum medicamentum est opportunè cibus datus, qui quando primum dari debeat quæritur, aliis quintum diem, aliis sextum exspectantibus. Asclepiades ubi ægrum triduo per omnia fatigaverat, quarto die cibum indulgebat. At Themison non quando cœpisset febris, sed quando desiisset aut certe levata esset, & ab illo

lo tempore expectato die tertio cibum dabat. Nihil autem horum utique perpetuum est: nam potest primo die dari, potest secundo, potest tertio, potest non nisi quarto aut quinto. potest post unam accessionem, potest post duas, potest post plures. Refert enim qualis morbus sit, quale corpus, quale cœlum, quæ ætas, quod tempus anni; minimeque in rebus multum inter se differentibus perpetuum esse præceptum temporis potest. L. III. c. 4. p. 119.

X. Illud est unum semper & ubique servandum, ut ægri vires subinde assidens medicus inspiciat, & quandiu supererunt, abstinentia pugnet: Si imbecillitatem vereri cœperit, cibo subveniat. Id enim ejus officium est, ut ægrum neque supervacua materia oneret, neque imbecillitatem fame perdat. L. III. c. 5. p. 120.

XI. Antiquos admodum celebres Pythagorici numeri fefellerunt, cum hîc medicus non numerare dies debeat, sed ipsas accessiones intueri, & ex his conjectare quando cibus dandus sit. L. III. c. 4. p. 122.

XII. Fere graviorem accessionem levior nox sequitur, quo fit, ut graviorem accessionem nox quoque tristior antecedat. L. III. c 5. p. 124.

XIII. Matutinum tempus remissius ferè est ægris. L. III. c. 5. p. 125.

XIV. A tempore meridiano omnis æger ferè peior fit. L. III. c. 5. p. 125.

XV. Matutinum tempus natura ſua leviſſimum eſt. L. III. c. 5. p. 125.

XVI. Integro corpore, cibo tempus aptius eſt. L. III. c. 6. p. 126.

XVII. Scire oportet optimum cibo tempus eſſe febre finita. L. III. c. 5. p. 127.

XVIII. Cum ægros ſemper ſecuros agere conveniat, ut corpore tantum non etiam animo laborent, tum præcipuè ubi cibum ſumpſerunt: itaque ſi qua ſunt quæ exaſperatura ſunt eorum animos, optimum eſt ea dum ægrotant eorum notitiæ ſubtrahere. L. III. c. 5. p. 127.

XIX. Venis maxime credimus, fallaciſſimæ rei, quia ſæpe iſtæ lentiores celerioresve ſunt, & ſexu, & ætate & corporum natura. L. III. c. 6. p. 129.

XX. Periti medici eſt non protinus, ut venit, apprehendere manu brachium, ſed primum reſidere hilari vultu, percontarique quemadmodum ſe habeat: & ſi quis ejus metus eſt, eum probabili ſermone lenire: tum deinde ejus corpori manum admovere. L. III. c. 6. p. 129.

XXI. Medicus neque in tenebris neque à capite ægri reſidere debet, ſed illuſtri loco adverſus eum, ut omnes notas ex vultu quoque cubantis perſpiciat. L. III. c. 6. 130.

XXII. Cibus febricitantibus humidus eſt aptiſſimus, aut humori certe quam proximus: utique ex materia quam leviſſima; maximeque ſorbitio, eaque ſi magnæ febres fuerunt, quam tenuiſſima eſſe debet. L. III. c. 6. p. 130.

XXIII.

XXIII. Apponendi sunt ægro varii cibi, sicut Asclepiades præcepit, tum demum ubi fastidio urgetur, neque satis vires sufficiunt, ut paulum ex singulis degustando famem vitet. At si neque vis neque cupiditas deest, nulla varietate sollicitandus æger est, ne plus assumat quàm concoquat. Neque verum est quod ab eo dicitur, facilius concoqui varios cibos: eduntur etiam facilius, ad concoctionem autem materiæ genus & modus pertinent. L. III. c. 6. p. 131.

XXIV. Neque inter magnos dolores, neque increscente morbo tutum est ægrum impleri cibo, sed ubi inclinata jam in melius valitudo est. L. III. c. 6. p. 131.

XXV. Id quoque videndum est quod quidam solum præcipiunt, astrictum corpus sit, an profluat. Quorum alterum strangulat, alterum digerit. nam si astrictum est, ducenda alvus est, movenda urina, eliciendus omni modo sudor: contra si profluet, sudor coërcendus, quies adhibenda erit, tenebris somnoque quandocunque velet, utendum, non nisi levi gestatione corpus agitandum, & pro genere mali subveniendum. L. III. c. 6. p. 132.

XXVI. In febre pestilente minime utile est aut fame aut medicamentis uti, aut ducere alvum. Si vires sinunt, sanguinem mittere optimum est, præcipuéque si cum dolore febris est. L. III. c. 7. p. 133.

XXVII. Ex toto non sic pueri, ut viri, curari debent. L. III. c. 7. p. 134.

XXVIII.

XXVIII. Non facile ſanguinem mittere, non facile ducere alvum, non cruciare vigilia fameve aut nimia ſiti, non vino curare ſatis convenit. L. III. c. 7. p. 134.

XXIX. Cum vero in ſummo incremento morbus eſt, utique non ante diem quartum magna ſiti antecedente, frigida aqua copioſè præſtanda eſt, ut bibat etiam ultra ſatietatem, & cum jam venter & præcordia ultra modum repleta ſunt ſatisque refrigerata, vomere debet. Quidam ne vomitum quidem exigunt, ſed ipſa aqua frigida tantum ad ſatietatem data pro medicamento utuntur. Ubi utrumlibet factum eſt, multa veſte operiendus eſt & collocandus ut dormiat, feréque poſt longam ſitim & vigiliam, poſt multam ſatietatem, poſt infractum calorem, plenus ſomnus venit, per quem ingens ſudor effunditur: idque præſentiſſimum auxilium eſt: ſed in his tamen in quibus præter ardorem nulli dolores, nullus præcordiorum tumor: nihil prohibens vel in thorace, vel in pulmone, vel in faucibus, non ulcus, non defectio, non dejectio, non profluvium alvi fuit. L. III. c. 7. p. 135.

XXX. Cum eadem omnibus convenire non poſſunt, ferè quos ratio non reſtituit, temeritas adjuvat. L. III. c. 9. p. 138.

XXXI. Notæ inflammationis ſunt quatuor, rubor & tumor, cum calore & dolore. L. III. c. 10. p. 139.

XXXII. Sæpe etiam pertinacia juvantis, malum

malum corporis vincit. L. III. c. 12. p. 142.

XXXIII. Quartana neminem jugulat; sed si ex ea facta quotidiana est, in malis æger est. Quod tamen nisi culpa vel ægri vel curantis, nunquam fit. L. III. c. 15. p. 146.

XXXIV. Vetus quartana rarò nisi vere solvitur. L. III. c. 16. p. 147.

XXXV. Si quartana quievit, diu meminisse ejus diei convenit, eoque vitare frigus, calorem, cruditatem, lassitudinem, facilè enim revertitur nisi à sano quoque aliquandiu timetur. L. III. c. 16. p. 147.

XXXVI. Ex phreneticis alii hilares, alii tristes sunt, alii facilius continentur & intra verba desipiunt, alii insurgunt & violenter quædam manu faciunt, atque ex his ipsis alii nihil nisi impetu peccant, alii etiam artes adhibent, summamque speciem sanitatis in captandis majorum operum occasionibus præbent, sed exitu deprehenduntur. Ex his autem eos qui intra verba desipiunt, aut leviter etiam manu peccant, onerare asperioribus coercitionibus supervacuum est: eos verò qui violentius se gerunt vincire convenit, ne vel alteri vel sibi nocent. Neque credendum est si vinctus aliquis dum levari vinculis cupit, sanum jam se fingat, quamvis prudenter & miserabiliter loquantur, quoniam is dolus insanientis est. Adversus omnium sic insanientium animos gerere se pro cujusque natura necessarium est. L. III. c. 18. p. 149. & 151.

XXXVII.

XXXVII. Aſclepiades perinde eſſe dixit his ſanguinem mitti, ac ſi trucidentur, rationem hanc ſequutus, quod neque inſania eſſet niſi cum febre intenta, neque ſanguis niſi in remiſſione ejus, rectè mitteretur, L. III. c. 18. p. 150.

XXXVIII. Multa in præcipiti periculo rectè fiunt, aliàs omittenda. L. III. c. 18. p. 150.

XXXIX. Phreneticis, ſomnus difficilis & præcipuè neceſſarius eſt; ſub hoc enim plerique ſaneſcunt. L. III. c. 18. p. 152.

XL. Somnus illis medicamentis accerſendus eſt (quæ ſoporifera ſunt,) habita ſcilicet eadem moderatione quæ hîc neceſſaria eſt, ne quem obdormire volumus, excitare poſtea non poſſimus. L. III. c. 18. p. 153.

XLI. Neque ignorare oportet leviorem eſſe morbum cum riſu quàm ſerio inſanientium. L. III. c. 18. p. 154.

XLII. Aquæ inter cutem tres ſpecies ſunt: communis eſt humoris nimia abundantia, ob quam ne ulcera quidem in his ægris facilè ſaneſcunt. L. III. c. 21. p. 160. 161.

XLIII. Facilius in ſervis quàm in liberis tollitur (*hydropiſis*) quia cum deſideret famem, ſitim, & mille alia tædia, longamque patientiam, promptius his ſuccurritur qui facilè coguntur, quàm quibus inutilis libertas eſt. Sed ne hi quidem qui ſub alio ſunt, ſi ex toto ſibi temperare non poſſunt, ad ſalutem perducuntur. Ideoque non ignobilis medicus Chryſippi diſcipulus

lus apud Antigonum regem amicum quendam ejus, notæ intemperantiæ, mediocriter eo morbo implicitum, negavit posse sanari. Cumque alter medicus Epirotes Philippus se sanaturum polliceretur, respondit, illum ad morbum ægri respicere, se ad animum. Neque eum res fefellit. Ille enim cum summa diligentia non medici tantummodo sed regis custodiretur, tamen malagmata sua devorando, bibendoque suam urinam, in exitium se præcipitavit. L. III. c. 21. p. 161.

XLIV. Inter initia non difficillima curatio est, si imperata sunt, quies, sitis, inedia. At si malum inveteravit, non sine magna molestia discutitur. L. III. c. 21. p. 161.

XLV. Multum ambulandum, currendum aliquando est, superiores maximè partes sic perfricandæ ut spiritum ipse contineat. Evocandus est sudor non per exercitationem tantùm sed etiam in arena calida, vel Laconico, vel clibano similibusque aliis: maximéque utiles naturales & siccæ sudationes sunt, quales super Bajas habemus in myrtetis. Balneum atque omnis humor alienus est. L. III. c. 21. p. 162.

XLVI. Potio non ultra danda est quàm ut vitam sustineat, optimaque est quæ urinam movet. L. III. c. 21. p. 162.

XLVII. Hydropicis alvum moliri cibo melius est quàm medicamento. L. III. c. 21. p. 162.

XLVIII. Non alienum erit metiri potionem

nem hydropici & urinam, nam si plus humoris excernitur quam assumitur, ita demum secundæ valetudinis spes est. L. III. c. 21. p. 163.

XLIX. Ubi convaluit aliquis (*ex hydrope*) diu tamen alienus ei veneris usus sit. L. III. c. 121. p. 166.

L. Qui de phthisi dubitant an sit hac nota utuntur: Quod excreatum est si in ignem impositum mali odoris est. L. III. c. 22. p. 168.

LI. Phthisis ætate firmissima maximè oritur, id est ab anno duo de vigesimo usque ad annum quintum & trigesimum. L. III. c. 22. p. 169.

LII. Lac quod in capitis doloribus & in acutis febribus pro veneno est, in phthisi tamen sicut in omnibus longis difficilibusque febriculis rectè dari potest. L. III. c. 22. p. 170.

LIII. Comitialis morbus sæpius viros quàm fœminas occupat. L. III. c. 23. p. 172.

LIV. Omnis vomicæ finis est ut rumpatur. L. III. c. 27. p. 181.

Lib. IV.

I. Nihil pestiferum est, nisi quod pulmonem exulcerat. L. IV. c. 3. p. 191.

II. Alvus ducta sæpe superiores partes resolvit. L. IV. c. 3. p. 195.

III. Sæpe fœminæ quibus sanguis per menitrua non respondet, hunc exspuunt. L. IV. c. 4. p. 202.

IV. Exercitatio quæ superiores partes maximè

maximè moveat in omnibus ſtomachi vitiis aptiſſima eſt. L. IV. c. 5. p. 206.

V. In omnibus ſtomachi vitiis præcipiendum eſt, ut, quo modo ſe quisque æger refecerit, eodem ſanus utatur. L. IV. c. 5. p. 206.

VI. Peripneumonia plus periculi quàm doloris habet. L. IV. c. 7. p. 212.

VII. Uno die fluere alvum ſæpe pro valetudine eſt, atque etiam pluribus dum febris abſit, & intra ſeptimum diem conquieſcat: Purgatur enim corpus, &, quod intus læſurum erat, utiliter effunditur. Verum ſpacium periculoſum eſt: interdum enim tormina & febriculas excitat, viresque conſumit: interdum autem evenit ut id neglectum pluribus diebus curari difficilimum ſit. L. IV. c. 19. p. 229.

VIII. Quisque experimentis in ſe credere debet. L. IV. c. 19. p. 230.

IX. Medicamentis uti niſi in vehementibus malis ſupervacuum eſt. L. IV. c. 19. p. 232.

X. Podagricis equitare alienum eſt. L. IV. c. 25. p. 240.

XI. Quibus articulorum dolor certis temporibus revertitur, hos à curioſo victu cavere oportet, ne inutilis materia corpori ſuperſit. L. IV. c. 25. p. 240.

Lib. V.

I. Medicamentorum uſum magna ex parte Aſclepiades non ſine cauſa ſuſtulit, cum omnia ferè ſtomachum lædant, ma-

lique ſucci ſint: ad ipſius victus rationem potius omnem ſuam curam tranſtulit. Verum ut illud in plerisque morbis utilius eſt, ſic multa admodum corporibus noſtris incidere conſueverunt, quæ ſine medicamentis ad ſanitatem pervenire non poſſunt. Illud ante omnia ſcire convenit, quòd omnes medicinæ partes ita connexæ ſunt, ut ex toto ſeparari non poſſint, ſed ab eo nomen trahant à quo plurimum petunt. Ergo ut illa quæ victu curat, aliquando medicamentum adhibet, ſic illa quæ præcipuè medicamentis pugnat, adhibere etiam rationem victus debet, quæ multum admodum in omnibus malis corporis proficit. L. v. *præf.* p. 241.

II. Uti ſomniferis niſi nimia neceſſitas urget alienum eſt: ſunt enim ex vehementibus medicamentis & ſtomacho alienis. L. v. c. 25. p. 278.

III. Eſt prudentis hominis primùm eum qui ſervari non poteſt, non attingere, ne videatur occidiſſe quem ſors ipſius interemit. Deinde ubi gravis metus eſt, ſine certa tamen deſperatione, indicare neceſſariis periclitantis in difficili rem eſſe, ne ſi victa ars malo fuerit, vel ignoraſſe vel fefelliſſe videatur. Sed ut hæc prudenti viro conveniunt, ſic rurſus hiſtrionis eſt parvam rem attollere, quo plus præſtitiſſe videatur. L. v. c. 26. p. 183.

IV. Periculoſa vulnera ſunt ubicunque venæ majores ſunt, quoniam exhaurire hominem profuſione ſanguinis poſſunt. L. v. c. 26. p. 284.

V. Peſſima

V. Peſſima quæque plaga curva eſt: tutiſſima, quæ lineæ modo recta eſt. L. v. c. 26. p. 284.

VI. Facilius faneſcit puer vel adoleſcens quàm ſenior; valens quàm infirmus: neque nimis tenuis, neque nimis plenus, quàm ſi alterum ex his eſt: Integri habitus quàm corrupti; exercitatus quàm iners: ſobrius & temperans, quàm vino venerique deditus. L. v. c. 26. p. 285.

VII. Opportuniſſimum curationi tempus, vernum eſt, aut certè neque fervens, neque frigidum; ſi quidem vulnera & nimius calor, & nimium frigus infeſtant; maximéque tamen horum varietas: ideoque perniciosiſſimus autumnus eſt. L. v. c. 26. p. 285.

VIII. Pernicioſa febris eſt quæ vel levi vulneri ſupervenit; vel ultra tempus inflammationis durat, vel delirium movet. vel ſi nervorum rigorem aut diſtentionem, quæ ex vulnere orta eſt, ea non finit. L. v. c. 26. p. 296.

IX. Vomitus biliosus non voluntarius vel protinus, ut percuſſus eſt aliquis, vel dum inflammatio manet, malum ſignum eſt in his duntaxat, quorum vel nervi, vel etiam nervoſi loci vulnerati ſunt. L. v. c. 26. p. 296.

X. Si lividus, aut pallidus, aut varius aut niger color eſt, ſcire licet malum vulnus eſſe. L. v. c. 26. p. 296.

XI. Album aut rubicundum eſſe vulnus commodiſſimum eſt. L. v. c. 26. p. 296.

XII. Opti-

XII. Optimum medicamentum quies eſt. L. v. c. 26. p. 298.

XIII. Vinum omnibus dum febris, dum inflammatio eſt, alienum eſt. L. v. c. 26. p. 299.

XIV. Omnis cancer non ſolum id corrumpit quod occupavit, ſed etiam ſerpit. L. v. c. 26. p. 30.

XV. Cancri initium quidem recipit curationem: ubi verò penitus inſedit, inſanabile eſt. plurimique ſub frigido ſudore moriuntur. L. v. c. 26. p. 301.

XVI. Vetus ulcus ſcalpello circumcidendum eſt, excidendæque ejus oræ, &, quidquid ſuper eas livet, æque incidendum. L. v. c. 26. p. 301.

XVII. Omnis feræ morſus habent quoddam virus. L. v. c. 27. p. 307.

XVIII. Maxima pars venenorum frigore interimit. L. v. c. 27. p. 310.

XIX. Pus quo craſſius & albidius eſt, eo periculi minus eſt. L. v. c. 28. p. 321.

XX. Puſtulæ maximè vernis temporibus oriuntur. L. v. c. 28. p. 336.

Lib. VI.

I. Quo gravior inflammatio eſt, eo magis leniri medicamento debet. L. vi. c. 6. p. 353.

II. Aphthæ longe periculoſiſſima ſunt ulcera; ſed in pueris, quos ſæpe conſumunt. L. vi. c. 11. p. 386.

III. In quibusdam hæmorrhoides parum tuto ſupprimuntur, qui ſanguinis profluvio imbecilliores non fiunt, habent enim pur-

purgationem hanc, non morbum. L. VI. c. 18. p. 401.

Lib. VII.

I. Eadem medicamenta fæpe falutaria, fæpe vana funt. L. VII. Præf. p. 405.

II. Effe chirurgus debet adolefcens, aut certe adolefcentiæ propior, manu ftrenua, ftabili, nec unquam tremifcente, eaque non minus finiftra quàm dextra promptus, acie oculorum acri, claraque; animo intrepidus, immifericors, fic, ut fanari velit eum, quem accepit, non ut clamore ejus motus, vel magis, quàm res defiderat, properet, vel minus, quàm neceffe eft, fecet; fed perinde faciet omnia, ac fi nullus ex vagitibus alterius affectus oriatur. L. VII. Præf. p. 406.

III. Fere fine cicatrice poteft effe is locus, qui expertus ferrum non eft. L. VII. c. 2 p. 409.

IV. Semper ubi fcalpellus admovetur, id agendum eft, ut & quàm minimæ & quàm pauciffimæ plagæ fint: cum eo tamen, ut neceffitati fuccurramus, & in modo & in numero L. VII. c. 2. p. 409.

V. Medici partium eft, eniti ad reperiendam fanitatem. L. VII. c. 3. p. 411.

VI. Duo genera curationum funt, alia, in quibus eligere tempus non licet, fed utendum eft eo, quod incidit; ficut in vulneribus & fiftulis: alia, in quibus nullus dies urget, & exfpectare tutiffimum & facile eft, ficut evenit in iis quæ & tardè increfcunt, & dolore non cruciant. L. VII. c. 7. p. 424.

BASILEÆ,

Typis EMANUELIS THURNISII.

1756.